

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2014,

kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o potravinách a tabákových výrobcích

Čl. I

Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 119/2000 Sb., zákona č. 306/2000 Sb., zákona č. 146/2002 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 94/2004 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 558/2004 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 229/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 120/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 279/2013 Sb., se mění takto:

1. § 1 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 18 až 21 zní:

„§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁸⁾ a upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie¹⁹⁾ povinnosti provozovatele potravinářského podniku a podnikatele, který vyrábí nebo uvádí do oběhu tabákové výrobky, a upravuje státní dozor nad dodržováním povinností vyplývajících z tohoto zákona a z přímo použitelných předpisů Evropské unie.

(2) Tento zákon se nevztahuje na pitnou vodu²⁰⁾ a pokrmy²¹⁾.

---

¹⁸⁾ Směrnice Komise 96/3/ES ze dne 26. ledna 1996, kterou se stanoví odchylka od některých ustanovení směrnice 93/43/EHS o hygieně potravin, pokud jde o námořní přepravu tekutých olejů a tuků bez obalu.
Směrnice Komise 1999/21/ES ze dne 25. března 1999 o dietních potravinách pro zvláštní léčebné účely.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/37/ES ze dne 5. června 2001 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkající se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových výrobků.

Směrnice Rady 2001/112/ES ze dne 20. prosince 2001 o ovocných šťávách a některých podobných produktech určených k lidské spotřebě.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/2/ES ze dne 22. února 1999 o sbližování právních předpisů členských států ohledně potravin a přísad do potravin ošetřených ionizací.

Směrnice Komise 2003/40/ES ze dne 16. května 2003, kterou se stanoví seznam složek přírodních minerálních vod, jejich koncentrační limity a požadavky na označování a požadavky na použití vzduchu obohaceného ozonem při úpravě přírodních minerálních vod a pramenitých vod.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy.

Směrnice Komise 2006/141/ES ze dne 22. prosince 2006 o počáteční a pokračovací kojenecké výživě a o změně směrnice 1999/21/ES.

Směrnice Rady 2006/107/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují směrnice 89/108/EHS týkající se hluboce zmrazených potravin určených k lidské spotřebě a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES týkající se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ze dne 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/91/EU ze dne 13. prosince 2011 o údajích nebo značkách určujících šarži, ke které potravina patří.

¹⁹⁾ Nařízení Rady (Euratom) č. 3954/87 ze dne 22. prosince 1987, kterým se stanoví nejvyšší přípustné úrovně radioaktivní kontaminace potravin a krmiv po jaderné havárii nebo jiném případě radiační mimořádné situace, ve znění nařízení Rady (Euratom) č. 2218/89.

Nařízení Rady (EHS) č. 2136/89 ze dne 21. června 1989 o stanovení společných obchodních norem pro konzervované sardinky a obchodních názvů pro konzervované sardinky a výrobky typu sardinek

Nařízení Rady (EHS) č. 2219/89 ze dne 18. července 1989 o zvláštních podmínkách pro vývoz potravin a krmiv po jaderné havárii nebo jiném případě radiační mimořádné situace.

Nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 ze dne 10. června 1991, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných, vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů, v platném znění.

Nařízení Komise (EHS) č. 2568/91 ze dne 11. července 1991 o charakteristikách olivového oleje a olivového oleje z pokrutin a o příslušných metodách analýzy, v platném znění.

Nařízení Rady (EHS) č. 1536/92 ze dne 9. června 1992, kterým se stanoví společné obchodní normy pro konzervované pravé a nepravé tuňáky.

Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

Nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách, v platném znění.

Nařízení Rady (ES) č. 2406/96 ze dne 26. listopadu 1996 o stanovení společných obchodních norem pro některé produkty rybolovu, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ze dne 27. ledna 1997 o nových potravinách a nových složkách potravin, v platném znění.

Nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ze dne 17. prosince 1999 o společné organizaci trhu s produkty rybolovu a akvakultury, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1825/2000 ze dne 25. srpna 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 2065/2001 ze dne 22. října 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 104/2000, pokud jde o informování spotřebitelů o produktech rybolovu a akvakultury, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1830/2003 ze dne 22. září 2003 týkající se sledovatelnosti a označování geneticky modifikovaných organismů a sledovatelnosti potravin a krmiv vyrobených z geneticky modifikovaných organismů, a kterým se mění směrnice č. 2001/18/ES, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS, v platném znění.

Rozhodnutí Komise 2005/1/ES ze dne 27. prosince 2004, kterým se schvalují metody třídění jatečně upravených těl prasat v České republice, ve znění rozhodnutí 2010/793/EU, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 37/2005 ze dne 12. ledna 2005 o sledování teplot v přepravních prostředcích, úložných a skladovacích prostorech pro hluboce zmrazené potraviny určené k lidské spotřebě.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 2074/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví prováděcí opatření pro některé výrobky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 a pro organizaci úředních kontrol podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, kterým se stanoví odchylka od nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 2075/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v mase, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1635/2006 ze dne 6. listopadu 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 737/90 o podmínkách dovozu zemědělských produktů pocházejících ze třetích zemí po havárii jaderné elektrárny v Černobyli.

Nařízení Komise (ES) č. 1898/2006 ze dne 14. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 510/2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin, ve znění nařízení (ES) č. 628/2008.

Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1882/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu množství dusičnanů v některých potravinách.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 445/2007 ze dne 23. dubna 2007, kterým se stanovují některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2991/94, kterým se stanovují normy pro roztíratelné tuky, a nařízení Rady (EHS) č. 1898/87 o ochraně označení používaných při uvádění mléka a mléčných výrobků na trh.

Nařízení Komise (ES) č. 1216/2007 ze dne 18. října 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 509/2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality.

Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty.

Rozhodnutí Komise č. 2008/47/ES ze dne 20. prosince 2007, kterým se schvalují předvývozní kontroly prováděné Spojenými státy americkými u podzemnice olejné a výrobků z ní získaných s ohledem na přítomnost aflatoxinů.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 282/2008 ze dne 27. března 2008 o materiálech a předmětech z recyklovaných plastů určených pro styk s potravinami a o změně nařízení (ES) č. 2023/2006.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství.

Nařízení Komise (ES) č. 543/2008 ze dne 16. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro drůbeží maso, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 566/2008 ze dne 18. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o uvádění masa dvanáctiměsíčního nebo mladšího skotu na trh.

Nařízení Komise (ES) č. 589/2008 ze dne 23. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro vejce, v platném znění.

Nařízení Rady (ES) č. 733/2008 ze dne 15. července 2008 o podmínkách dovozu zemědělských produktů pocházejících ze třetích zemí po havárii jaderné elektrárny v Černobyli, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 760/2008 ze dne 31. července 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o povolení používat kasein a kaseináty při výrobě sýrů, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1249/2008 ze dne 10. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro zavádění klasifikačních stupnic Společenství pro jatečně upravená těla skotu, prasat a ovcí a pro ohlašování jejich cen.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1331/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se stanoví jednotné povolovací řízení pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy a látky určené k aromatizaci potravin.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 41/2009 ze dne 20. ledna 2009 o složení a označování potravin vhodných pro osoby s nesnášenlivostí lepku.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004.

Nařízení Komise (ES) č. 450/2009 ze dne 29. května 2009 o aktivních a inteligentních materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami.

Nařízení Komise (ES) č. 669/2009 ze dne 24. července 2009, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, pokud jde o zesílené úřední kontroly dovozu některých krmiv a potravin jiného než živočišného původu, a kterým se mění rozhodnutí 2006/504/ES, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1135/2009 ze dne 25. listopadu 2009, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz určitých výrobků pocházejících nebo odesílaných z Číny a kterým se zrušuje rozhodnutí Komise 2008/798/ES.

Nařízení Komise (ES) č. 1152/2009 ze dne 27. listopadu 2009, kterým se stanoví zvláštní podmínky dovozu některých potravin z některých třetích zemí v důsledku rizika kontaminace aflatoxiny a kterým se zrušuje rozhodnutí 2006/504/ES, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1151/2009 ze dne 27. listopadu 2009, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz slunečnicového oleje pocházejícího nebo zasílaného z Ukrajiny vzhledem k riziku jeho kontaminace minerálním olejem a zrušuje rozhodnutí 2008/433/ES.

Nařízení Komise (ES) č. 1162/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví přechodná opatření pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004.

Nařízení Komise (EU) č. 115/2010 ze dne 9. února 2010, kterým se stanoví podmínky použití aktivovaného oxidu hlinitého pro odstranění fluoridů z přírodních minerálních vod a pramenitých vod.

Nařízení Komise (EU) č. 258/2010 ze dne 25. března 2010, kterým se ukládají zvláštní podmínky pro dovoz guarové gumy pocházející nebo zasílané z Indie vzhledem k rizikům kontaminace pentachlorofenolem a dioxiny a zrušuje rozhodnutí 2008/352/ES, v platném znění.

Rozhodnutí Komise č. 2010/791/EU ze dne 20. prosince 2010, kterým se stanoví seznam produktů uvedených v bodě III odst. 1 druhém pododstavci přílohy XII nařízení Rady (ES) č. 1234/2007.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 844/2011 ze dne 23. srpna 2011, kterým se schvalují předvývozní kontroly prováděné Kanadou u pšenice a pšeničné mouky, pokud jde o přítomnost ochratoxinu A.

Nařízení Komise (EU) č. 931/2011 ze dne 19. září 2011 o požadavcích na sledovatelnost stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 pro potraviny živočišného původu.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1333/2011 ze dne 19. prosince 2011, kterým se stanoví obchodní normy pro banány, pravidla pro dodržování těchto obchodních norem a požadavky na oznamování v odvětví banánů.

Prováděcí rozhodnutí Komise 2011/884/EU ze dne 22. prosince 2011 o mimořádných opatřeních týkajících se nepovolené geneticky modifikované rýže v produktech z rýže pocházejících z Číny a o zrušení rozhodnutí 2008/289/ES.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 29/2012 ze dne 13. ledna 2012 o obchodních normách pro olivový olej.

Nařízení Komise (EU) č. 252/2012 ze dne 21. března 2012, kterým se stanoví metody odběru vzorků a analýzy pro úřední kontrolu obsahu dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v některých potravinách a kterým se ruší nařízení (ES) 1883/2006.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 996/2012 ze dne 26. října 2012, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz krmiv a potravin pocházejících nebo odesílaných z Japonska po havárii v jaderné elektrárně Fukušima a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 284/2012.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.

²⁰⁾ § 3 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ § 23 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

Poznámky pod čarou č. 1 až 1e se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

CELEX: 31999L0002
CELEX: 32003L0040
CELEX: 32002L0046
CELEX: 32006L0107
CELEX: 32011L0091

2. § 2 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 22 a 23 zní:

„§ 2
Základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) kontrolním vzorkem vzorek složený ze všech dílčích vzorků, obsahující vzorek či vzorky určené pro úřední kontrolu, popřípadě také vzorek určený pro doplňující odborný posudek pro potřeby kontrolované osoby, pokud o něj kontrolovaná osoba požádá.
- b) čistým množstvím množství potravin bez obalu nebo průměrné množství balené potravin stanovené podle prováděcího právního předpisu nebo přímo použitelného předpisu Evropské unie.
- c) názvem²²⁾ název výrobku, druhu, skupiny nebo podskupiny potravin stanovený jiným právním předpisem²³⁾ nebo prováděcím právním předpisem.
- d) místem určení místo prvního příjmu potravin na území České republiky.
- e) jakostí soubor charakteristických vlastností jednotlivých druhů, skupin a podskupin potravin a tabákových výrobků, jejichž limity jsou stanoveny tímto zákonem, prováděcím právním předpisem anebo přímo použitelným předpisem Evropské unie,
- f) výrobou potravin čištění, třídění, upravování, opracování a zpracování, včetně balení a další úpravy potravin za účelem uvádění na trh.
- g) doplňkem stravy potravina, jejímž účelem je doplňovat běžnou stravu a která je koncentrovaným zdrojem vitaminů a minerálních látek nebo dalších látek s nutričním nebo fyziologickým účinkem, obsažených v potravině samostatně nebo v kombinaci, určená k přímé spotřebě v malých odměřených množstvích.
- h) uváděním do oběhu tabákových výrobků nabízení k prodeji, prodej nebo jiná forma nabízení ke spotřebě, skladování, přeprava pro potřeby prodeje nebo dovoz za účelem prodeje ode dne propuštění do volného oběhu tabákových výrobků,
- i) původním použitím potravinou použití stanovené výrobcem,
- j) potravinami použitelnými k jinému než původnímu použití potravinou bezpečné, které však nesplňují požadavky na jejich původní použití,
- k) šarží množství druhově totožných jednotek, které byly vyrobeny za stejných podmínek,
- l) tabákovými výrobky tabákové výrobky určené ke kouření, šňupání, sání nebo žvýkání, pokud jsou vyrobeny zcela nebo zčásti z tabáku, včetně tabáku geneticky upraveného.
- m) klasifikací jatečně upravených těl jatečných zvířat (dále jen „klasifikace jatečných zvířat“) způsob zařazování jatečně upravených těl jatečných zvířat do tříd jakosti způsobem stanoveným přímo použitelnými předpisy Evropské unie a prováděcím právním předpisem.
- n) potravinou neznámého původu potravina, u které nelze identifikovat provozovatele potravinářského podniku, který potravinu nebo její složku vyrobil nebo dodal jinému provozovateli potravinářského podniku.

---

²²⁾ Čl. 2 odst. 2 písm. n) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.

²³⁾ Například zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů.“.

Poznámky pod čarou č. 2b a 2c se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

CELEX: 32004R0882

CELEX: 32011R1169

3. V § 3 odst. 1 se na konci textu písmen a) a b) doplňují slova „ ; v případě, že tyto požadavky nejsou právními předpisy stanoveny, dodržovat požadavky stanovené provozovatelem potravinářského podniku, který potravinu vyrobil“.

CELEX: 32002R0178

4. V § 3 odst. 1 písm. b), § 3c odst. 1 a 3, § 4 odst. 8, § 11 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 11 odst. 2 písm. b), § 11 odst. 3, § 11 odst. 4, § 11 odst. 5, § 11a odst. 1, § 16 odst. 1 písm. c) bodě 1, § 16 odst. 8 a v § 18 odst. 1 písm. h) bodě 2 se slova „do oběhu“ nahrazují slovy „na trh“.

CELEX: 32002R0178

5. V § 3 odst. 1 písm. b) a v § 18 odst. 1 písm. h) bodech 1 a 2 se slovo „skladování“ nahrazuje slovem „uchovávání“.

CELEX: 32011R1169

6. V § 3 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) dodržovat požadavky stanovené přímo použitelnými předpisy Evropské unie upravujícími požadavky na potraviny¹⁹⁾ nebo mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a které jsou vyhlášeny ve Sbírce mezinárodních smluv nebo ve Sbírce zákonů,“.

CELEX: 32002R0178

7. V § 3 odst. 1 písm. d) se slova „kontaminujících látek, reziduí pesticidů, toxikologicky významných látek a látek vznikajících činností mikroorganismů v potravinách a surovinách“ nahrazují slovy „toxikologicky významných látek v potravinách,“.

CELEX: 31976L0621

8. V § 3 odst. 1 písmeno e) včetně poznámky pod čarou č. 24 zní:

„e) jde-li o potravinu uváděnou na trh na území České republiky, uvádět povinné informace o potravinách stanovené v právních předpisech v českém jazyce²⁴⁾“.

---

²⁴⁾ Čl. 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.

CELEX: 32011R1169

9. V § 3 odst. 1 písm. f) se slova „čistotu a identitu látek uvedených v § 2 písm. i) až l), vitaminů, minerálních látek a dalších látek s nutričním nebo fyziologickým účinkem“ nahrazují slovy „složení doplňků stravy, jejich označování a způsob použití“.

CELEX: 32002L0046

10. V § 3 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) používat jen takové obaly a obalové materiály, které chrání potravinu před znehodnocením, znemožňují záměnu nebo změnu obsahu bez otevření nebo změny obalu a odpovídají požadavkům na předměty a materiály určené pro styk s potravinami“.

CELEX: 32002R0178

CELEX: 32004R1935

11. V § 3 odst. 1 písm. h) se slova „Evropských společenství upravujících dovoz některých potravin ze třetích zemí^{3a)}“ nahrazují slovy „Evropské unie upravujících dovoz některých potravin ze třetích zemí²⁵⁾“.

Poznámka pod čarou č. 25 zní:

„²⁵⁾ Například nařízení Komise (ES) č. 1151/2009, nařízení Komise (ES) č. 1152/2009, nařízení Komise (EU) č. 258/2010, nařízení Komise (ES) č. 1135/2009, nařízení Komise (EU) č. 206/2010.“.

Poznámka pod čarou č. 3a se zrušuje.

12. V § 3 odst. 1 písm. i) a v § 4a odst. 6 se slova „způsobem umožňujícím dálkový přenos dat“ nahrazují slovy „v elektronické podobě dálkovým přenosem dat“.

13. V § 3 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno j), které zní:

„j) zajistit dodržování požadavků na nejvyšší přípustné úrovni radioaktivní kontaminace potravin stanovených v souladu s atomovým zákonem.“.

14. V § 3 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 3 odst. 4 úvodní části ustanovení, § 4 odst. 2 písm. b), § 4 odst. 7 písm. a), § 4 odst. 8, § 11 odst. 1 písm. a), § 15 odst. 11 písm. a) a v § 15 odst. 11 písm. d) se slova „nebo suroviny“ zrušují.

CELEX: 32002R0178

15. V § 3 odst. 2 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).

Poznámka pod čarou č. 3c se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

16. V § 3 odst. 4 písm. a) se slova „Evropských společenství, předložit celnímu úřadu osvědčení“ nahrazují slovy „Evropské unie upravující dovoz některých potravin ze třetích zemí²⁵⁾, předložit příslušnému orgánu dozoru nebo celnímu úřadu osvědčení, certifikát nebo jiný vstupní doklad“.

CELEX: 32009R1135

17. V § 3 odst. 4 písm. a), § 3 odst. 5 písm. b) a v § 15 odst. 11 písm. e) se slova „nebo surovina“ zrušují.

CELEX: 32002R0178

18. V § 3 odst. 4 písm. a), § 3 odst. 5 písm. b), § 3 odst. 5 písm. c), § 4 odst. 6, § 4 odst. 7 písm. b), § 4 odst. 8, § 11a odst. 1 úvodní části ustanovení, § 15 odst. 4, § 15 odst. 9, § 15 odst. 11 písm. d), § 16 odst. 9 a v § 18 odst. 2 se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

19. V § 3 odst. 4 písmeno b) zní:

„b) pokud tak stanoví přímo použitelný předpis Evropské unie, dovážet potraviny přes určená místa vstupu nebo určená místa dovozu stanovená prováděcím právním předpisem,“.

CELEX: 32004R0882

20. V § 3 odst. 4 písm. c) se slova „Evropských společenství upravujícím podmínky dovozu potravin nebo surovin pocházejících ze třetích zemí^{3d)}“ nahrazují slovy „Evropské unie upravujícím podmínky dovozu potravin pocházejících ze třetích zemí²⁵⁾“.

Poznámka pod čarou č. 3d se zrušuje.

CELEX: 32002R0178

21. V § 3 odst. 5 úvodní části ustanovení, § 3 odst. 7, § 4 odst. 2 písm. b), § 4 odst. 7 úvodní části ustanovení, § 4 odst. 8, § 11 odst. 1 písm. b), § 15 odst. 3, § 15 odst. 11 úvodní části ustanovení, § 15 odst. 11 písm. e) a v § 16 odst. 12 písm. a) se slova „nebo surovin“ zrušují.“.

22. V § 3 odst. 5 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až e) se označují jako písmena a) až d).

23. V § 3 odst. 5 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena b) a c).

Poznámka pod čarou č. 3e se zrušuje.

24. V § 3 odst. 5 písm. a) se slova „podle písmene a)“ nahrazují slovy „čl. 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002“.

CELEX: 32002R0178

25. V § 3 odst. 6 a 7 se slova „nebo surovinami“ zrušují.

CELEX: 32002R0178

26. V § 3 odst. 8 se slova „do oběhu za účelem jejich prodeje spotřebiteli“ nahrazují slovy „na trh“.

CELEX: 32002R0178

27. V § 3 odst. 10 se slova „praktický lékař, u něhož je osoba registrována k léčebné péči“ nahrazují slovy „registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství“.
28. § 3a a 3b se včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 21 zrušují.
29. V § 3c odst. 1 se slova „a v kopii ministerstvu“ zrušují.
30. V § 3c odst. 3 se slova „v oběhu“ nahrazují slovy „na trhu“.
31. § 3d včetně nadpisu zní:

„§ 3d

Informační povinnost provozovatele potravinářského podniku

- (1) Provozovatel potravinářského podniku, který vyrábí nebo uvádí na trh
- a) potravinu, do níž byly přidány vitaminy, minerální látky nebo další látky s nutričním nebo fyziologickým účinkem uvedené v částech B a C přílohy III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006,
  - b) potravinu pro počáteční kojeneckou výživu,
  - c) dietní potraviny pro zvláštní lékařské účely, nebo
  - d) doplňěk stravy.

je povinen před prvním uvedením takové potraviny na trh oznámit Ministerstvu zdravotnictví v listinné podobě nebo v elektronické podobě dálkovým přenosem dat její uvedení formou zaslání českého textu označení, včetně povinných informací o potravinách, který bude uveden na obale nebo etiketě potraviny.

(2) Provozovatel potravinářského podniku, který v místě určení přijímá potraviny vymezené prováděcím právním předpisem z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země, je povinen informovat orgán dozoru příslušný podle § 16 odst. 1 písm. b) a c) o jejich příchodu. Prováděcí právní předpis na základě analýzy rizika podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 v rozsahu nezbytně nutném pro organizaci úředních kontrol stanoví druh potraviny, termín, rozsah a způsob informování.

(3) Provozovatel potravinářského podniku, který odebírá potraviny za účelem jejich dalšího prodeje konečnému spotřebiteli, jehož tržby z prodeje potravin za poslední ukončené účetní období na území České republiky přesahují 5 mld. Kč, je povinen viditelně a čitelně zpřístupnit při vstupu do prodejny určeném pro konečného spotřebitele a oznámit Ministerstvu zemědělství (dále jen „ministerstvo“) seznam pěti zemí obsahující procentuální vyjádření podílu všech potravin, které z těchto zemí odebírá a které v České republice uvádí na trh, přičemž se tyto země uvedou vždy k 1. lednu za období posledních 12 měsíců sestupně

počínaje zemí s nejvyšším podílem na jeho tržbách při prodeji takto odebraných potravin. Prováděcí právní předpis stanoví způsob poskytování těchto údajů.“

Poznámka pod čarou č. 3f se zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

CELEX: 32006R1925

CELEX: 32002L0046

CELEX: 32006R1924

CELEX: 32008R1333

CELEX: 32008R1334

CELEX: 32004R0882

32. V § 4 odst. 1, § 4 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 4 odst. 3, § 16 odst. 1 písm. c) bodě 4, § 16 odst. 9, § 16 odst. 10 a v § 18 odst. 1 písm. p) se slova „a surovin“ zrušují.

CELEX: 32002R0178

33. V § 4 odst. 4, § 11 odst. 1 písm. e) a v § 18 odst. 1 písm. m) bodě 5 se slova „zdravotní nezávadnosti“ nahrazují slovy „bezpečnosti“.

CELEX: 32002R0178

34. V § 4 odst. 6 se slova „Komise Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské komise“.

35. V § 4 odst. 7 písm. b) se slova „Komise Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

36. V § 4a odstavce 1 až 3 včetně poznámky pod čarou č. 26 znějí:

„(1) Provozovatel potravinářského podniku provozující jatka (dále jen „provozovatel jatek“), který poráží jatečná zvířata, je povinen zajistit klasifikaci jatečných zvířat podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících klasifikaci jatečných zvířat²⁶⁾ a prováděcího právního předpisu.

(2) Odstavec 1 se nevztahuje na provozovatele jatek, který poráží

- a) prasata podléhající klasifikaci podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího klasifikaci jatečných zvířat²⁶⁾ v ročním průměru nejvýše do 200 kusů týdně,
b) pouze prasata narozená a vykrmená ve vlastních chovných zařízeních a všechna jatečně upravená těla bourá,

- c) skot podléhající klasifikaci podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího klasifikaci jatečných zvířat²⁶⁾ v ročním průměru nejvýše do 20 kusů týdně.

(3) Klasifikace podle odstavce 1 se dále nevztahuje na

- a) jatečná prasata, která jsou na žádost žadatele dodávána pouze k porážce pro vlastní spotřebu.
b) jatečný skot, který je na žádost žadatele dodáván pouze k porážce pro vlastní spotřebu.

---

²⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007.
Nařízení Komise (EHS) č. 1249/2008.“.

Poznámka pod čarou č. 4 se zrušuje.

CELEX: 32007R1234

CELEX: 32008R1249

- 37.** V § 4a odst. 4 se slova „Evropských společenství upravujícími klasifikaci jatečných zvířat⁴⁾“ nahrazují slovy „Evropské unie upravujícími klasifikaci jatečných zvířat²⁶⁾“.

- 38.** V § 4a odst. 5 se slova „zdravotní způsobilost,“ zrušují a za slovo „prodloužení“ se vkládá slovo „platnosti“.

- 39.** § 5 se včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 6 zrušuje.

CELEX: 32004R1935

- 40.** § 6 až 9 včetně poznámek pod čarou č. 27 až 30 znějí:

„§ 6

(1) Provozovatel potravinářského podniku, pod jehož jménem nebo obchodní firmou je balená potravina uváděna na trh, nebo není-li usazen v Evropské unii, dovozce potraviny na trh Evropské unie, je povinen kromě dodržení požadavků přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího označování potravin zajistit na obalu potraviny určeném pro spotřebitele nebo pro zařízení stravovacích služeb, nebo na etiketě k obalu připojené, uvedení a přesnost

- a) údajů o třídě jakosti, stanoví-li tak prováděcí právní předpis nebo přímo použitelný předpis Evropské unie.
b) dalších údajů, stanoví-li tak prováděcí právní předpis nebo veterinární zákon.

(2) Symbol „e“ pro označení množství potravin lze uvést na obalu jen tehdy, pokud byly splněny požadavky stanovené zákonem o metrologii²⁷⁾.

(3) Způsob označení balených potravin stanoví prováděcí právní předpis.

§ 7

(1) Provozovatel potravinářského podniku, pod jehož jménem nebo obchodní firmou je potravina zabalená bez přítomnosti spotřebitele pro účely bezprostředního prodeje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o označování potravin²⁸⁾ uváděna na trh, nebo není-li usazen v Evropské unii, dovozce potravin na trh Evropské unie, je povinen podle podmínek stanovených pro balené potraviny přímo použitelným předpisem Evropské unie o označování potravin²⁹⁾ zajistit na obalu potravin určeném pro spotřebitele nebo pro zařízení stravovacích služeb uvedení a přesnost těchto údajů:

- a) jméno a příjmení nebo název anebo obchodní firma a adresa místa podnikání nebo sídla provozovatele potravinářského podniku,
- b) název potravin,
- c) čisté množství,
- d) seznam složek,
- e) země nebo místo původu,
- f) způsob uchování, jde-li o potraviny, u nichž by při nesprávném uchování mohla být ohrožena bezpečnost nebo zhoršena jakost stanovená prováděcím právním předpisem nebo deklarovaná výrobcem,
- g) datum použitelnosti nebo datum minimální trvanlivosti,
- h) údaje podle čl. 10 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011,
- i) údaje podle čl. 44 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 1169/2011.

(2) Provozovatel potravinářského podniku uvedený v odstavci 1 je povinen na obale určeném pro spotřebitele nebo pro zařízení stravovacích služeb zajistit uvedení a přesnost

- a) údajů o třídě jakosti, stanoví-li tak prováděcí právní předpis nebo přímo použitelný předpis Evropské unie,
- b) dalších údajů, stanoví-li tak prováděcí právní předpis nebo přímo použitelný předpis Evropské unie³⁰⁾.

(3) Způsob označení potravin zabalených bez přítomnosti spotřebitele pro účely přímého prodeje stanoví prováděcí právní předpis.

§ 8

(1) Provozovatel potravinářského podniku, který uvádí na trh nebalenou potravinu, je povinen tam, kde je tato potravina přímo nabízena k prodeji spotřebiteli, v její těsné blízkosti viditelně umístit snadno čitelný údaj obsahující jméno nebo obchodní název a adresu místa podnikání nebo sídla provozovatele potravinářského podniku, který potravinu vyrobil, údaj o množství hlavní složky v hmotnostních procentech, stanoví-li tak prováděcí právní předpis, údaj o třídě jakosti, stanoví-li tak prováděcí právní předpis nebo přímo použitelný předpis Evropské unie, a podle podmínek stanovených pro balené potraviny přímo použitelným předpisem Evropské unie o označování potravin²⁹⁾ tyto údaje:

- a) název potravin,

- b) země nebo místo původu,
- c) údaje podle čl. 10 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.

(2) Provozovatel potravinářského podniku uvedený v odstavci 1 je povinen v blízkosti místa nabízení nebalené potraviny k prodeji viditelně zpřístupnit podle podmínek stanovených pro balené potraviny přímo použitelným předpisem Evropské unie o označování potravin²⁸⁾ další snadno čitelné údaje:

- a) datum použitelnosti nebo datum minimální trvanlivosti,
- b) údaje podle čl. 44 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011,
- c) další údaje, stanoví-li tak prováděcí právní předpis nebo přímo použitelný předpis Evropské unie³⁰⁾.

(3) Provozovatel potravinářského podniku uvedený v odstavci 1 může údaje podle odstavce 2 písm. a) uvést pouze na etiketě nebo obalu potraviny zabalené v místě prodeje na žádost spotřebitele.

(4) Provozovatel potravinářského podniku uvedený v odstavci 1 je povinen na vyžádání spotřebitele sdělit nebo jinou formou viditelně a snadno čitelně zpřístupnit údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a čl. 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.

(5) Způsob označování nebalených potravin stanoví prováděcí právní předpis.

§ 9

(1) Provozovatel potravinářského podniku, který potravinu vyrábí, zpracovává nebo balí nebo je prvním prodejcem usazeným v Evropské unii, uvede potravinu na trh s připojeným údajem, který umožňuje určení totožnosti šarže, ke které potraviny patří.

(2) Pokud se jedná o balenou potravinu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o označování potravin²⁹⁾, uvede provozovatel potravinářského podniku uvedený v odstavci 1 při uvádění na trh označení šarže na balení potraviny nebo na etiketě, která je k němu připojena.

(3) Pokud se nejedná o balenou potravinu podle odstavce 2, uvede provozovatel potravinářského podniku uvedený v odstavci 1 při uvádění potraviny na trh označení šarže na vnějším obalu, ve kterém je potravina uváděna na trh, zejména obalu přepravním nebo skupinovým, nebo pokud to není možné, zahrne ho do průvodní dokumentace, která je předána současně s touto potravinou nebo ještě před jejím dodáním.

(4) Povinnost označit potravinu označením šarže se nevztahuje na

- a. potraviny, které jsou po výstupu ze zemědělské prvovýroby
  - 1. prodávány nebo dodávány na místa přechodného uskladnění, přípravy nebo balení,
  - 2. dopravovány do organizací producentů, nebo
  - 3. shromažďovány pro okamžité použití v provozním systému přípravy nebo zpracování,
- b. potraviny, které nejsou v místě prodeje konečnému spotřebiteli baleny,

- b) potraviny, které jsou zabaleny v místě prodeje na žádost spotřebitele nebo zabaleny pro účely přímého prodeje,
- c) obaly, jejichž největší plocha je menší než 10 cm²,
- d) jednotlivé porce zmrzliny a mraženého krému, u kterých se označení šarže uvede na skupinovém obalu,
- e) potraviny označené datem minimální trvanlivosti nebo datem použitelnosti, pokud je toto datum vyjádřeno jako nekódované označení dne a měsíce v uvedeném pořadí.

(5) Způsob označování šarže stanoví prováděcí právní předpis.

---

²⁷⁾ § 9a odst. 3 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

²⁸⁾ Čl. 44 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.

²⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.

³⁰⁾ Například nařízení Komise (ES) č. 543/2008.“.

Poznámka pod čarou 6e se zrušuje, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

CELEX: 32011R0543

CELEX: 32011R1169

CELEX: 32008R0543

CELEX: 32011L0091

41. V nadpisu nad § 10 se slova „do oběhu“ nahrazují slovy „na trh“.

CELEX: 32002R0178

42. V § 10 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „Do oběhu“ nahrazují slovy „Na trh“.

CELEX: 32002R0178

43. V § 10 odst. 1 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až f) se označují jako písmena a) až e).

Poznámka pod čarou č. 10 se zrušuje.

44. V § 10 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) překračující nejvyšší přípustné úrovně kontaminace radionuklidy stanovené v souladu s atomovým zákonem.“.

CELEX: 32002R0178

45. V § 10 odst. 2 se slova „s prošlou dobou minimální trvanlivosti mohou být uváděny do oběhu“ nahrazují slovy „mohou být po datu minimální trvanlivosti uváděny na trh pouze tehdy“.

46. V § 10 odst. 2 se slova „zdravotně nezávadné“ nahrazují slovy „bezpečné“.

CELEX: 32002R0178

47. V § 10 odstavec 3 zní:

„(3) Potraviny mohou být použitelné k jinému než původnímu použití. Takové potraviny mohou být uváděny na trh, pouze jsou-li bezpečné a je-li na nich nebo v jejich bezprostřední blízkosti zřetelně označen doporučený způsob použití.“

CELEX: 32002R0178

48. V § 11 odst. 1 písm. a) a b) se slova „zdravotní nezávadnost“ nahrazují slovy „bezpečnost“.

CELEX: 32002R0178

49. V § 11 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) uchovávat potraviny při teplotách stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 nebo prováděcím právním předpisem a pokud tyto požadavky nejsou právními předpisy stanoveny, uchovávat potraviny při teplotách stanovených provozovatelem potravinářského podniku, který potravinu vyrobil,“

CELEX: 32002R0178

CELEX: 32004R0853

50. V § 11 odst. 1 se na začátek písmene e) vkládají slova „podle deklarace provozovatele potravinářského podniku, který potravinu vyrobil, nebo, pokud není uvedena,“.

CELEX: 32011R1169

51. V § 11 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) potraviny určené pro zvláštní výživu a doplňky stravy uvádět na trh pouze balené,“

CELEX: 32002L0046

52. V § 11 se na konci odstavce 1 doplňují písmena g) a h), která znějí:

- „g) u zabalených i nebalených potravin dodržovat lhůty a další požadavky pro uvádění na trh stanovené prováděcím právním předpisem,
h) zachovat označení šarže uvedené podle § 9.“

CELEX: 32002R0178

CELEX: 32011L0091

53. V § 11 odst. 2 písm. a) bod 2 včetně poznámek pod čarou č. 31 a 32 zní:

„2. balené do obalů, které neodpovídají požadavkům přímo použitelného předpisu Evropské unie o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami³¹⁾ nebo vyhlášky o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmy³²⁾,

---

³¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004.

³²⁾ Vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmy, ve znění pozdějších předpisů.“

CELEX: 32004R1935

54. V § 11 odst. 2 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).

Poznámka pod čarou č. 10a se zrušuje.

55. V § 11 se odstavce 3 až 6 zrušují.

Dosavadní odstavce 7 až 11 se označují jako odstavce 3 až 7.

56. V § 11 odst. 5 se číslo „8“ nahrazuje číslem „4“.

57. V § 11 se odstavce 6 a 7 včetně poznámky pod čarou č. 11b zrušují.

58. V § 12 odst. 1 se na začátek textu písmene b) vkládá slovo „povolené“.

59. V § 12 odst. 2 se za slovo „obsahovat“ vkládá slovo „zakázané“.

60. V § 12 odstavec 4 zní:

„(4) Podnikatel, který vyrábí nebo uvádí do oběhu tabákové výrobky, je povinen dodržovat požadavky stanovené pro potraviny v

- a) § 3 odst. 1 písm. a), b), g) a e) a v § 3 odst. 3,
- b) § 10 odst. 1 písm. a) a c),
- c) § 11 odst. 1 písm. a), b) a d) a v § 11 odst. 2 písm. a) a b).“.

61. Za § 12 se vkládá nový § 12a, který včetně nadpisu zní:

„§ 12a

Označování tabákových výrobků

Podnikatel, který vyrábí nebo uvádí do oběhu tabákové výrobky, je povinen způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem tabákový výrobek označit na obalu určeném pro spotřebitele

- a) jménem a příjmením a místem podnikání nebo názvem nebo obchodní firmou a sídlem výrobce nebo prodávajícího, je-li usazen v Evropské unii, nebo balírny, je-li tabákový výrobek balený ve výrobě,
- b) jménem a příjmením a místem podnikání nebo názvem nebo obchodní firmou a sídlem podnikatele, který tabákový výrobek zabalil, je-li tabákový výrobek zabalen mimo provozovnu výrobce a bez přítomnosti spotřebitele,
- c) názvem druhu, skupiny nebo podskupiny tabákových výrobků stanoveným prováděcím právním předpisem, pod nímž je tabákový výrobek uváděn do oběhu; tabákový výrobek, který nelze označit druhem, skupinou nebo podskupinou vzhledem k použitým složkám nebo použité technologii, se označí názvem odvozeným od základní použité složky nebo technologie,
- d) údajem o množství výrobku nebo počtu obsažených kusů v balení,
- e) číslem šarže nebo rovnocenným údajem, který umožní určit místo a dobu výroby tak, aby byla umožněna jeho jasná identifikace a sledovatelnost,
- f) údaji týkajícími se nepříznivého ovlivnění zdraví lidí stanovenými prováděcím právním předpisem,
- g) zemí původu nebo vzniku v případech, kdy neuvedení tohoto údaje by uvádělo spotřebitele v omyl o skutečném původu nebo vzniku tabákového výrobku,
- h) dalšími údaji, stanoví-li tak prováděcí právní předpis.“.

CELEX: 2001L0037

62. § 13 včetně nadpisu zní:

„§ 13

Přeprava tabákových výrobků

Podnikatel, který přepravuje tabákové výrobky, je povinen používat jen k tomu způsobilé nebo vhodně upravené prostředky anebo přepravní prostory, které chrání tabákové výrobky před poškozením jejich jakosti, jakož i před nepříznivými povětrnostními vlivy.“.

63. V § 14 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) Státní veterinární správa,“.

64. V § 15 odst. 1 se slova „potravinách a surovinách“ nahrazují slovy „potravinovém řetězci“.

CELEX: 32002R0178

65. V § 15 odstavce 5 až 7 včetně poznámky pod čarou č. 33 znějí:

„(5) Ministerstvo je za krizového stavu a v rámci přijatých hospodářských opatření pro krizové stavy oprávněno

- a) navrhnout a předložit vládě ke schválení opatření vedoucí k regulaci rozsahu výroby potravin,
- b) navrhnout a předložit vládě ke schválení opatření vedoucí k regulaci dovozu a vývozu potravin,
- c) po předchozím souhlasu vlády přijímat opatření vedoucí k regulaci vývozu a dovozu potravin v rámci přijatých hospodářských opatření pro krizové stavy,
- d) po předchozím souhlasu vlády přijímat opatření vedoucí k regulaci rozsahu výroby,
- e) uložit provozovateli potravinářského podniku povinnost přizpůsobit zaměření a rozsah výroby potravin uložených za krizového stavu k zabezpečení základních potřeb obyvatelstva.

(6) Ministerstvo je kontaktním místem a koordinuje přípravu a zpracovává jednotný integrovaný víceletý vnitrostátní plán kontrol a roční zprávy o prováděných kontrolách podle čl. 41 až 44 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

(7) Ministerstvo přijímá žádosti

- a) o povolení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech³³⁾,
- b) o aktualizaci seznamu výživových tvrzení,
- c) o zápis do rejstříku zaručených tradičních specialit Evropské unie.

---

³³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1829/2003, v platném znění.“.

Poznámka pod čarou č. 15a se zrušuje.

CELEX: 32004R0882

CELEX: 32003R1829

CELEX: 32006R1924

CELEX: 32008R1331

CELEX: 32006R0509

66. V § 15 odst. 8 písm. a) se slova „do oběhu potravin nového typu jiných než rovnocenných“ nahrazují slovy „na trh nových potravin nebo nových složek potravin“.

CELEX: 32003R1829

67. V § 15 odst. 9 se slova „Komisi Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropskou komisi“.

68. V § 15 odst. 10 se slova „orgány veterinární správy“ nahrazují slovy „Státní veterinární správa“.

69. V § 15 odst. 11 písm. a) se za slovo „osvědčení“ vkládají slova „, certifikát nebo jiný vstupní doklad“.

CELEX: 32009R1135

70. V § 15 odst. 11 písm. b) se slova „nebo certifikátu“ nahrazují slovy „, certifikátu nebo jinému vstupnímu dokladu“.

CELEX: 32009R1135

71. V § 15 odst. 11 písmeno c) zní:

„c) požádá příslušné orgány státního dozoru o závazné stanovisko podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh, v případech, kdy zásilka vykazuje vlastnosti, které představují vážné riziko pro zdraví,“.

Poznámka pod čarou č. 15b se zrušuje.

CELEX: 32008R0765

72. V § 15 odst. 11 písm. e) se slovo „přeruší“ nahrazuje slovem „pozastaví“.

73. V § 15 se doplňuje odstavec 12, který zní:

„(12) Ministerstvo zveřejňuje na svých internetových stránkách údaje získané podle § 3d odst. 3.“.

74. Za § 15 se vkládá nový § 15a, který včetně poznámky pod čarou č. 34 zní:

„§ 15a

(1) Ministerstvo

- a) přezkoumává, zveřejňuje, posuzuje přípustnost námitek a předává žádosti podle § 15 odst. 7 písm. c) včetně dokumentace Evropské komisi, a to postupem stanoveným přímo použitelným předpisem Evropské unie o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin³⁴⁾; lhůta pro podání námitek je 3 měsíce ode dne zveřejnění žádosti.
- b) sděluje orgánům ochrany veřejného zdraví a Státnímu zdravotnímu ústavu na jejich žádost údaje shromažďované na základě monitorování výskytu toxikologicky významných látek v potravinovém řetězci.
- c) podává Evropské komisi informace o používání dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů podle čl. 35 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.

(2) Ministerstvo zdravotnictví vede evidenci potravin, které mu byly oznámeny podle tohoto zákona, obsahující údaje z označení potravin a údaje o provozovateli potravinářských podniků, kteří tyto potraviny vyrábějí nebo uvádějí na trh. Údaje z této evidence sděluje orgánům státního dozoru nad potravinami a na svých internetových stránkách z ní zveřejňuje informace o obchodním názvu výrobku, jeho složení, provozovateli potravinářského podniku, který potravinu vyrábí nebo uvádí na trh, použití a doporučení k použití v rozsahu podle označení na obalu určeném pro spotřebitele.

---

³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012.“.

CELEX: 32012R1151

CELEX: 32006R1925

CELEX: 32002R0178

CELEX: 32008R1334

CELEX: 32011R1169

75. V § 16 odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova „zvláštním právním předpisem⁶⁾“ nahrazují slovy „zákonem o ochraně veřejného zdraví³⁵⁾“.

Poznámka pod čarou č. 35 zní:

³⁵⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

76. V § 16 odst. 1 písm. a) se na konci bodu 1 doplňují slova „ , s výjimkou povinností týkajících se zvěřiny“.

77. V § 16 odst. 1 písm. b) úvodní části ustanovení se slova „orgány veterinární správy^{2c)} vykonávají“ nahrazují slovy „Státní veterinární správa vykonává“.
78. V § 16 odst. 1 písm. b) bodě 1 se slova „zvláštními předpisy^{2c)}“ nahrazují slovy „veterinárním zákonem“.
79. V § 16 odst. 1 písm. b) bodě 1 a 2 se slova „surovin a“ zrušují.

CELEX: 32002R0178

80. V § 16 odst. 1 písm. b) bodě 3 se slova „Evropských společenství upravujících klasifikaci jatečných zvířat⁴⁾“ nahrazují slovy „Evropské unie upravujících klasifikaci jatečných zvířat²⁶⁾“.

81. V § 16 odst. 1 písm. b) se doplňuje bod 4, který zní:

„4. nad uváděním zvěřiny na trh při poskytování stravovacích služeb,“.

82. V § 16 odstavec 2 zní:

(2) Odběr a přípravu kontrolních vzorků za účelem zkoušení jakosti a bezpečnosti potravin nebo tabákových výrobků, nejde-li o vzorky pro mikrobiologické zkoušení, zajišťují orgány dozoru způsobem a v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie.

CELEX: 32012R0252

83. V § 16 odst. 3 se věta první nahrazuje větou „Orgán dozoru připraví kontrolní vzorek, který na žádost kontrolované osoby rozdělí na dva či více vzorků o stejné velikosti, z nichž jeden předá kontrolované osobě pro doplňující odborný posudek a zbývající si ponechá.“.

CELEX: 32007R0333

CELEX: 32006R1882

CELEX: 32004R0882

84. V § 16 odst. 5 se slova „bezprostředně závazných předpisů Evropských společenství“ nahrazují slovy „přímo použitelného předpisu Evropské unie“.

85. V § 16 odst. 8 se slova „Evropských společenství upravujících ochranu zeměpisných označení, označení původu a zaručené tradiční speciality¹⁵ⁱ⁾“ nahrazují slovy „Evropské unie o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin³⁴⁾“.

Poznámka pod čarou č. 15i se zrušuje.

CELEX: 1151R2012

86. V § 16 odst. 10 se slova „Evropských společenství^{15k)}“ nahrazují slovy „Evropské unie upravující dovoz některých potravin ze třetích zemí²⁵⁾“.

Poznámka pod čarou č. 15k se zrušuje.

87. § 16a zní:

„§ 16a

(1) Ministerstvo nebo Ministerstvo zdravotnictví podle působnosti stanovené tímto nebo jiným zákonem vydává na žádost provozovatele potravinářského podniku potvrzení o splnění požadavků stanovených tímto zákonem, jinými právními předpisy a přímo použitelnými předpisy Evropské unie pro účely vývozu potravin do států mimo Evropskou unii. Pro účely vystavení tohoto potvrzení je provozovatel potravinářského podniku povinen předložit doklady prokazující splnění požadavků na výrobu a uvádění potravin na trh.

(2) Ministerstvo zajišťuje činnosti vyplývající z požadavku čl. 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002 na spolupráci členského státu s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin.

(3) Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Státní veterinární správa a Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský vykonávají dozor nad dodržováním podmínek použití chráněného označení původu, chráněného zeměpisného označení a označení zaručené tradiční speciality vyplývajících z přímo použitelného předpisu Evropské unie o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin³⁴⁾.

(4) Ministerstvo zveřejňuje a poskytuje Evropské komisi informace o dozorových orgánech odpovědných za dozor nad podmínkami pro používání chráněného označení původu, chráněného zeměpisného označení a označení zaručené tradiční speciality vyplývajících z přímo použitelného předpisu Evropské unie o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin³⁴⁾.

(5) Ministerstvo informuje Evropskou komisi o názvech a adresách skupin provozovatelů potravinářských podniků založených s cílem podporovat potraviny označené chráněným označením původu, chráněným zeměpisným označením a označením zaručené

tradiční speciality, na základě přímo použitelného předpisu Evropské unie o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin³⁴⁾.

(6) Ministerstvo zajišťuje podle čl. 33 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002 sběr, srovnání a analýzu dat o obsahu kontaminantů a reziduí chemických látek v potravinách a o výskytu a rozšíření biologického rizika pro rostliny a zvířata. Ministerstvo zdravotnictví zajišťuje podle čl. 33 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002 sběr, srovnání a analýzu dat o spotřebě potravin, o expozici a rizicích pro osoby, které tyto potraviny konzumují, o obsahu kontaminantů a reziduí chemických látek v pokrmech a o výskytu a rozšíření biologického rizika pro člověka.

(7) Ministerstvo zdravotnictví může na základě nových informací v případě pochybností o bezpečnosti nebo o dodržení požadavků na uvedení na trh potraviny, oznámené podle § 3d, požadovat předložení dalších informací prokazujících bezpečnost potravin nebo soulad s právními požadavky na uvedení potraviny na trh. V písemné žádosti o dodatečné informace se uvede odůvodnění a informace, které jsou požadovány.

(8) Státní zdravotní ústav poskytuje na žádost ministerstva nebo orgánů dozoru podle § 16 odst. 1 písm. b) a c) hodnocení zdravotního rizika z potravin podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002.“

CELEX: 32002R0178

CELEX: 32012R1151

88. § 17 včetně poznámky pod čarou č. 36 zní:

„§ 17

- (1) Provozovatel potravinářského podniku se dopustí správního deliktu tím, že
- a) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. a) nedodrží smyslové, fyzikální, chemické nebo mikrobiologické požadavky na jakost potravin,
  - b) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. b) nedodrží technologické nebo hygienické požadavky, způsob nebo podmínky přepravy, uchování nebo manipulace s potravinami,
  - c) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. d) nedodrží požadavky na přípustný obsah toxikologicky významných látek v potravinách,
  - d) při ozáření potraviny postupuje v rozporu s § 4 odst. 1, 2 nebo 3,
  - e) uvádí na trh potraviny ozářené ionizujícím zářením bez stanovené dokumentace podle § 4 odst. 8,
  - f) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. e) neuvádí povinné informace o potravinách, stanovené v právních předpisech, v českém jazyce,
  - g) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. f) nedodrží požadavky na složení doplňků stravy, jejich označování nebo způsob použití,
  - h) používá obaly nebo obalové materiály v rozporu s § 3 odst. 1 písm. g),
  - i) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. h) neposkytne potřebný počet zaměstnanců nebo odpovídající technické vybavení,
  - j) nesplní oznamovací povinnost podle § 3 odst. 1 písm. i),
  - k) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. j) nezajistí dodržování požadavků na nejvyšší přípustné úroveň radioaktivní kontaminace,
  - l) dováží potraviny v rozporu s § 3 odst. 4 nebo § 4 odst. 7 písm. c),

- m) vyváží potraviny v rozporu s § 3 odst. 5,
- n) naloží s potravinami, které neodpovídají požadavkům na nejvyšší přípustnou radioaktivní kontaminaci, v rozporu s § 3 odst. 6,
- o) nedodrží ochranné opatření vydané ministerstvem nebo Ministerstvem zdravotnictví podle § 15 odst. 9,
- p) nedodrží požadavky na bezpečnost potravin podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího požadavky na potraviny,
- q) v rozporu s čl. 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002 nebo čl. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 uvede spotřebitele v omyl, nebo
- r) jiným jednáním, než je uvedeno v písmenech i), l), m), p) nebo q), nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího požadavky na potraviny¹⁹⁾ nebo mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která je vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv nebo ve Sbírce zákonů.

(2) Provozovatel potravinářského podniku, který uvádí potraviny na trh, se dopustí správního deliktu tím, že

- a) uvádí na trh volně rostoucí houby v rozporu s § 3 odst. 8,
- b) nesplní informační povinnost podle § 3d odst. 1 nebo 3,
- c) označí potravinu v rozporu s § 6 až 8,
- d) poruší zákaz uvádět na trh potraviny podle § 10 odst. 1,
- e) uvádí na trh potraviny po datu minimální trvanlivosti v rozporu s § 10 odst. 2,
- f) uvádí na trh potraviny použitelné k jinému než původnímu použití v rozporu s § 10 odst. 3,
- g) skladuje potraviny v rozporu s § 11 odst. 1 písm. a),
- h) uchovává potraviny v rozporu s § 11 odst. 1 písm. c),
- i) nevyloučí přímý styk potravin s látkami nepříznivě ovlivňujícími bezpečnost nebo jakost potravin podle § 11 odst. 1 písm. b),
- j) v rozporu s § 11 odst. 1 písm. d) neumístí odděleně nebo zřetelně neoznačí potraviny použitelné k jinému než původnímu použití anebo potraviny po datu minimální trvanlivosti,
- k) nezkrátí datum minimální trvanlivosti nebo použitelnosti podle § 11 odst. 1 písm. e),
- l) v rozporu s § 11 odst. 1 písm. f) uvádí na trh nebalené potraviny určené pro zvláštní výživu nebo doplňky stravy,
- m) v rozporu s § 11 odst. 1 písm. g) nedodrží lhůty nebo jiné požadavky pro uvádění potravin na trh stanovené prováděcím právním předpisem,
- n) v rozporu s § 9 neuvede označení šarže nebo v rozporu s § 11 odst. 1 písm. h) nedodrží označení šarže,
- o) nevyřadí z dalšího oběhu potraviny podle § 11 odst. 2 písm. a) bodu 1,
- p) nevyřadí z dalšího oběhu potraviny podle § 11 odst. 2 písm. a) bodu 2,
- q) nevyřadí z dalšího oběhu potraviny podle § 11 odst. 2 písm. a) bodů 3 až 5,
- r) v rozporu s § 11 odst. 2 písm. b) nezabezpečí, aby ve všech fázích uvádění potraviny na trh byl k dispozici doklad o původu zboží,
- s) v krizovém stavu nezajistí zásobování obyvatelstva potravinami podle § 11 odst. 3, nebo
- t) v rozporu s § 11 odst. 4 neoznámí, že uvádí na trh nebo vyváží čerstvé ovoce, čerstvou zeleninu nebo konzumní brambory.

(3) Provozovatel potravinářského podniku, který vyrábí potraviny, se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 3 odst. 2 písm. b) používá jiné než tepelně ošetřené vaječné obsahy, nebo
- b) získává vodu k výrobě balené pramenité vody, balené kojenecké vody nebo balené přírodní minerální vody v rozporu s § 3 odst. 2 písm. a).

(4) Provozovatel potravinářského podniku, který vyrábí nebo dováží ze třetí země potraviny určené pro zvláštní výživu, se dopustí správního deliktu tím, že

- a) neoznámí první uvedení potraviny určené pro zvláštní výživu na trh podle § 3c odst. 1,
- b) nepředloží odborné ověření oznámené potraviny podle § 3c odst. 2, nebo
- c) nedodrží opatření zakazující nebo omezující uvádění na trh potraviny určené pro zvláštní výživu vydané Ministerstvem zdravotnictví podle § 3c odst. 3.

(5) Provozovatel potravinářského podniku, který je v místě určení příjemcem potravin z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země vymezeného prováděcím právním předpisem, se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 3d odst. 2 neinformuje příslušný orgán dozoru.

(6) Klasifikátor se dopustí správního deliktu tím, že

- a) provede klasifikaci v rozporu s § 4a odst. 4, nebo
- b) nesdělí výsledky klasifikace podle § 4a odst. 6.

(7) Provozovatel jatek se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o společné organizaci trhů³⁸⁾ nezajistí správnou obchodní úpravu jatečných zvířat,
- b) nezajistí klasifikaci jatečných zvířat podle § 4a odst. 1, nebo
- c) nesdělí výsledky klasifikace podle § 4a odst. 6.

(8) Podnikatel, který vyrábí tabákové výrobky, se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 12 odst. 1 písm. a) použije k výrobě tabákových výrobků jiný než surový nebo technologicky upravený tabák,
- b) použije k výrobě tabákových výrobků látku nebo její množství v rozporu s § 12 odst. 1 písm. b), nebo
- c) v rozporu s § 12 odst. 5 nepředloží v termínu stanoveném v § 12 odst. 6 úplný výčet složek použitých při výrobě jednotlivých typů a značek tabákových výrobků nebo je nedoplní prohlášením.

(9) Podnikatel, který uvádí do oběhu tabákové výrobky, se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 12 odst. 3 uvede do oběhu tabák určený k orálnímu užití, nebo
- b) v rozporu s § 12 odst. 2 uvede do oběhu tabákové výrobky, které obsahují látky zakázané vyhláškou.

(10) Podnikatel, který vyrábí nebo uvádí do oběhu tabákové výrobky, se dopustí správního deliktu tím, že

- a) nedodrží požadavky stanovené pro potraviny podle § 12 odst. 4,
- b) označí tabákové výrobky v rozporu s § 12a, nebo
- c) přepravuje tabákové výrobky v rozporu s § 13.

(11) Za správní delikt se uloží pokuta do

- a) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. e), i), j), l) nebo m), odstavce 2 písm. a), b) nebo t), odstavce 4 písm. a) nebo b), odstavce 5, odstavce 6

- písm. b), odstavce 7 písm. c), odstavce 8 písm. a) nebo c), odstavce 9 písm. a) nebo odstavce 10 písm. a),
- b) 3 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. h) nebo o), odstavce 2 písm. k), l), p), r) nebo s), odstavce 3, odstavce 4 písm. c), odstavce 6 písm. a), odstavce 7 písm. a) nebo b), odstavce 8 písm. b), odstavce 9 písm. b) nebo odstavce 10 písm. b) nebo c),
- c) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), d), f), g), n) nebo r) nebo odstavce 2 písm. c), e), f), g), h), i), j), m), n) nebo q),
- d) 50 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c), k), p) nebo q) nebo odstavce 2 písm. d) nebo o).

---

³⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007.“.

Poznámka pod čarou č. 16 se zrušuje.

89. § 17a až 17h se zrušují.

90. V § 17i odstavec 5 zní:

- „(5) Správní delikty projednávají v prvním stupni
- a) inspektoráty Státní zemědělské a potravinářské inspekce, jde-li o správní delikty podle § 17 odst. 1 až 5 a § 17 odst. 8 až 10,
- b) krajské veterinární správy, jde-li o správní delikty podle § 17 odst. 1 písm. a) až q), § 17 odst. 2 písm. b) až s), § 17 odst. 3 písm. a) a § 17 odst. 4 až 7.“.

91. V § 17i odst. 6 se slova „zdravotně nezávadnou“ nahrazují slovem „bezpečnou“.

92. V § 18 odst. 1 písm. a) se slova „, včetně potravin nového typu,“ a slova „složení potravin a“ zrušují.

93. V § 18 odst. 1 písmena c) a d) znějí:

- „c) malé množství potravin osvobozených od požadavku na povinné deklarování výživových údajů,
- d) požadavky na potraviny rostlinného původu a zacházení s nimi, pravidla pro prodej a dodávání malého množství vlastních produktů z prvovýroby a zacházení s nimi a malé množství produktů rostlinného původu,“.

94. V § 18 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) druhy potravin z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země, rozsah informačních povinností příjemců těchto potravin v místě určení a termín a způsob jejich předávání,“.

95. V § 18 odst. 1 písm. g) se slova „s výjimkou potravin určených pro zvláštní výživu,“ zruší a slovo „suroviny“ se nahrazuje slovem „složky“.

96. V § 18 odst. 1 písm. h) se slovo „surovin“ nahrazuje slovem „složek“.

97. V § 18 odst. 1 písmeno o) zní:

„o) způsob odběru, přípravy, označení a uchování kontrolního vzorku,“.

98. V § 18 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena q) a r), která znějí:

- „q) seznam určených míst vstupu a určených míst dovozu podle § 3 odst. 4 písm. b),
- r) způsob poskytování údajů podle § 3d odst. 3.“.

99. § 19 zní:

„§ 19

(1) Ministerstvo zdravotnictví stanoví u stávajících druhů potravin vyhláškou

- a) podmínky pro výskyt toxikologicky významných látek v potravinách a dále potraviny, popřípadě skupiny potravin, v nichž se mohou tyto látky vyskytovat,
- b) potraviny, které lze ozařovat ultrafialovými paprsky nebo ionizujícím zářením, podmínky ozařování, druhy záření a nejvyšší přípustné dávky záření a způsob označení na obalu, že potravina byla ozářena,
- c) způsob úpravy balených vod,
- d) bližší pravidla pro výběr epidemiologicky rizikových potravin,
- e) rozsah znalostí pro získání osvědčení prokazujícího znalost hub, způsob zkoušek, jakož i náležitosti žádosti a osvědčení,
- f) druhy potravin určené pro zvláštní výživu, požadavky na jejich složení a způsob jejich použití,
- g) doplňky stravy, požadavky na jejich složení, označování a způsob jejich použití.

(2) Ministerstvo zdravotnictví stanoví prováděcím právním předpisem mikrobiologické požadavky na jednotlivé druhy potravin, pomocné a přídatné látky a způsob výběru a počet odebíraných vzorků, způsob kontroly a hodnocení, jde-li o potraviny nebo jejich druhy, pro které tyto požadavky nestanoví přímo použitelné předpisy Evropské unie a vyžaduje-li si to bezpečnost potravin.

(3) Ministerstvo zdravotnictví stanoví na základě článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 prováděcím právním předpisem povinný přídavek vitamínu nebo minerální látky do určitých potravin nebo zákaz nebo omezení používání některých jiných látek při výrobě určitých potravin.“.

CELEX: 32006R1925

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o ochraně veřejného zdraví

Čl. II

V § 84 odst. 1 písm. a) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 74/2006 Sb., zákona č. 151/2011 Sb. a zákona č. 223/2013 Sb. se za slova „živností podle § 59“ vkládají slova „ , uvádění zvěřiny na trh při poskytování stravovacích služeb“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o veterinární péči

Čl. III

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 298/2009 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb. a zákona č. 279/2013 Sb., se mění takto:

1. V § 53 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 47 zní:

„(1) Úřední veterinární lékaři orgánů veterinární správy a veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, popřípadě jimi zřízených organizačních složek státu pověřeni výkonem státního veterinárního dozoru (dále jen „veterinární inspektor“), jsou oprávněni při jeho výkonu,

a) na místě znehodnotit živočišné produkty, které nejsou zdravotně nezávadné, anebo nařídít jejich znehodnocení a neškodné odstranění, a to na náklad kontrolované osoby,

b) pozastavit, omezit nebo zakázat výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů do oběhu, jestliže nejsou dodržovány podmínky a požadavky stanovené tímto zákonem,

zvláštními právními předpisy²⁶⁾ nebo předpisy Evropské unie⁴⁷⁾ na živočišné produkty a zacházení s nimi,

c) pozastavit výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů do oběhu na přiměřenou dobu při podezření, že nejsou zdravotně nezávadné.

⁴⁷⁾ Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004.“.

2. V § 53 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Veterinární inspektor ukončí

- a) opatření uložené podle odstavce 1 písm. b), pokud byl závadný stav odstraněn,
- b) opatření uložené podle odstavce 1 písm. c), pokud kontrolovaná osoba prokáže, že živočišné produkty jsou zdravotně nezávadné.

(3) O ukončení opatření podle odstavce 2 vyhotoví veterinární inspektor záznam, jehož kopii předá kontrolované osobě, které byla opatření uložena.“.

Dosavadní odstavce 2 až 7 se označují jako odstavce 4 až 9.

3. V § 53 odst. 5 se slova „odstavec 2,“ zrušují.

4. V § 53 odst. 7 písm. a) se slova „odstavce 2“ nahrazují slovy „odstavce 4“.

5. V § 53 odst. 9 se slova „odstavci 6“ nahrazují slovy „odstavci 8“ a slova „odstavce 2 písm. a), odstavec 4“ se nahrazují slovy „odstavce 4 písm. a)“.

6. V § 53a odst. 3 se slova „v § 53 odst. 2 písm. a)“ nahrazují slovy „v § 53 odst. 4 písm. a)“.

7. V § 53a se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Inspektor může na základě písemného pověření ústředního ředitele vykonávat státní dozor nad prováděním klasifikace jatečně upravených těl jatečných zvířat i mimo územní působnost krajské veterinární správy, jejímž je inspektorem. V řízení o správním deliktu zjištěném při kontrole, při níž inspektor postupoval podle věty první, rozhoduje jako orgán prvního stupně krajská veterinární správa, v jejímž územním obvodu byla kontrola provedena.“.

8. V § 71 odst. 1 písm. d) a v § 72 odst. 1 písm. h) se slova „§ 53 odst. 1 písm. f)“ nahrazují slovy „§ 53 odst. 1“.

9. V § 76 odst. 4 se slova „§ 53 odst. 1 písm. f)“ nahrazují slovy „§ 53 odst. 1 až 3“.
10. V § 78 se slova „§ 53 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 53 odst. 7“.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2014, s výjimkou ustanovení čl. I bodu 9 a čl. I bodu 40, pokud jde o § 6 až 8, která nabývají účinnosti dnem 13. prosince 2014.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

OBEČNÁ ČÁST

A. Závěrečná zpráva o hodnocení dopadů regulace

1. Důvod předložení a cíle

1.1 Název, shrnutí základních aspektů RIA

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

1) Implementace předpisů Evropské unie, které mají formu nařízení nebo směrnice, odstranění ustanovení duplicitních s přímo použitelnými předpisy Evropské unie, uvedení terminologie do souladu s předpisy Evropské unie

- Současné znění zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon o potravinách“) představuje implementační nesoulad s předpisy Evropské unie (dále jen „EU“), zejména pokud jde o používanou terminologii zákona o potravinách a předpisů potravinového práva EU, duplicitní ustanovení s předpisy EU, transpoziční nesoulad se směrnicemi EU, nesplnění adaptačních povinností vyplývajících z předpisů EU pro jednotlivé členské státy EU.

- Navrženou variantou řešení, která se z pohledu rozsahu novely zákona dotýká největšího počtu novelizačních bodů, dojde k zabezpečení implementačního souladu a zpřesnění návaznosti zákona o potravinách na předpisy EU a provedení transpozice a adaptace právního řádu na předpisy potravinového práva EU.

- Navržená varianta byla konzultována jak se zástupci provozovatelů potravinářských podniků prostřednictvím Potravinářské komory ČR, tak se zástupci Odboru kompatibility Úřadu vlády.

- Přínosem těchto úprav bude zejména nastavení a jednotný přístup aplikace požadavků evropského potravinového práva pro všechny členské státy EU a sjednocení používané terminologie v oblasti potravinového práva. Implementace příslušných ustanovení odstraní případnou platnost rozdílných požadavků vyplývajících na jedné straně z národní a na druhé straně z evropské legislativy. Navrženými úpravami dojde k přesnějšímu provázání zákona o potravinách s přímo použitelnými předpisy EU a stanovení povinností kladených těmito předpisy na členské státy, resp. provozovatele potravinářských podniků.

- Z hlediska nákladů je důležitá skutečnost, že se jedná o legislativně technické řešení slučitelnosti evropského práva s národními předpisy. Z tohoto důvodu je předpokládán hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí ČR nulový.

2) Odstranění informačních povinností v případě výživových a zdravotních tvrzení a informačních povinností v případě obohacených potravin, doplňků stravy a kojenecké výživy a potravin určených pro zvláštní výživu

- Současné znění zákona o potravinách požaduje po provozovatelích potravinářských podniků duplicitní informační povinnost vůči Ministerstvu zemědělství a Ministerstvu zdravotnictví, pokud jde o výživové tvrzení, zdravotní tvrzení, obohacené potraviny, doplňky stravy, kojeneckou výživu a potraviny určené pro zvláštní výživu.

- Navrženou variantou řešení dojde k odstranění informačních povinností provozovatelů potravinářských podniků v případě výživových a zdravotních tvrzení a duplicity informačních

povinností v případě obohacených potravin, doplňků stravy, kojenecké výživy a potravin určených pro zvláštní výživu.

- Navržená varianta byla konzultována s Ministerstvem zdravotnictví (věcný spolugestor uvedené problematiky), které vyjádřilo souhlasný přístup k řešení. V rámci dílčích konzultací toto řešení podpořili i zástupci provozovatelů potravinářských podniků prostřednictvím Potravinářské komory ČR.

- Přínosem těchto úprav dojde ke snížení administrativní a ekonomické zátěže provozovatelů potravinářských podniků.

- Z hlediska nákladů lze u provozovatelů potravinářských podniků předpokládat úsporu cca 390 000 Kč/rok (cca 360 subjektů, vypuštění informační povinnosti na výž. a zdr. tvrzení) a 270 000 Kč/rok (cca 400 subjektů, vypuštění duplicitní informační povinnosti na obohacené potraviny a doplňky stravy). Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR bude nulový.

3) Stanovení míry radiační kontaminace potravin produkovaných a uváděných na trh v ČR

- Stávající znění zákona o potravinách pokrývá pouze oblast dovozu potravin ze třetích zemí do EU, ale legislativně neřeší regulaci na území ČR.

- Navrženou variantou řešení dojde k legislativnímu vymezení zajišťujícímu dodržování požadavků na nejvyšší úrovni radioaktivní kontaminace potravin vyrobených a uvedených na trh v ČR.

- Navržená varianta řešení vychází ze souhlasných konzultací zástupců Státní veterinární správy ČR a Státního úřadu pro jadernou bezpečnost.

- Přínosem navržené varianty řešení je zásadní zvýšení bezpečnosti potravin pro konečného spotřebitele.

- Z hlediska nákladů bude dopad na jednotky uživatelů určitých honiteb v konkrétních lokalitách ČR a desítky ulovených kusů divokých prasat. Kalkulace nákladů je závislá na analýze rizika konkrétních lokalit v ČR související s výskytem vysoké úrovně kontaminace radionuklidy zejména u zvěřiny. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR bude nulový.

4) Stanovení požadavků pro deklarování údajů u nebalených potravin

- V současné době jsou požadavky na deklarování povinných údajů u nebalených potravin vymezeny v zákoně o potravinách, který však není v souladu s požadavky zcela nového nařízení o označování potravin (nařízení (EU) č. 1169/2011).

- Navrženou variantou řešení je přijetí vnitrostátních opatření vyžadující uvedení údajů podle č. 44 nařízení (EU) č. 1169/2011 u nebalených potravin, pokud jde o způsob a rozsah deklarování údajů podle čl. 9 a 10 nařízení (EU) č. 1169/2011.

- Rozsah a způsob implementace tohoto požadavku byl konzultován se Svazem obchodu a cestovního ruchu a zástupci dozorových orgánů (Státní zemědělské a potravinářské inspekce, dále jen „SZPI“ a Státní veterinární správy, dále jen „SVS“). Výstupem těchto konzultací je akceptování a reflektování praxe, pokud jde o předávání informací konečnému spotřebiteli v různých formách. Jedná se o rozlišení různých etap uvádění nebalených potravin na trh, včetně stanovení míry flexibility v případě deklarování data použitelnosti nebo data minimální trvanlivosti.

- Přínosem navržené úpravy je zajištění a zaručení práva spotřebitele na informace o potravinách tak, aby se spotřebitel mohl informovaně rozhodnout a vybrat potraviny, které konzumuje. S tím souvisí rovněž dosažení vysoké míry ochrany zdraví spotřebitele a zamezení praktik, které by mohly spotřebitele uvádět v omyl.

- Z hlediska nákladů lze v hlavní fázi předpokládat jednorázový dopad u cca 35 000 subjektů ve výši cca cca 75,6 mil. Kč, což na jeden subjekt činí cca 2 200 Kč. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR bude nulový.

5) Zavedení informační povinnosti provozovatelů potravinářských podniků

- Nařízení (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách umožňuje členským státům stanovit nezbytně nutný rozsah informací, který musí provozovatel potravinářského podniku, kterému bylo zasláno zboží z jiného členského státu, poskytnout dozorovému orgánu k tomu, aby mohly být zorganizovány úřední kontroly k ověření souladu potravin a krmiv s právem EU. Ve stávajícím znění zákona o potravinách není toto ustanovení doposud implementováno.

- Navrženou variantou řešení je stanovení možnosti zavedení informační povinnosti pro vybrané druhy potravin, které provozovatelé potravinářských podniků přijímají na území ČR z jiného členského státu EU nebo z třetí země. Vybrané druhy potravin budou stanoveny pouze na základě analýzy rizika podle nařízení EU o obecné bezpečnosti potravin.

- Návrh vybrané varianty vychází z konzultací se zástupci provozovatelů potravinářských podniků prostřednictvím Potravinářské komory ČR, tak se zástupci Odboru kompatibility Úřadu vlády.

- Přínosem navržené varianty je zefektivnění výkonu dozoru nad trhem s potravinami a navazující zvýšení ochrany spotřebitele z hlediska zhodnocení rizikovosti zásilek, pokud jde o bezpečnost potravin a klamání spotřebitele.

- Z hlediska nákladů na provozovatele potravinářských podniků se jedná o cca 65 Kč na jedno hlášení/jeden subjekt pouze v případě vybraného druhu potravin. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR bude nulový. Finanční náklad pro SZPI na vytvoření elektronické webové aplikace pro hlášení stanovených druhů potravin bude cca 15 000 Kč.

- Další informační povinnost se týká provozovatelů potravinářských podniků, kteří jsou odběrateli potravin za účelem jejich dalšího prodeje, tj. prodávají konečnému spotřebiteli potravinu (maloobchod). Splnění tohoto požadavku povede ke zvýšení informovanosti spotřebitelů o původu nabízených potravin a zejména o tom, jaký podíl na trhu tvoří potraviny ze země s nejvyšším podílem na tržbách. Dalším aspektem bude zajištění práva spotřebitele na patřičné informování o původu potravin, které konzumují.

6) Úprava kompetencí dozorových orgánů v gesci Ministerstva zemědělství a Ministerstva zdravotnictví (oblast kontroly zvěřiny)

- Stávajícím zněním zákona o potravinách je oblast úřední kontroly zvěřiny roztržena a kompetenčně rozdělena mezi dvě ministerstva (Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo zdravotnictví) a je prováděna inspektory krajských hygienických stanic, kteří nedisponují dostatečným vzděláním v oblasti patologické anatomie, nákazy zvířat a parazitologie. Stávající stav tak snižuje efektivitu dozoru, znamená obtížnější komunikaci v rámci dozorové činnosti a omezenou rychlost a plošnost reakce. Rovněž je snížen prvek jednotnosti výkonu dozoru v rámci úřední kontroly zvěřiny. Z důvodu předávání výstupů úřední kontroly může docházet ke snížení dosledovatelnosti nevyhovujících potravin (zvěřiny) v potravinovém řetězci.

- Navrženou variantou řešení je svěřením kompetencí SVS nad zacházením se zvěřinou v celém potravinovém řetězci, a to včetně uvádění na trh zvěřiny při poskytování stravovacích služeb jak v otevřeném (např. restaurace, ubytovací služby) tak i v uzavřeném typu stravování (např. školní stravování, zdravotní a sociální služby).

- Přínosem navržené varianty svěřeni kompetencí SVS nad zacházením se zvěřinou v celém potravinovém řetězci dojde k zpřehlednění a zefektivnění výkonu dozoru nad trhem se zvěřinou a k posílení úrovně ochrany spotřebitele při konzumování a nákupu těchto potravin.
- Z pohledu zátěže kontrolovaných subjektů (cca 15 000) jde o úřední kontrolu cca 7 000 zařízení stravovacích služeb/rok. Předpokládaná časová zátěž kontrolovaného subjektu bude ze strany SVS cca 2 hodiny/kontrola. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR je nulový.

7) Klasifikace jatečně upravených těl

- Zákon o potravinách v současné době ukládá za povinnost zajistit klasifikaci jatečně upravených těl (dále jen „JUT“) jatečných prasat všem jateckým podnikům, které porázejí více než 100 ks jatečných prasat týdně v ročním průměru.
- Navržená varianta řešení přepokládá přehodnocení limitu pro povinné zavedení klasifikace JUT prasat formou zvýšení limitu pro povinné zavedení klasifikace JUT prasat, které umožňuje nařízení (ES) č. 1249/2008.
- Úprava limitu pro zavedení povinné klasifikace JUT prasat vychází z konzultací s Českým svazem zpracovatelů masa a Svazem chovatelů prasat v Čechách a na Moravě. Problematika byla rovněž podpořena Antibyrokratickou komisí při Ministerstvu zemědělství.
- Přínosem zvýšení limitu pro povinné zavedení klasifikace JUT prasat na 200 ks prasat týdně v ročním průměru je především snižování byrokratické zátěže provozovatelů jatek, včetně snížení finančních nákladů na provádění klasifikace
- Z pohledu nákladů se navrhovaná změna dotkne cca 15 – 19 jateckých provozů, což je cca 145 700 ks prasat a z toho předpokládaná úspora ve výši 4 560 000 Kč/rok/19 provozů. Z hlediska dozoru nad prováděním klasifikace JUT prasat lze očekávat snížení cca o 120 kontrol za rok. Inspektoři Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského, resp. SVS, budou vykonávat jinou dozorovou a administrativní činnost. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR je nulový.

1.2 Definice problému

1) Implementace předpisů EU (adaptace vnitrostátního právního řádu na nařízení nebo transpozice směrnice), odstranění ustanovení duplicitních s přímo použitelnými předpisy EU, uvedení terminologie do souladu s předpisy EU

Obecné zásady, požadavky a povinnosti v oblasti informací o potravinách spotřebitelům a zejména označování potravin jsou stanoveny přímo použitelným předpisem - nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004. Tímto nařízením se mj. nahrazuje stávající směrnice 2000/13/ES o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy.

Ustanovení čl. 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin umožňuje členským státům stanovit pravidla k výjimce pro oblast působnosti nařízení č. 852/2004 pro případy, kdy výrobce přímo dodává malá množství vlastních produktů z prvovýroby konečnému spotřebiteli. Pro oblast potravin živočišného původu je tato oblast ošetřena zákonem č. 166/1999 Sb., o veterinární péči, ve znění pozdějších předpisů.

Povinnosti provozovatelů potravinářských podniků týkající se požadavků pro obsah, podmínky a způsob použití vitaminů, minerálních látek a dalších látek s nutričním nebo fyziologickým účinkem v současné době vyplývají z předpisů Evropské unie.

Transpoziční zpřesnění požadavků směrnic se týká předpisů Evropské unie:

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES pro doplňky stravy, která členským státům ukládá požadavek na udržování systémů pro realizaci účinného monitoringu doplňků stravy,
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/91/EU o údajích nebo značkách určujících šarži, ke které potravina patří.

V případě dovozu potravin z jiných států, než jsou členské státy EU, je tato problematika ošetřena přímo použitelnými předpisy EU. Jedná se např. o nařízení Komise (ES) č. 669/2009, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, pokud jde o zesílené úřední kontroly dovozu některých krmiv a potravin jiného než živočišného původu, nařízení Komise (ES) č. 1135/2009, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz určitých výrobků pocházejících nebo odesílaných z Číny, nařízení Komise (ES) č. 1152/2009, kterým se stanoví zvláštní podmínky dovozu některých potravin z některých třetích zemí v důsledku rizika kontaminace aflatoxiny, nařízení Komise (ES) č. 1151/2009, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz slunečnicového oleje pocházejícího nebo zasílaného z Ukrajiny atd.

Provozovatelé potravinářských podniků podávají žádost o zápis do rejstříku zaručených tradičních specialit v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 14. prosince 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin. Z důvodu adaptace příslušných článků, které směřují k povinnostem členským státům, je nezbytné stanovit procesní gesci k přijímání žádosti, k přezkumu, zveřejnění, posuzování přípustnosti námitek, k předávání dokumentace žádosti Evropské komisi, k stanovení lhůty pro podání námitek ode dne zveřejnění žádosti apod.

Další adaptační ustanovení, která vymezují členským státům gesční odpovědnost, se týkají požadavků vyplývajících z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin; nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1331/2008, kterým se stanoví jednotné povolovací řízení pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy a látky určené k aromatizaci potravin; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách.

V předpisech Evropské unie jsou definovány základní pojmy a definice potravinového práva. Jedná se o terminologii používanou v nařízení (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, nařízení (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, nařízení (ES) č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, nařízení (ES) č. 1925/2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin, nařízení (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin, nařízení (ES) č. 1333/2008 o potravinářských přídatných látkách, nařízení (ES) č. 1334/2008 o látkách určených k aromatizaci a dalších.

2) Odstranění informačních povinností v případě výživových a zdravotních tvrzení a duplicity informačních povinností v případě obohacených potravin, doplňků stravy, kojenecké výživy a potravin určených pro zvláštní výživu

Ustanovení čl. 26 nařízení (ES) č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních umožňuje členským státům požadovat, aby výrobce nebo osoba, která tyto potraviny na jejich území uvádí na trh, oznámili příslušnému orgánu toto uvedení na trh tím, že mu předají vzor označení použitého u produktu. Adaptace tohoto ustanovení byla do zákona o potravinách provedena novelou č. 120/2008 Sb. Dle ustanovení § 3d odst. 3 a 4 je provozovatel potravinářského podniku, který vyrábí nebo uvádí do oběhu potravinu, v jejímž označení na obale nebo v reklamě je uvedeno zdravotní tvrzení, je povinen zaslat Ministerstvu zdravotnictví a v kopii duplicitně Ministerstvu zemědělství český text tohoto zdravotního tvrzení. Dále pokud provozovatel potravinářského podniku vyrábí nebo uvádí do oběhu potravinu, v jejímž označení na obale nebo v reklamě je uvedeno výživové tvrzení, je povinen zaslat Ministerstvu zemědělství a v kopii duplicitně Ministerstvu zdravotnictví český text tohoto tvrzení.

Zákon o potravinách rovněž v ustanovení § 3d odst. 1 vyžaduje u provozovatele potravinářského podniku, který vyrábí nebo uvádí do oběhu potravinu, do níž byly přidány vitaminy, minerální látky nebo další látky s nutričním nebo fyziologickým účinkem (dále jen „obohacená potravina“), počáteční kojeneckou výživu nebo doplňky stravy, před jejich prvním uvedením do oběhu, zaslání českého textu označení, který bude uveden na obale výrobku Ministerstvu zdravotnictví, a v kopii duplicitně Ministerstvu zemědělství. Dle ustanovení § 3c je identická povinnost vztažena na potraviny určené pro zvláštní výživu.

3) Stanovení míry radiační kontaminace potravin produkovaných a uváděných na trh v ČR

Pro dovolenou míru radiační kontaminace potravin produkovaných a uváděných na trh v ČR není stanoven legislativní rámec. Nařízení (ES) č. 733/2008 se vztahuje pouze na potraviny dovážené po černobylské havárii ze třetích zemí a nařízení (ES) č. 3954/1987 se týká pouze mimořádných radiačních situací, a není proto pro potraviny produkované a uváděné na trh v ČR použitelné.

Stávající platné znění § 3 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách a související zákaz uvedený v ustanovení § 10 písm. e) zákona o potravinách se týká pouze dovozu potravin ze třetích zemí do EU, tj. neřeší regulaci uvnitř zemí EU, ani případný export z jedné do druhé země EU.

Zhruba v posledních dvou letech byly opakovaně naměřeny u divokých prasat kumulované aktivity cesia výrazně nad limit uvedený ve zmíněné vyhlášce č. 307/2002 Sb. (600 Bq/kg). Indikované výše hodnot cesia jsou z pohledu zdravotní nezávadnosti (bezpečnosti) konzumované zvěřiny zcela zásadní.

4) Stanovení požadavků pro deklarování údajů u nebalených potravin

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům umožňuje členským státům podle článku 44 přijmouti vnitrostátní opatření pro způsob poskytování údajů a popřípadě i způsob jejich vyjadřování a uvádění při nabízení k prodeji nebalených potravin. Za velmi důležité jsou považovány informace o případných alergenech. Existují důkazy, že příčinou většiny projevů potravinové alergie jsou nebalené potraviny. Proto informace o přítomnosti alergenů musí být poskytnuta vždy, resp. podle čl. 44 nařízení (ES) č. 1169/2011 je poskytnutí těchto údajů povinné.

V současné době jsou požadavky na deklarování povinných údajů nebalených potravin vymezeny v ustanovení § 8 zákona o potravinách. Z hlediska rozsahu požadovaných údajů musí v současné době být tam, kde je potravin nabízena přímo k prodeji spotřebiteli, viditelně umístěn písemný údaj o názvu potraviny, údaj o množství, datum použitelnosti nebo datum minimální trvanlivosti, údaj o nepříznivém ovlivnění zdraví lidí, údaj o ošetření potraviny ionizujícím zářením, údajem o třídě jakosti a další údaje, stanoví-li tak prováděcí právní předpis.

5) Zavedení informační povinnosti provozovatelů potravinářských podniků

Ustanovení článku 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách výslovně předpokládá zaručení poctivého jednání v obchodu s krmivem a potravinami a ochranu zájmů spotřebitelů, včetně označování krmiv a potravin a jiných forem informování spotřebitelů. Členské státy mají povinnost zajistit úřední kontroly potravin na všech stupních výroby, zpracování a distribuce. Podle ustanovení čl. 17 nařízení (ES) č. 178/2002 členské státy zajišťují dodržování potravinového práva a sledují a ověřují, zda provozovatelé potravinářských a krmivářských podniků ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce plní odpovídající požadavky potravinového práva.

V návaznosti na toto ustanovení článek 3 odst. 6 nařízení (ES) č. 882/2004 umožňuje členským státům stanovit nezbytně nutný rozsah informací, který musí provozovatel potravinářského podniku, kterému bylo zasláno zboží z jiného členského státu, poskytnout dozorovému orgánu k tomu, aby mohly být zorganizovány úřední kontroly k ověření souladu potravin a krmiv s právem EU.

Povinnost pro příjemce živočišných produktů poskytovat krajské veterinární správě příslušné informace vyplývá z ustanovení § 30 veterinárního zákona. Nařízení vlády č. 125/2011 Sb. detailněji rozpracovává požadavky na poskytování informací příjemců živočišných produktů k provedení ustanovení § 30 odst. 3 veterinárního zákona. Veterinární dozor má minimálně 24 hodin před příjezdem zásilky informace nezbytné k účinnému plánování kontrol. Veterinární dozor má přehled o subjektech, které pravidelně dopravují potraviny živočišného původu z jiných členských států na území ČR, což výrazně zvyšuje efektivitu a usnadňuje došetřování případů výskytu zdravotně závadných potravin na trhu a jejich stahování. Kontroly lze cíleně zaměřit na konkrétní problémové výrobce (například opakované nálezy *Salmonella enteritidis* od jednoho výrobce drůbežního masa dováženého do ČR různými dovozci nebo kontroly vajec z klecových chovů nesplňujících podmínky welfare v různých místech určení). Veterinární dozor má jako vedlejší efekt díky výše uvedeným požadavkům v současné době pravděpodobně nejpřesnější statistiky „dovozu“ potravin živočišného původu. Tato informační povinnost se vztahuje na všechny příjemce živočišných produktů, které jsou pod dozorem SVS.

Cílem navržené úpravy ustanovení § 3d zákona o potravinách je rozšířit tuto povinnost na další vybrané druhy potravin, které provozovatelé potravinářských podniků přijímají na území ČR z jiného členského státu Evropské unie nebo z třetí země, tj. subjekty podléhající doзору SZPI a SVS. Z dosavadní analýzy rizika, pokud jde o opakované nálezy porušení požadavků potravinového práva u konkrétních druhů potravin, nebo v případě hlášení v systému rychlého varování (RASFF), je z důvodu zhodnocení rizikovitosti zásilky z hlediska bezpečnosti potravin a následně efektivního výkonu dozoru možnost stanovení informační povinnosti i u dalších konkrétních druhů potravin zcela legitimní.

Nová informační povinnost provozovatelů potravinářských podniků, kdy provozovatelé potravinářských podniků, kteří prodávají konečnému spotřebiteli potraviny (maloobchod) budou prezentovat přehled pěti zemí, z nichž nejčastěji maloobchod odebírá potraviny, které uvádí na trh v ČR, vyplývá z obecných principů potravinového práva. Informace o potravinách s přihlédnutím k rozdílům ve vnímání spotřebitelů a jejich informačních

potřebách při současném zajištění plynulého fungování vnitřního trhu jsou základem pro pohyb bezpečných a plnohodnotných potravin a významně přispívá ke zdraví a blahu občanů a k jejich sociálním a ekonomickým zájmům. Obecným cílem potravinového práva je rovněž zvýšit informovanost spotřebitelů, což jim umožní kvalifikovaněji vybírat potraviny, které konzumují.

6) Úprava kompetencí dozorových orgánů v gesci Ministerstva zemědělství a Ministerstva zdravotnictví (oblast kontroly zvěřiny)

Návrh novely zákona o potravinách svěřuje SVS dozor nad zacházením se zvěřinou v celém potravinovém řetězci, a to včetně uvádění na trh zvěřiny při poskytování stravovacích služeb jak v otevřeném (např. restaurace, ubytovací služby) tak i v uzavřeném typu stravování (např. školní stravování, zdravotní a sociální služby). V těchto případech by SVS nahradila dosavadní orgány dozoru, jimiž jsou orgány ochrany veřejného zdraví.

Potraviny živočišného původu jsou potenciálně rizikové pro zdraví lidí i zvířat, což platí ještě ve větší míře pro maso ulovené volně žijící zvěře, které je specifickým produktem živočišného původu a dozoru nad jeho uváděním na trh je třeba věnovat zvýšenou pozornost. Důvodem pro specifické zacházení s masem volně žijící zvěře je především skutečnost, že volně žijící zvěř migruje a na rozdíl od hospodářských zvířat přijímá potravu ze zdrojů, které nemohou být kontrolovány; zvěř také přichází do styku s mnoha faktory, které mohou negativně ovlivnit její zdravotní stav a tím i požitelnost zvěřiny. Jedná se především o parazity (např. *Trichinella spp.*), ale i některé nebezpečné nákazy přenosné ze zvířat na člověka. Veterinární inspektoři (vysokoškolsky vzdělaní specialisté na hygienu potravin) jsou po všech stránkách nejkompetentnějšími odborníky na výše uvedenou problematiku. Pro kontrolu zvěřiny má zásadní význam zejména vzdělání v oblasti patologické anatomie, nálezů u zvířat a parazitologie.

Nutnost zvýšit kvalitu dozoru nad zacházením se zvěřinou plyne také ze změn provedených poslední novelou veterinárního zákona, která **nově umožnila uživatelům honiteb dodávat těla ulovené volně žijící zvěře prohlédnuté pouze proškolenou osobou také do maloobchodních zařízení, ve kterých bude docházet ke stahování a bourání zvěřiny**. Může se přitom jednat i o stravovací zařízení, které použije dodaná těla ulovené volně žijící zvěře k přípravě pokrmů podávaných přímo konečnému spotřebiteli.

Z dat, která má SVS k dispozici, vyplývá, že **k úřední veterinární prohlídce bylo v letech 2009 až 2011 dodáno pouze cca 30 % ulovené zvěře**. Přičemž **od roku 2009 je patrný i značný pokles počtu prohlédnutých kusů ulovené velké, volně žijící zvěře** (viz tabulka).

	2009	2010	2011
Celkem uloveno zvěře	309 416 ks	307 105 ks	285 249 ks
Z toho prohlédnuto zvěře	107 655 ks	62 631 ks	63 611 ks

SVS provádí v současné době kontroly zvěřiny ve specializovaných zvěřinových závodech (veterinární prohlídka ulovených kusů a posouzení jejich požitelnosti). Dále SVS provádí kontroly zvěřiny při jejím prodeji konečnému spotřebiteli tj. v maloobchodě. Za rok 2012 byl prodej zvěřiny zjištěn a zkontrolován v 962 prodejnách (z celkového dozorovaného počtu prodejen 5 242). Celkem bylo provedeno 1 720 kontrol.

V souladu s legislativou je zvěřina pocházející z veterinárně nevyšetřených kusů určena výhradně pro osobní spotřebu lovce, přímý prodej konečnému spotřebiteli nebo dodávání do maloobchodních zařízení. Tímto způsobem je možné uvést do oběhu maximálně 30 %

ulovené zvěře z honitby. Poznatky z praxe ukazují, že nemalá část ulovené zvěře je uváděna do oběhu nelegální cestou. Jak ukázaly společné kontroly SVS a orgánů ochrany veřejného zdraví v letech 2009 až 2012, **je v restauracích používáno maso z ulovené volně žijící zvěře, která nebyla prohlédnuta ani úředním veterinárním lékařem, ani proškolenou osobou.** Tuto nelegální činnost, představující značné riziko pro zdraví spotřebitelů, není SVS v současné době schopna účinně řešit. **Rozšíření dozoru SVS na zařízení veřejného stravování by pomohlo tuto situaci významně zlepšit.**

7) Klasifikace JUT

Klasifikace JUT slouží pro objektivní hodnocení kvality JUT metodami schválenými Evropskou komisí na základě měření pomocných rozměrů na jatečném těle. Pomocí regresní rovnice, do které se jako proměnná dosadí naměřené pomocné rozměry, lze se statisticky dostatečnou přesností odhadnout podíl libového masa v JUT. Na základě výsledků klasifikace JUT je možno objektivně posoudit kvalitu dodávaných zvířat na jatky a tyto výsledky se používají pro tvorbu ceny za dodávaná prasata. Klasifikace JUT má za cíl zvýšit průhlednost trhu a zajistit chovatelům prasat spravedlivou úplatu za zvířata dodaná na jatky, případně při následném obchodování s JUT.

Zákon o potravinách v současné době ukládá za povinnost zajistit klasifikaci JUT jatečných prasat všem jatečným podnikům, které porážejí více než 100 ks jatečných prasat týdně v ročním průměru. Hranice 100 ks jatečných prasat týdně je stanovena na národní úrovni. Nařízení Komise (ES) č. 1249/2008 udává v odstavci 1 článku 20 povinnost zajistit klasifikaci všech JUT prasat ve všech schválených jatečných provozech.

Z důvodů snižování byrokratické zátěže je nutné otázku limitu pro povinné zavedení klasifikace JUT prasat přehodnotit.

8) Z důvodu nastavení vyšší účinnosti a odrazujícího prvku výše maximální hranice sankce, včetně reakce na zjištění řady nedostatků u provozovatelů potravinářských podniků u potravin, které nesplňují základní parametry stanovené v právních předpisech, je navrženo navýšení minimální sazby sankce v případě uvádění na trh výrobků, které nesplňují kvalitativní požadavky nebo požadavky na označování, ze 3 mil. Kč na 10 mil. Kč.

Při rozhodování o výši sankce musí být kromě nastavených limitů vycházeno z ustanovení nařízení, kterým se stanoví obecné požadavky potravinového práva a které mimo jiné uvádí, že výše sankce musí být odrazující, účinná, ale také přiměřená. Navýšením horní sazby sankce na 10 mil. Kč je primárně naplněn odrazující prvek správního trestání za nedostatky zjištěné při úřední kontrole. Dle požadavků uvedených v zákoně o potravinách se při určení výměry sankce přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. V souladu se správním řádem dozorový orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. V souladu s rozhodnutím Nevyššího správního soudu z dubna 2010 by výše uložené sankce neměla být likvidačního charakteru. Jako konečný korektiv při ukládání pokuty musí dozorový orgán ukládající pokutu za správní delikt přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům dotčené osoby tehdy, pokud je zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Zákon o potravinách je prvním zákonem upravujícím oblast výroby, označování, distribuce včetně přepravy a prodeje potravin a tabákových výrobků v celém komplexu úzce souvisejících činností a vztahů v období po vzniku samostatné ČR. Při jeho tvorbě bylo

přihlédnuto k historickému vývoji legislativy v této oblasti, zejména pak k Potravinovému kodexu Československému z roku 1934. Dále jeho podobu ovlivnily předpisy EU.

Potravinové právo EU prochází neustálým vývojem; jde o otevřený proces, který probíhá po více liniích, což ztěžuje průběh a způsob přípravy vnitrostátní právní úpravy a stanovení jejího relevantního obsahu. Uvedený proces totiž jednak pokračuje dosavadním způsobem, tj. přijímáním směrnic, které musí být ve stanovených lhůtách transponovány do národního právního řádu a jednak je stále častěji charakterizován částečným ústupem od směrnic a přechodem na ucelenější, přímo použitelná nařízení Evropského parlamentu a Rady, která také obsahují řadu ustanovení, na něž musí členské státy adaptovat své národní právní řády. Nejnovějším přímo použitelným předpisem EU v oblasti označování potravin je nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, které celkově upravuje oblast poskytování informací o potravinách spotřebitelům.

1.4 Identifikace dotčených subjektů

Dotčenými subjekty jsou:

- provozovatelé potravinářských podniků, včetně provozovatelů jatek,
- Ministerstvo zemědělství,
- Ministerstvo zdravotnictví a orgány ochrany veřejného zdraví (KHS),
- SZPI,
- SVS,
- Státní zdravotní ústav,
- Celní úřady.

1.5 Popis cílového stavu

Jedná se převážně o „adaptační novelu“ reagující na platnost přímo použitelných předpisů EU, které v oblasti potravinového práva z velké části nahradily dřívější směrnice. Cílovým stavem je harmonizace zákona s předpisy EU, kde jde především o vyjmutí duplicitních ustanovení a převzetí terminologie používané předpisy EU. Jedná se zejména o úpravu terminologie podle nařízení (ES) č. 178/2002 a adaptaci ustanovení o označování potravin na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům. S ohledem na datum nabytí účinnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 dne 13. prosince 2014 je nezbytné provedení adaptace příslušných ustanovení českého právního řádu. Jedná se zejména o vypuštění řady duplicitních ustanovení pro označování balených potravin, dále přijetí vnitrostátních opatření pro způsob poskytování údajů při nabízení k prodeji nebalených potravin, stanovení jednoho úředního jazyka pro uvádění údajů na obale potravin v ČR a stanovení malého množství potravin, které bude osvobozeno od požadavku na povinné výživové údaje. Řada adaptačních ustanovení rovněž vyplývá z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin. Z důvodu adaptace zákona na řadu příslušných článků nařízení EU, které směřují k povinnostem členskými státy, je nezbytné stanovit gesci k řadě procesních úkonů.

1.6 Zhodnocení rizika

V případě zachování současného stavu nedojde k řešení identifikovaných problémů. Pokud by ČR nepřijala opatření související s adaptací právního řádu na zmíněná nařízení, hrozí:

- současná platnost vnitrostátního předpisu a předpisů EU upravujících stejné oblasti potravinového práva odlišnými požadavky. Přesto, že v oblasti aplikace právních předpisů platí aplikační přednost předpisů EU, může při stanovení různých (odlišných) požadavků dojít ke

zmatení provozovatelů potravinářských podniků a spotřebitelů a ke ztížení výkonu dozoru nad trhem s potravinami. V konečném důsledku hrozí i narušení jednotného trhu,

- nesoulad používané terminologie zákona o potravinách a předpisů EU v oblasti potravinového práva, což může vést k odlišné interpretaci ustanovení zákona, případně evropských předpisů. Jedná se zejména o problematiku pojmů uvedených v nařízeních EU, se kterými pracuje zároveň národní legislativa,

- absence pravidel pro poskytování informací při uvádění na trh nebalených potravin v souladu s nařízením (EU) č. 1169/2011. V případě, že nebudou stanoveny povinné údaje a způsob jejich uvádění při prodeji nebalených potravin, uvedení informací o potravině by záleželo pouze na provozovatelích potravinářských podniků, kterých může být v potravinovém řetězci několik. Lze se domnívat, že takovýmto přístupem by byl spotřebitelům velmi ztížen přístup k informacím o potravině, čímž by nebylo spotřebiteli umožněno provést na rozdíl od balených potravin informovaný výběr a mohlo by dojít i k jeho klamání,

- roztržičnost a kompetenční rozdělení mezi dvě ministerstva, nízká efektivita a omezená plošná reakce v případě výkonu dozoru v oblasti úřední kontroly zvěřiny,

- absence vymezení gescí v ČR u procesních úkonů vyplývajících z přímo použitelných předpisů, např. z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 178/2002; nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1331/2008; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003; nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012.

2. Návrh variant řešení

1) Adaptace vnitrostátního předpisu na předpisy EU, které mají formu nařízení nebo směrnice, odstranění ustanovení duplicitních s přímo použitelnými předpisy EU, uvedení terminologie do souladu s předpisy EU

Varianta řešení uvedené problematiky spočívá v provedení transpozice příslušných směrnic potravinového práva EU do národního právního řádu, tj. zákona o potravinách, a adaptace tohoto zákona na přímo použitelné předpisy EU.

S ohledem na datum nabytí účinnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům dne 13. prosince 2014 je nezbytné provedení adaptace příslušných ustanovení českého právního řádu. Jedná se zejména o vypuštění řady duplicitních ustanovení pro označování balených potravin, definování základních pojmů, dále přijetí vnitrostátních opatření pro způsob poskytování údajů při nabízení k prodeji nebalených potravin, stanovení jednoho úředního jazyka pro uvádění údajů na obale potravin v ČR a stanovení malého množství potravin, které bude osvobozeno od požadavku povinného označování výživových údajů.

V kontextu ustanovení přílohy V nařízení (EU) č. 1169/2011, podle které se stanoví potraviny, které jsou osvobozeny od požadavků na povinné výživové údaje, je nutné pro aplikaci bodu 19 stanovit „malé množství potravin dodávaných výrobcem přímo konečnému spotřebiteli“. Tato problematika bude řešena prováděcí vyhláškou, jejíž zmocnění je nezbytné v ustanovení § 18 zákona o potravinách doplnit.

Vzhledem k tomu, že nařízení (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin umožňuje členským státům stanovit pravidla k výjimce pro oblast působnosti nařízení č. 852/2004 pro případy, kdy výrobce přímo dodává malá množství vlastních produktů z prvovýroby konečnému spotřebiteli, bude tato problematika pro potraviny rostlinného původu řešena prováděcí vyhláškou, jejíž zmocnění je nezbytné v ustanovení § 18 zákona o potravinách doplnit.

Z důvodu stanovení požadavku na udržování systémů pro realizaci účinného monitoringu doplňků stravy dle směrnice 2002/46/ES je nutné tuto informační povinnost plně transponovat a legislativně ukotvit v zákoně o potravinách.

S ohledem na přímo použitelné předpisy EU týkající se stanovení zvláštních podmínek pro dovoz potravin ze třetích zemí je nezbytné zpřesnit požadavek na předkládání jak příslušných dokladů a osvědčení, tak zejména jiných vstupních dokladů vydaných příslušným orgánem třetí země. Doplnuje se možnost předložit kromě osvědčení a příslušných dokladů i jiný vstupní doklad potvrzující, že dovážená potravina odpovídá požadavkům přímo použitelného předpisu. Rovněž se doplňuje možnost předat tyto doklady kromě celního úřadu příslušnému dozorovému orgánu. Jde o důsledek změn, které vyplývají z přímo použitelných předpisů EU stanovících požadavky na dovoz potravin.

Z důvodů vymezení gesce k řadě procesních kroků, které vyplývají z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, se Ministerstvu zemědělství stanoví gesce k přijímání žádosti o zápis do rejstříku zaručených tradičních specialit, dále k přezkumu žádosti, zveřejnění žádosti, posouzení přípustnosti námitek a k předávání dokumentace žádosti Evropské komisi.

Pro sladění a sjednocení používané terminologie v oblasti potravinového práva je nezbytné některé duplicitní definice ze zákona vypustit. Jedná se například o pojmy „uvádění na trh“, „potravina“, „datum použitelnosti“ nebo „datum minimální trvanlivosti“, používané v nařízení (ES) č. 178/2002, nařízení (EU) č. 1169/2011, nařízení (ES) č. 1924/2006, nařízení (ES) č. 1925/2006, nařízení (ES) č. 1333/2008, nařízení (ES) č. 1334/2008 a dalších. Tato terminologie je následně používána v textu zákona o potravinách.

Navrženými úpravami dojde k přesnějšímu provázání zákona o potravinách s přímo použitelnými předpisy EU a stanovení povinností kladených těmito předpisy na členské státy, resp. provozovatele potravinářských podniků.

2) Odstranění informačních povinností v případě výživových a zdravotních tvrzení a duplicity informačních povinností v případě obohacených potravin, doplňků stravy, kojenecké výživy a potravin určených pro zvláštní výživu

První varianta řešení spočívá v zachování stávajícího stavu. Jde o informační povinnost pro všechny provozovatele potravinářských podniků, kteří uvádí poprvé na trh potraviny nesoucí výživové nebo zdravotní tvrzení. Informační povinnost se duplicitně vztahuje jak k Ministerstvu zemědělství, tak k Ministerstvu zdravotnictví. V případě obohacených potravin, doplňků stravy a kojenecké výživy se informační povinnost vztahuje jak k Ministerstvu zdravotnictví, tak duplicitně k Ministerstvu zemědělství.

Druhá varianta řešení uvedené problematiky spočívá v celkovém vypuštění informačních povinností provozovatelů potravinářských podniků vůči Ministerstvu zemědělství i Ministerstvu zdravotnictví v případě výživových a zdravotních tvrzení. Vyhodnocení aplikace čl. 26 nařízení (ES) č. 1924/2006, který se týká informační povinnosti v případě potravin, na kterých je uvedeno výživové tvrzení a zdravotní tvrzení, je následující. Z důvodu nízkého praktického přínosu zmíněných informací (výživová a zdravotní tvrzení) pro státní správu a zejména s důrazem na snižování administrativní zátěže provozovatelů potravinářských podniků, se tato oznamovací povinnost z ustanovení § 3d odst. 3 a 4 vypouští.

Informační povinnost v případě obohacených potravin, doplňků stravy a kojenecké výživy s potravin určených pro zvláštní výživu bude zachována, ale pouze k jedné instituci, tj. k Ministerstvu zdravotnictví. Tím dojde k vypuštění duplicitního požadavku pro provozovatele potravinářských podniků na Ministerstvo zemědělství. Zachování informační povinnosti vůči Ministerstvu zdravotnictví se týká výše zmíněných druhů potravin. Na tyto konkrétní druhy potravin jsou právními předpisy EU a vnitrostátními předpisy kladeny zvláštní požadavky a jsou určeny pro specifické kategorie obyvatel spotřebitelů.

3) Stanovení míry radiační kontaminace potravin produkovaných a uváděných na trh v ČR

Varianta řešení spočívá v legislativním vymezení zajišťujícím dodržování požadavků na nejvyšší úroveň radioaktivní kontaminace potravin vyrobených v ČR, resp. zajištění zásadního zvýšení bezpečnosti a zdravotní nezávadnosti potravin pro konečného spotřebitele, protože stávající úprava toto legislativně nereguluje.

Stávající úprava zákona o potravinách odkazuje pouze na přímo použitelné předpisy EU. Tyto předpisy se ovšem vztahují pouze na potraviny ze třetích zemí. Ustanovení § 3 odst. 2 písm. b) je nutné upravit tak, aby bylo možné aplikovat nejvyšší přípustné úroveň radioaktivní kontaminace, které budou stanoveny v souladu s atomovým zákonem na potraviny vyrobené v ČR. Touto úpravou tak bude stanovena povinnost aplikovat nejvyšší přípustné úroveň radioaktivní kontaminace na potraviny vyrobené v ČR.

4) Stanovení požadavků pro deklarování údajů u nebalených potravin

První varianta řešení je neimplementování, resp. nestanovení národních požadavků v oblasti deklarování údajů u nebalených potravin. Dle článku 44 nařízení (EU) č. 1169/2011 je povinné deklarování údajů pouze v případě alergenních látek. Ostatní uvedení údajů u nebalených potravin by záleželo pouze na provozovateli potravinářského podniku. Z praktického pohledu by v případě nebalených potravin nemusela být spotřebiteli sdělena žádná informace, anebo informace absolutně rozříščené a nesourodé, z pohledu komunikace vůči spotřebiteli. Samozřejmě s výjimkou požadavků na deklarování alergenních látek. Jestliže má být zajištěno a zaručeno právo spotřebitele na informace o potravinách tak, aby se spotřebitel mohl informovaně rozhodnout a vybrat potraviny, které konzumuje, je navržená varianta v rozporu s obecnými cíli potravinového práva v oblasti informací o potravinách spotřebitelům.

Druhá varianta řešení předpokládá naplnění cíle potravinového práva v oblasti poskytnutí informací o potravinách spotřebiteli formou přijetí vnitrostátních opatření vyžadující uvedení některých nebo všech údajů podle článku 9 a 10 nařízení (EU) č. 1169/2011. Cílem tohoto vnitrostátního opatření je umožnit spotřebiteli informovaně vybírat potraviny, které konzumuje, a zabránit jakýmkoli praktikám, které jej mohou uvést v omyl. Vzhledem k tomu, že požadavky na deklarování údajů u nebalených potravin jsou v zákoně o potravinách vymezeny již v současné době, jde návrh řešení v rozsahu současných požadavků. Nově navržená úprava deklarování údajů u nebalených potravin rozlišuje různé etapy uvádění nebalených potravin na trh, včetně stanovení míry flexibility v případě deklarování data použitelnosti nebo data minimální trvanlivosti. Předpokladem naplnění uvedených požadavků je předávání těchto povinných informací o potravinách mezi provozovateli potravinářských podniků. Tato povinnost vyplývá mj. z dílce ustanovení čl. 8 odst. 6 nařízení (EU) č. 1169/2011. Cílem úpravy ustanovení o deklarování údajů u nebalených potravin je vymezení způsobu jejich vyjadřování a uvádění dle zavedené praxe, tj. některé údaje musí být v bezprostřední blízkosti nabízené potraviny, naopak některé údaje mohou být pouze

v blízkosti prostoru, kde probíhá prodej nebalených potravin, některé údaje mohou být uvedeny přímo na obale potraviny po zabalení za přítomnosti spotřebitele a některé údaje mohou být předávány spotřebiteli pouze na vyžádání.

5) Zavedení informační povinnosti provozovatelů potravinářských podniků

První varianta řešení předpokládá zachování stávajícího stavu. Povinnost pro příjemce živočišných produktů poskytovat krajské veterinární správě příslušné informace bude vyplývat pouze z veterinárního zákona. V současné době má veterinární dozor přehled o subjektech, které pravidelně dopravují potraviny živočišného původu z jiných členských států na území ČR, což výrazně zvyšuje efektivitu a usnadňuje došetřování případů výskytu zdravotně závadných potravin na trhu a jejich stahování.

Zachování současného stavu znamená, že konečný spotřebitel nebude informován o procentickém zastoupení pěti zemí, které mají nejvyšší podíl na jeho tržbách na trhu v ČR.

Druhá varianta řešení předpokládá stanovení informační povinnosti na vybrané druhy potravin, které budou stanoveny na základě analýzy rizika v souladu s nařízením (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva. Tímto dojde k naplnění cíle monitorování příslušných informací a naplnění požadavků nařízení (ES) č. 882/2004, které v článku 1 písm. b) výslovně předpokládá zaručení poctivého jednání v obchodu s krmivem a všech potravin (nejen potravin živočišného původu). Dále bude zajištěna ochrana zájmů spotřebitelů, včetně označování potravin a jiných forem informování spotřebitelů. Informace poskytnuté v rozsahu příslušného prováděcího předpisu jsou určeny pouze pro dozorové orgány (SVS a SZPI), zejména pokud jde o monitoring a sledování těchto údajů souvisejících s původem, množstvím a druhem zboží.

Formou prováděcího právního předpisu se stanoví příslušný druh potraviny, termín, rozsah a způsob informování příslušných dozorových orgánů. Rozsah těchto údajů má každý provozovatel potravinářského podniku již v současné době k dispozici v rámci účetních dokladů a dokladů týkajících se zpětné sledovatelnosti. Stanovení druhu potraviny bude vyplývat z hodnocení rizika v souladu s potravinovým právem (čl. 3 nařízení (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva). Informační povinnost pro stanovené druhy potravin by byla např. efektivním nástrojem pro výkon úřední kontroly v případě tzv. „metanolové aféry“, kdy předmětem této informační povinnosti by byly lihoviny s obsahem etanolu nad 20% objemových.

Využití ustanovení týkající se informační povinnosti musí být výstupem hodnocení rizika, které bude souviset s určitou „mimořádnou situací“ v této věci. Může se jednat např. o dovoz konkrétních potravin s obsahem technické soli z jiného členského státu nebo může jít o reakci na dlouhodobé a časté výstupy z hlášení RASFF (systém rychlé výměny informací) ke konkrétnímu druhu potravin, a v neposlední řadě může jít o obdobnou situaci jako v případě již zmíněné metanolové kauzy.

Předkládaná varianta navrhuje zavést opatření (informační povinnost), které se týká primárně provozovatelů potravinářských podniků, kteří odebírají potraviny za účelem jejich dalšího prodeje konečnému spotřebiteli (maloobchod). Toto opatření se vztahuje pouze na provozovatele potravinářských podniků, jejichž tržby z prodeje potravin za poslední ukončené účetní období na území ČR přesahují 5 mld. Kč (tato hranice je stanovena v souladu se zákonem č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití). Tyto subjekty budou povinny viditelně a čitelně zpřístupnit při vstupu do prodejny určené pro konečného spotřebitele a současně oznámit Ministerstvu zemědělství údaje o pěti zemích, které mají nejvyšší podíl na jejich tržbách získaných z prodeje potravin, které uvádí na trh. Tyto údaje se budou uvádět vždy k 1. lednu za období

posledních 12 měsíců, a to v procentech přiřazených ke každé z pěti zemí. Formou prováděcího právního předpisu se stanoví způsob a formát poskytování těchto informací.

6) Úprava kompetencí dozorových orgánů v gesci Ministerstva zemědělství a Ministerstva zdravotnictví (oblast kontroly zvěřiny)

První varianta řešení předpokládá zachování stávajícího stavu. Oblast úřední kontroly zvěřiny bude jednak roztržena a kompetenčně rozdělena mezi dvě ministerstva, Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo zdravotnictví, a dále bude prováděna inspektory krajských hygienických stanic, kteří nemají příslušné vzdělání v oblasti patologické anatomie, nákazy zvířat a parazitologie. Inspektori krajských hygienických stanic jsou v současné době formou proškolení ze strany SVS v této oblasti vzdělávání, případně mohou probíhat další formy spolupráce a součinnosti při výkonu dozoru v oblasti úřední kontroly zvěřiny. Tyto aktivity však mohou v konečném důsledku snižovat efektivitu dozoru a ztížit komunikaci v rámci dozorové činnosti, dále stávající stav může omezit rychlost reakce dozorového orgánu v případě výskytu negativních zjištění u zvěřiny. Rovněž se snižuje prvek koordinace a jednotnosti výkonu dozoru v rámci úřední kontroly zvěřiny. Z důvodu předávání výstupů úřední kontroly může docházet ke snížení dosledovatelnosti nevyhovujících potravin (zvěřiny) v potravinovém řetězci.

Druhá varianta řešení předpokládá svěření kompetencí SVS nad zacházením se zvěřinou v celém potravinovém řetězci, a to včetně uvádění na trh zvěřiny při poskytování stravovacích služeb (např. restaurace, ubytovací služby, školní stravování, zdravotní a sociální služby). V těchto případech by SVS nahradila dosavadní orgány dozoru, jimiž jsou orgány ochrany veřejného zdraví.

Podle evropské legislativy i dlouhodobých zvyklostí v ČR je ověřenou potřebou věnovat potravinám živočišného původu větší pozornost a pečlivost a zachovávat vyšší standardy při výrobě, a z tohoto důvodu při dozoru využívat vysokoškolsky vzdělaných specialistů na hygienu potravin. Přenos kompetence dozoru nad zacházením se zvěřinou ve stravovacích zařízeních na SVS je logickým uzavřením kontrolního řetězce, a to zejména z následujících důvodů:

- SVS již v současné době provádí dozor nad zpracováním masa ulovené volně žijící zvěře ve schválených zařízeních zpracovávajících zvěřinu,
- SVS dozoruje také uvádění na trh zvěřiny v tržní síti,
- SVS v souladu s veterinárním zákonem kontroluje přímý prodej těl ulovené volně žijící zvěře, je-li uváděna do oběhu uživatelem honitby v malých množstvích,
- SVS provádí kontroly činnosti tzv. proškolených osob, které vyšetřují ulovenou zvěř, jež je následně uvolněna do omezeného oběhu; tato zvěřina může být za určitých podmínek uváděna do oběhu i prostřednictvím stravovacích zařízení; zde může SVS využít právě informace získané díky kontrolám proškolených osob; je nezbytné zajistit, aby se do oběhu dostávala pouze zvěřina prohlédnutá buď úředním veterinárním lékařem, nebo proškolenou osobou, která tuto činnost provádí zodpovědně a v souladu s platnými právními předpisy,
- SVS má o činnosti proškolených osob dostatečné informace,
- SVS rovněž disponuje dostatečnými informacemi o nakažové situaci zvěře,
- SVS dozoruje i podávání veterinárních léčivých přípravků volně žijící zvěři.

Jako podpůrný argument demonstrující provázanost SVS s komoditou zvěřina lze uvést zásluhy SVS na zajištění vyšetřování masa zvěře vnímavé na přítomnost larev trichinel. Díky intenzivnímu působení SVS na mysliveckou veřejnost a zejména díky zajištění příspěvku na laboratorní vyšetření včetně zajištění sítě sběrných míst vzorků a zajištění jejich přepravy do

laboratoří je dnes v ČR vyšetřeno na trichinelu téměř 90 % všech ulovených vnímavých zvířat. Konkrétně za myslivecký rok 2011/2012 bylo z 111 720 kusů ulovené vnímavé zvěře vyšetřeno 98 850 kusů. Dalším výsledkem s důležitým významem pro ochranu lidského zdraví je od roku 2010 zjištění a vyřazení z oběhu 5 kusů volně žijící zvěře nakažené trichinelami.

Četnost kontrol v prodejnách a zařízeních veřejného stravování (v případě zvěřiny) by byla ze strany SVS nastavena tak, aby nedocházelo k nadměrnému zatěžování provozovatelů. SVS vychází ze svých dlouholetých zkušeností s rizikovostí potravin uvedených na trh a se stížnostmi spotřebitelů, kdy naprostá většina stížností je řešena ve výrobě, nikoli v maloobchodní prodejně.

7) Klasifikace JUT

První varianta řešení předpokládá zachování stávajícího stavu. Zákon o potravinách v současné době ukládá za povinnost zajistit klasifikaci JUT jatečných prasat všem jateckým podnikům, které porázejí více než 100 ks jatečných prasat týdně v ročním průměru. Hranice 100 ks jatečných prasat týdně je stanovena na národní úrovni. Nařízení Komise (ES) č. 1249/2008 udává v odstavci 1 článku 20 povinnost zajistit klasifikaci všech JUT prasat ve všech schválených jateckých provozech.

Druhá varianta řešení přepokládá přehodnocení limitu pro povinné zavedení klasifikace JUT prasat. Jak je uvedeno výše, zákon o potravinách v současné době ukládá za povinnost zajistit klasifikaci JUT jatečných prasat všem jateckým podnikům, které porázejí více než 100 ks jatečných prasat týdně v ročním průměru. Hranice 100 ks jatečných prasat týdně je stanovena na národní úrovni vychází z nařízení Komise (ES) č. 1249/2008.

V odstavci 2 článku 20 nařízení (ES) č. 1249/2008 je však dána členským státům možnost rozhodnout, že nebudou povinně uplatňovat klasifikaci JUT prasat na jatkách, pro která dotyčné členské státy stanoví maximální počet porážek, přičemž tento počet nebude přesahovat 200 kusů prasat v celoročním průměru za týden. Ministerstvo zemědělství se z důvodu snižování byrokratické zátěže rozhodlo využít maximálně limitu povoleného v nařízení Komise (ES) č. 1249/2008, a zvýšit limit pro povinné zavedení klasifikace JUT prasat na 200 ks prasat týdně v ročním průměru.

3. Vyhodnocení přínosů a nákladů

3.1. Přínosy a náklady

1) Implementace předpisů EU, které mají formu nařízení nebo směrnice, odstranění ustanovení duplicitních s přímo použitelnými předpisy EU, uvedení terminologie do souladu s předpisy EU.

Přínosem těchto úprav je zejména nastavení a jednotný přístup aplikace požadavků evropského potravinového práva pro všechny členské státy EU, které jsou v naprosté většině případů stanoveny přímo použitelnými předpisy EU. Dále se jedná o zpřesnění a zjednodušení potravinového práva v oblasti harmonizované sféry, které v kontextu aktivit Evropské komise spadá do oblasti „better regulation“. Implementace příslušných ustanovení odstraní případnou platnost rozdílných požadavků vyplývajících na jedné straně z národní a na druhé straně z evropské legislativy, což by mohlo být v konečném důsledku zmatečné a zavádějící pro provozovatele potravinářských podniků.

Náklady na realizaci požadavků vyplývajících z nařízení (EU) č. 1169/2011 jsou uvedeny v dopadové studii Evropské Komise „Posouzení dopadů v souvislosti s otázkami týkajícími se

obecného označování potravin“ ze dne 6. února 2008. Adaptace zákona o potravinách spočívá ve vypuštění duplicitních ustanovení, úpravy používané terminologie a stanovení rozsahu a způsobu deklarování údajů u nebalených potravin (viz bod 4).

Transpozice předpisů EU se v souvislosti s novelou zákona o potravinách týká směrnice 2002/46/ES pro doplňky stravy a směrnice 2011/91/EU o údajích nebo značkách určujících šarži. V obou případech jde o zpřesnění stávajících požadavků zákona o potravinách. Nejedná se o zavedení nových povinností pro provozovatele potravinářských podniků.

Náklady na transpozici požadavků příslušných směrnic a adaptaci vyplývající z předpisů EU, zejména pokud jde o zpřesnění stávajících transpozičních ustanovení, vypuštění duplicitních ustanovení a sjednocení používané terminologie, budou nulové. Jedná se o legislativně technické řešení slučitelnosti evropského práva s národními předpisy. Z tohoto důvodu je předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí ČR nulový.

2) Odstranění informačních povinností v případě výživových a zdravotních tvrzení a duplity informačních povinností v případě obohacených potravin, doplňků stravy, kojenecké výživy a potravin určených pro zvláštní výživu

Přínosem úpravy, resp. vypuštění informační povinnosti v případě výživových a zdravotních tvrzení, je snížení administrativní a byrokratické zátěže provozovatelů potravinářských podniků a ekonomické zátěže na tyto provozovatele. Počet subjektů, kterých se daná informační povinnost týká, je ročně cca 360. V rámci jednoho oznámení zasílá provozovatel potravinářského podniku cca 4 formuláře s texty zdravotních nebo výživových tvrzení. Časová náročnost na administraci jednoho formuláře je 2 h.

Celkové roční náklady na vyplnění 4 formulářů u 360 subjektů (1 formulář = 2 hodiny) činí při průměrné mzdě cca 24 000 Kč/měsíc činí cca 390 000 Kč.

Přínosem vypuštění duplicitního požadavku na informační povinnost v případě obohacených potravin, doplňků stravy a kojenecké výživy na Ministerstvo zemědělství je snížení administrativní a finanční zátěže provozovatele potravinářského podniku.

Počet subjektů, kterých se dané informační povinnosti týkají, je ročně cca 400. V rámci jednoho oznámení zasílá provozovatel potravinářského podniku cca 10 formulářů s informacemi o označování obohacených potravin, doplňků stravy a kojenecké výživy. Časová náročnost na vytvoření kopie a administraci duplicitního formuláře na Ministerstvo zemědělství je cca 0,5 h.

Celkové roční náklady na vyplnění 10 formulářů u 400 subjektů (1 formulář = 0,5 hodiny) činí při průměrné mzdě cca 24 000 Kč/měsíc činí cca 270 000 Kč.

Z výše uvedeného vyplývá, že předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR je nulový. V případě podnikatelského prostředí lze předpokládat úsporu výše uvedených časových a finančních nákladů.

3) Stanovení míry radiační kontaminace potravin produkovaných a uváděných na trh v ČR

Přínosem legislativní úpravy stanovující požadavky na dodržování nejvyšší úrovně radioaktivní kontaminace potravin vyrobených a uvedených na trh v ČR, je zásadní zvýšení bezpečnosti a zdravotní nezávadnosti potravinářské produkce pro konečného spotřebitele. Legislativní řešení uvedené problematiky v současné době v právním řádu ČR chybí.

Náklady na realizaci tohoto bodu jsou závislé na analýze rizika, která vychází primárně z pravidelného monitoringu cizorodých látek a kontaminantů v potravinách živočišného původu (v tomto případě zvěřiny). V důsledku této analýzy rizika bylo v uplynulých dvou letech SVS zjištěno, že maso divokých prasat z konkrétních oblastí Šumavy vykazuje vysokou úroveň kontaminace radionuklidy. Náklady na vyšetření a případnou likvidaci celého kusu s nevyhovujícím výsledkem nese uživatel honitby. Cena jednoho vyšetření je v jednání, předpokládá se 500 Kč/ks. Dalším nákladem je cena za likvidaci kusů s nevyhovujícím výsledkem, která se pohybuje v rozmezí 8-10,- Kč/kg. Ze současných poznatků lze uvést, že dopad bude na jednotky uživatelů honiteb v určitých lokalitách ČR a desítek ulovených kusů divokých prasat. Případný náklad bude kompenzován zajištěním vysoké bezpečnosti potravin uváděných na trh.

Z výše uvedeného vyplývá, že předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR je nulový. V případě podnikatelského prostředí lze předpokládat finanční náklad v rozsahu výše uvedené kalkulace.

4) Stanovení požadavků pro deklarování údajů u nebalených potravin

Přínosem stanovení vnitrostátních opatření, resp. požadavků pro deklarování údajů u nebalených potravin, je v první řadě zajištění a zaručení práva spotřebitele na informace o potravinách, tak aby se spotřebitel mohl informovaně rozhodnout a vybrat potraviny, které konzumuje. S tím souvisí rovněž dosažení vysoké míry ochrany zdraví spotřebitele a zamezení praktik, které by mohli spotřebitele uvádět v omyl. Řada požadavků na deklarování údajů u nebalených potravin je v zákoně o potravinách vymezena již v současné době. Z pohledu způsobu deklarování údajů u nebalených potravin je reflektována současná praxe. Některé údaje musí být v bezprostřední blízkosti nabízení potraviny, naopak některé údaje mohou být pouze v blízkosti prodejního prostoru, kde probíhá prodej nebalených potravin, některé údaje mohou být uvedeny přímo na obal potraviny po zabalení za přítomnosti spotřebitele a nakonec některé údaje mohou být předávány spotřebiteli pouze na vyžádání. Z tohoto pohledu, v porovnání se stávající právní úpravou, dochází ke zjednodušení a ulehčení způsobu deklarování údajů u nebalených potravin.

Deklarování údaje o hlavní složce plně reflektuje obecné principy vyplývající z potravinového práva a směřující k zajištění a zaručení práva spotřebitele na informace o potravinách, tak aby se spotřebitel mohl informovaně rozhodnout a vybrat potraviny, které konzumuje. Důvodem pro zavedení této povinné informace je to, že na rozdíl od balených potravin spotřebitel u nebalených masných výrobků nemá žádnou možnost zjistit, jaký je podíl jednotlivých složek v daném výrobku (u balených potravin se složky uvádějí v sestupném pořadí podle použitého množství). Spotřebitel se tedy nemůže dostatečně kvalifikovaně rozhodnout, zda je takový výrobek z jeho pohledu kvalitní. V tomto případě pak bude také při pultovém prodeji jednoznačně hrát roli porovnání několika výrobků se stejným názvem, ale rozdílnou hlavní složkou a rozdílnou cenou. Předpokládáme, že samotná informace o tom, co vlastně tvoří hlavní složku např. masného výrobku, bude při výběru spotřebitele naprosto klíčová. Svědčí o tom mj. výsledky průzkumů, dle kterých až třetina spotřebitelů má zájem o informaci o složení výrobku.

Dále se navrhuje, aby bylo v těsné blízkosti nebalených potravin uváděno jméno nebo obchodní název a adresa provozovatele potravinářského podniku, který potraviny vyrobil. Jednoznačným přínosem tohoto požadavku je jasná a srozumitelná informace, která spotřebiteli zaručí informovaný výběr potravin. Taková informace u nebalených potravin hraje zásadní roli při výběru potravin, kterým spotřebitel důvěřuje.

Z pohledu nákladů výše uvedených vnitrostátních opatření bude dopad na všechny maloobchodní prodejny v ČR, které uvádí do oběhu nebalené potraviny. Počet registrovaných maloobchodních prodejen dozorovaných SZPI je cca 35 500, prodejen dozorovaných SVS je cca 5 000. Celkový počet maloobchodních prodejen je cca 40 500 prodejen. Z tohoto počtu lze odhadem stanovit cca 35 000 dotčených prodejen, které uvádí do oběhu nebalené potraviny. Množství druhů nebalených potravin v jednotlivých prodejnách může být v rozsahu od jednotek druhů až po desítky druhů nebalených potravin (masné výrobky, mléčné výrobky, pekařské výroby, ovoce zelenina apod.).

Z pohledu konkrétních požadavků, kterými v nejpřísnějším způsobu deklarování údajů bude vytvoření seznamů prodávaných nebalených potravin s příslušnými informacemi určenými zákazníkovi, bude finanční náklad na realizaci v první fázi jednorázový. Další finanční náklad bude reflektovat případnou změnu nabízeného sortimentu v prodejní síti.

Počet subjektů, kterých se daná povinnost týká, je ročně cca 35 000. V rámci jedné obchodní prodejny provozovatel potravinářského podniku uvádí do oběhu průměrně 60 druhů nebalených potravin. Časová náročnost na administraci požadavku deklarování údajů pro konečného spotřebitele u všech druhů nebalených potravin činí cca 2 pracovní dny, tj. cca 16 hodin.

Celkové náklady na realizaci výše uvedeného požadavku v první fázi u cca 35 000 subjektů činí při průměrné mzdě cca 24 000 Kč/měsíc cca 75,6 mil. Kč, což na jeden subjekt činí cca 2 200 Kč. Případná aktualizace již deklarovaných údajů o nové položky (jednotky druhů potravin) lze z pohledu dalších nákladů považovat za marginální. Uvedené kalkulace budou kompenzovány zajištěním vysoké informovanosti konečného spotřebitele a tím omezení jeho uvedení v omyl.

Z výše uvedeného vyplývá, že předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR je nulový. V případě podnikatelského prostředí lze předpokládat finanční a časové náklady v rozsahu výše uvedené kalkulace.

5) Zavedení informační povinnosti provozovatelů potravinářských podniků

Přínosem zavedení informační povinnosti provozovatelů potravinářských podniků bude několik aspektů. Příslušné informace budou vyžadovány a posuzovány v důsledku primárního zhodnocení rizikovitosti zásilek jak z hlediska bezpečnosti potravin, tak z hlediska ochrany spotřebitele a zejména ochrany domácích producentů z hlediska možné „nekalé soutěže“. Další přidanou hodnotou je efektivní, rychlá a účinná úřední kontrola potravinářské produkce u konkrétních provozovatelů potravinářských podniků v případech akutního ohrožení bezpečnosti potravin nebo klamání spotřebitele a zamezení v těchto případech uvedení nebezpečných potravin na trh v ČR.

Příslušný orgán dozoru (SVS nebo SZPI) získá ve stanoveném časovém limitu před příjezdem zásilky do ČR informace nezbytné k účinnému a efektivnímu plánování kontrol. Orgány dozoru získají přehled o subjektech, které pravidelně dopravují stanovené druhy potravin z jiných členských států na území ČR, které jsou na základě výše uvedených skutečností (analýza rizika) považovány za specifické, rizikové. Tato skutečnost výrazně zvyšuje efektivitu a usnadňuje došetřování případů výskytu např. zdravotně závadných potravin na trhu a jejich stahování z trhu. Dále lze cíleně a efektivně zaměřit úřední kontroly.

Náklady realizace navrhované úpravy v případě informační povinnosti při dovozu potravin z členských států EU a třetích zemí lze obtížně kalkulovat. Důvodem tohoto konstatování je skutečnost, že konkrétní stanovené druhy potravin, které budou předmětem informační povinnosti, budou stanoveny až prováděcím předpisem. Z tohoto pohledu může jít o velice úzký okruh dotčených subjektů, stejně tak o velice široký okruh provozovatelů potravinářských podniků.

Samotná administrace (poskytnutí stanovených údajů) předpokládá vyplnění příslušného formuláře, kde bude vyžadováno uvedení základních informací o potravině.

Počet subjektů, kterých se daná povinnost bude týkat, nelze v současné době určit. Analýza rizika, která je nezbytnou podmínkou stanovení druhů potravin, které budou předmětem informační povinnosti, musí být provedena v reálném čase na základě reálných podkladů, a to ve vazbě na platnost a účinnost daného ustanovení.

Obecně lze časovou náročnost na administraci výše uvedeného požadavku ze strany provozovatelů potravinářských podniků vymežit cca 0,5 hodiny na jedno hlášení. Příslušná hlášení budou realizována primárně elektronickou formou on-line aplikací přes webové stránky příslušných dozorových orgánů.

Předpokládaný náklad na realizaci výše uvedeného požadavku činí při průměrné mzdě cca 24 000 Kč/měsíc cca 65 Kč na jedno hlášení/jeden subjekt. Počet hlášení je závislý na množství zásilek a frekvenci dodávky během dne/měsíce/roku, dále je velmi důležitým faktorem druh stanovené potraviny, která bude předmětem informační povinnosti. Uvedené kalkulace budou kompenzovány zvýšením efektivity výkonu dozoru nad trhem s potravinami a zvýšením ochrany spotřebitele z hlediska zhodnocení rizikovitosti zásilek, pokud jde o bezpečnost potravin a zamezení klamání konečného spotřebitele.

Z výše uvedeného vyplývá, že předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR je nulový. Z pohledu nákladů příslušných dozorových orgánů bude finanční náklad na vytvoření elektronické webové aplikace pro hlášení stanovených druhů potravin ve výši cca 15 000 Kč. Tento finanční náklad se týká pouze SZPI, která pokryje tuto částku z vlastních zdrojů. SVS tímto on-line elektronickým systémem již v současné době disponuje.

V případě podnikatelského prostředí lze předpokládat finanční a časové náklady v rozsahu výše uvedené kalkulace.

Přínosem zavedení informační povinnosti provozovatelů potravinářských podniků (maloobchodu), kteří mají nejvyšší podíl na tržbách na trhu v ČR, povede ke zvýšení informovanosti spotřebitelů. Prezentování procentuálního podílu potravin z pěti zemí, z nichž nejčastěji maloobchod odebírá potraviny, které uvádí na trh v ČR, zlepší orientaci spotřebitelů a usnadní jim výběr potravin, které preferují, a současně povede ke zvýšení informovanosti spotřebitelů o původu nabízených potravin. Toto opatření reflektuje také průzkumy provedené v EU, kdy BEUC (Evropská organizace spotřebitelů) uskutečnila mezi spotřebiteli průzkum na téma značení země původu u potravin (leden 2013). Jak se uvádí v tiskové zprávě ze dne 24. 1. 2013, "jen asi 10 % dotázaných lidí uvedlo, že preferuje označení "EU" nebo "mimo EU", a "současná pravidla označování původu jsou nedostatečná...". Zpráva dále upozorňuje, že jsou spotřebitelé nespokojeni s tím, že neví, odkud potraviny pochází a zejména jaký podíl na trhu tvoří potraviny z různých zemí. Informace o potravinách s přihlédnutím k rozdílům ve vnímání spotřebitelů a jejich nárokům na informace při současném zajištění plynulého fungování vnitřního trhu jsou základem pro pohyb bezpečných a plnohodnotných potravin a významně přispívá ke zdraví a blahu občanů a k jejich sociálním a ekonomickým zájmům.

Obecným cílem potravinového práva je rovněž poskytovat spotřebitelům povědomí, které jim umožní informovaně vybírat potraviny, které konzumují.

Počet subjektů, kterých se daná povinnost bude týkat, lze dovodit ze studií společnosti INCOMA GfK. Dle těchto materiálů se uvedená informační povinnost dotkne cca 10 obchodních řetězců, které disponují cca 3800 prodejny. Z pohledu sledovaných údajů o původu zboží, resp. zemi, která je obchodním partnerem a produkuje konečnému maloobchodnímu řetězci podíl na tržbách získaných z prodeje v souvislosti s tržbami z prodeje, má v současné době maloobchod tyto údaje již k dispozici (dodací listy apod.). Náklad na realizaci uvedeného požadavku spočívá jednou ročně ve vygenerování požadovaných údajů v centrále obchodního řetězce. Vyčíslení tohoto nákladu je zcela zanedbatelné. Samotné technické naplnění informační povinnosti při vstupu do prodejny lze z pohledu časové náročnosti na administraci výše uvedeného požadavku vymezit cca 0,5 hodiny na jedné provozovně, s tím že hlášení bude probíhat jednou ročně, vždy k 1. lednu. Předávání informací z centrály obchodního řetězce bude realizováno primárně elektronickou formou. Rovněž komunikace vůči resortu zemědělství bude probíhat primárně elektronickou formou.

Předpokládaný náklad na realizaci výše uvedeného požadavku činí při průměrné mzdě cca 24 000 Kč/měsíc cca 65 Kč na realizaci uvedeného požadavku v jedné provozovně. Při počtu cca 3800 dotčených prodejen lze náklad vyčíslit na částku cca 247 000 Kč.

Z výše uvedeného vyplývá, že je předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR nulový.

V případě podnikatelského prostředí lze předpokládat finanční a časové náklady v rozsahu výše uvedené kalkulace, přičemž nedojde ani k výraznějšímu nárůstu administrativní zátěže.

6) Úprava kompetencí dozorových orgánů v gesci Ministerstva zemědělství a Ministerstva zdravotnictví (oblast kontroly zvěřiny)

Přínosem svěřením kompetencí SVS nad zacházením se zvěřinou v celém potravinovém řetězci přispěje ke zpřehlednění a zefektivnění výkonu dozoru nad trhem se zvěřinou a k posílení úrovně ochrany spotřebitele při konzumování a nákupu těchto potravin. V neposlední řadě dojde i k přispění potírání šedé ekonomiky, zejména v oblasti uvádění na trh zvěřiny a ke zvýšení důvěry spotřebitele. Dalším jednoznačně pozitivním efektem bude zvýšení efektivity dozoru a rychlejší reakce dozorového orgánu v případě výskytu negativních zjištění u zvěřiny. Rovněž se snižuje prvek koordinace a jednotnosti výkonu dozoru v rámci úřední kontroly zvěřiny. Z důvodu předávání výstupů úřední kontroly může docházet ke snížení dosledovatelnosti nevyhovujících potravin (zvěřiny) v potravinovém řetězci.

Náklady lze z dosavadních zkušeností odhadnout následovně. Na pokrytí nové činnosti bude nezbytné vyčlenit maximálně 15 veterinárních inspektorů pro dozor nad zvěřinou ve stravovacích zařízeních. Tabulka uvádí předpokládané navýšení mzdových prostředků SVS v souvislosti s převzetím dozoru nad zvěřinou ve stravovacích zařízeních pro roky 2014 a 2015 v tis. Kč.

Ekonomické dopady připravované novely – SVS (v tis. Kč/ rok)

§ 16 odst. 1 písm. b) bod 2

	2014	2015
Mzdové výdaje	- 5 100	5 100
Pojištění + FKSP	- 1 683	1 683
Provozní výdaje	- 2 800	2 800

Ostatní	- 0	0
Investiční výdaje	- 350	350
Celkové navýšení	9 933 tis. Kč	9 933 tis. Kč

Náklady na zaměstnance SVS provádějícího dozor nad zvěřinou ve stravovacích službách je 662 200,- Kč/ rok.

Návrh realizace přesunu části kompetencí z Ministerstva zdravotnictví (krajské hygienické stanice) na Ministerstvo zemědělství (SVS), včetně ekonomických dopadů budou realizovány v rámci rozpočtu kapitoly zemědělství. Vzhledem k vývoji v oblasti výroby a zpracování potravin živočišného původu v ČR lze předpokládat, že SVS nárůst povinností vyplývajících z novely zákona o potravinách (od roku 2016) pokryje z vlastních zdrojů a nedojde tím k zatížení státního rozpočtu. Tento předpoklad se opírá o dosavadní vývoj, který zahrnuje dlouhodobý pokles počtu v ČR chovaných a porážených zvířat a s tím spojený budoucí úbytek provozů zpracovávajících především maso. Rovněž v současné době diskutované úpravy evropské legislativy naznačují, že do budoucna je možné očekávat převod některých činností státního veterinárního dozoru do kompetence provozovatelů zejména jatek (některé činnosti při prohlídce JUT drůbeže a králíků na jatkách mohou již v současné době provádět provozovatelé sami a v budoucnosti bude tato možnost pravděpodobně rozšířena i na provozovatele jatek porážející další živočišné druhy). Pokud budou naplněny výše uvedené předpoklady, dojde k uvolnění vytíženosti pracovníků. V případě nenaplnění uvedených předpokladů pro pokrytí navýšení činnosti z vlastních zdrojů SVS by se jednalo maximálně o výše uvedené prostředky.

Z výše uvedeného vyplývá, že je předpokládáný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR nulový.

Z pohledu zátěže kontrolovaných subjektů (podnikatelského prostředí) se jedná o cca 15 000 zařízení služeb, kde se předpokládá uvádění na trh zvěřiny. Z tohoto počtu stravovacích služeb se úřední kontrola bude týkat cca 7 000 zařízení stravovacích služeb/rok. U těchto subjektů bude kromě kontroly zvěřiny SVS probíhat běžná plánovaná úřední kontrola potravin ze strany KHS. Předpokládaná časová zátěž kontrolovaného subjektu bude ze strany SVS cca 2 hodiny/kontrola.

7) Klasifikace JUT

Přínosem zvýšení limitu pro povinné zavedení klasifikace JUT prasat na 200 ks prasat týdně v ročním průměru je především snižování byrokratické zátěže provozovatelů jatek, včetně snížení finančních nákladů na provádění klasifikace.

Z pohledu dotčených subjektů se navrhovaná změna dotkne cca 15 – 19 jatečných provozů, což je cca 145 700 ks prasat. Tento počet kusů prasat, resp. tyto jatečné provozy, nebudou muset povinně zajišťovat klasifikaci JUT prasat. Klasifikaci u provozovatele jatek zajišťují 2 osoby, s cca 1/3 úvazkem, v časovém rámci cca 3 hodiny denně. Tato činnost se vykonává cca 200 dnů v roce. V kontextu počtu dotčených subjektů (počtu prasat, kterých se klasifikace dotýká), lze **náklady** spojené na klasifikaci jatečně upravených těl, které jatečné podniky ušetří, odhadnout cca na 240 000 Kč/rok/subjekt, celkem 19 jatečných provozů předpokládá úsporu cca 4 560 000 Kč. Z hlediska dozoru nad prováděním klasifikace JUT prasat lze očekávat snížení cca o 120 kontrol za rok. Inspektoři budou vykonávat jinou dozorovou a administrativní činnost.

Počty porážených prasat, na základě kterých je každoročně stanovována povinnost zajistit klasifikaci JUT, vycházejí ze záznamů SVS o počtu prohlédnutých zvířat na jatkách.

Z výše uvedeného vyplývá, že je předpokládán hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ČR nulový.

Z pohledu zátěže kontrolovaných subjektů (podnikatelského prostředí) se jedná o úsporu finančních prostředků v rozsahu výše uvedené kalkulace.

3.2 Vyhodnocení přínosů a nákladů

Vyhodnocení přínosů a nákladů je v důsledku výše uvedených skutečností následující:

1) Implementace předpisů EU, které mají formu nařízení nebo směrnice, odstranění ustanovení duplicitních s přímo použitelnými předpisy EU, uvedení terminologie do souladu s předpisy EU

Z důvodů přínosů a nákladů, zajištění implementačních požadavků vyplývajících z předpisů EU, sjednocení používané terminologie a zpřehlednění právního textu vypuštění duplicitních ustanovení, je navrženo využít jediné navržené varianty.

2) Odstranění informačních povinností v případě výživových a zdravotních tvrzení a informačních povinností v případě obohacených potravin, doplňků stravy a kojenecké výživy a potravin určených pro zvláštní výživu.

Z důvodů přínosů a nákladů, jednoznačného snížení administrativní zátěže provozovatelů potravinářských podniků a rovněž ekonomické zátěže na tyto provozovatele je navrženo využít druhé varianty řešení.

3) Stanovení míry radiační kontaminace potravin produkovaných a uváděných na trh v ČR

Z důvodů přínosů a nákladů pro zásadní zvýšení bezpečnosti a zdravotní nezávadnosti potravin produkovaných a uvedených na trh v ČR je navrženo využít jediné navržené varianty.

4) Stanovení požadavků pro deklarování údajů u nebalených potravin

Z důvodů přínosů a nákladů, informovaného výběru potravin a zabránění jakýmkoli praktikám, které mohou spotřebitele uvést v omyl, je navrženo využít druhé varianty řešení.

5) Zavedení informační povinnosti provozovatelů potravinářských podniků

Z důvodů přínosů a nákladů, možnosti zhodnocení rizikovosti zásilek jak z hlediska bezpečnosti potravin, tak z hlediska ochrany spotřebitele, a efektivní, rychlé a účinné úřední kontroly potravinářské produkce u konkrétních provozovatelů potravinářských podniků v případech akutního ohrožení, je navrženo využít druhé varianty řešení.

6) Úprava kompetencí dozorových orgánů v gesci Ministerstva zemědělství a Ministerstva zdravotnictví (oblast kontroly zvěřiny)

Z důvodů přínosů a nákladů, zpřehlednění a zefektivnění výkonu dozoru nad trhem se zvěřinou a posílení úrovně ochrany spotřebitele při konzumování a nákupu těchto potravin, je navrženo využít druhé varianty řešení.

7) Klasifikace JUT

Z důvodů přínosů a nákladů a snížení byrokratické zátěže provozovatelů jatek je navrženo využít jediné navržené varianty, tj. zvýšení limitu pro povinné zavedení klasifikace JUT prasat na 200 ks prasat týdně v ročním průměru (z původních 100 ks prasat).

Celková kvantifikace dopadů a úspor

Provozovatelé potravinářských podniků

Úspora

- 390 000 Kč (cca 360 subjektů, vypuštění informační povinnosti na výživová a zdravotní tvrzení)
- 270 000 Kč (cca 400 subjektů, vypuštění duplicitní informační povinnosti na obohacené potraviny, doplňky stravy)
- 4,5 mil. Kč (cca 19 subjektů, úprava limitu klasifikace JUT)

Úspora celkem - 5,16 mil. Kč/rok

Náklad

- 75,6 mil. Kč (cca 35 000 subjektů, deklarování údajů u nebalených potravin)
- 247 000 Kč (cca 3800 subjektů)

Náklad celkem - 76 mil. Kč/jednorázově

Dopad na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Náklad

- náklad 15 000 Kč (vytvoření elektronické webové aplikace SZPI)

Náklad celkem 15 tis. Kč/jednorázově

Další náklad vyplyne, pouze pokud nebude naplněn předpokládaný vývoj situace uvedený v části „Přínosy a náklady“ v bodě 6 (přesun kompetencí výkonu dozoru v rámci výkonu dozoru v oblasti zvěřiny SVS). Dle navrženého řešení realizace výkonu dozoru SVS uvedený proces nepředpokládá v současné době navýšení rozpočtových prostředků resortu zemědělství, resp. navýšení státního rozpočtu o další finanční částku.

4. Návrh řešení

Vlastní obsah návrhu se především týká těchto oblastí:

- 1) Implementace předpisů EU, které mají formu nařízení nebo směrnice, odstranění ustanovení duplicitních s přímo použitelnými předpisy EU, uvedení terminologie do souladu s předpisy EU
- 2) Odstranění informačních povinností v případě výživových a zdravotních tvrzení a informačních povinností v případě obohacených potravin, doplňků stravy, kojenecké výživy a potravin určených pro zvláštní výživu
- 3) Stanovení míry radiační kontaminace potravin produkovaných a uváděných na trh v ČR
- 4) Stanovení požadavků pro deklarování údajů u nebalených potravin
- 5) Zavedení informační povinnosti provozovatelů potravinářských podniků
- 6) Úprava kompetencí dozorových orgánů v gesci Ministerstva zemědělství a Ministerstva zdravotnictví (oblast kontroly zvěřiny)
- 7) Úprava limitu pro povinné zavedení klasifikace JUT prasat v rozsahu nařízení 1249/2008.

5. Implementace doporučené varianty a vynuucování

Orgánem odpovědným za implementaci požadavků uvedených ve variantě 2 je Ministerstvo zemědělství a jako spolugestor Ministerstvo zdravotnictví.

Orgány odpovědnými za vynucování (úřední kontrolu) jsou SZPI, SVS a orgány ochrany veřejného zdraví.

Pojetí a realizace výkonu úřední kontroly vycházejí z platné právní úpravy a odpovídají principům kontroly potravin uplatňovaným ve státech EU (např. nařízení (ES) č. 882/2004 o organizaci úředních kontrol). Členské státy mají povinnost zajistit úřední kontroly potravin na všech stupních výroby, zpracování a distribuce. Podle ustanovení čl. 17 nařízení (ES) č. 178/2002 členské státy zajišťují dodržování potravinového práva a sledují a ověřují, zda provozovatelé potravinářských a krmivářských podniků ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce plní odpovídající požadavky potravinového práva. Členské státy rovněž stanoví pravidla pro opatření a sankce použitelné při porušení potravinového práva.

6. Přezkum účinnosti regulace

Vzhledem k tomu, že problematika výroby a uvádění potravin na trh souvisí s právními akty EU, závaznými pro všechny členské státy, lze očekávat, že k přezkumu účinnosti dojde v návaznosti na případné změny unijní úpravy v této oblasti.

7. Konzultace a zdroje dat

K řešení úkolu byla svolána pracovní skupina, která měla technický charakter. Na jednání byli mimo předkladatele přítomni zástupci resortu Ministerstva zdravotnictví, SZPI a SVS. Komunikace probíhala rovněž elektronickou formou. Zpracované úpravy byly vždy zasílány zainteresovaným subjektům k vyjádření a k připomínkování. V rámci pracovní skupiny byl návrh konzultován rovněž se zástupci Potravinářské komory ČR, Agrární komory ČR, Českým sdružením pro značkové výrobky, Svazem obchodu a cestovního ruchu ČR, Asociací hotelů a restaurací, Sdružením českých spotřebitelů a dalšími. Komunikace se zainteresovanými subjekty probíhala jak osobně formou jednání pracovní skupiny, tak formou elektronickou, případně písemnou.

Při konzultacích se zástupci profesních organizací bylo indikováno několik problematických bodů. Se zástupci Svazu obchodu a cestovního ruchu (dále jen „SOCR“) proběhlo samostatné jednání navazující na expertní pracovní skupinu pro dozor nad trhem s potravinami, určenou primárně ke komunikaci Ministerstva zemědělství a SOCR. Tohoto jednání se účastnil jak zástupce SOCR, tak dalších 7 zástupců obchodních řetězců. Předmětem jednání bylo ustanovení § 8, které stanovuje pravidla pro deklarování údajů u nebalených potravin. Ze strany dotčených subjektů byl vznesen požadavek, aby z právního předpisu jednoznačně vyplýval způsob a rozsah požadovaných údajů, tak aby nedocházelo k výkladovým nejasnostem. Problematika deklarování údajů u nebalených výrobků dle § 8 byla zpřesněna a zpřehledněna.

Se zástupci Potravinářské komory ČR probíhala diskuse nad specifickými požadavky pro označování balených i nebalených potravin. Požadavky se týkaly uvádění země původu, deklarování množství hlavní složky, uvedení výrobce potravin atd. a byly do návrhu novely zákona v největší možné míře zapracovány.

V případě informační povinnosti provozovatelů potravinářských podniků dle ustanovení § 3d bylo původně navrženo, aby každý provozovatel potravinářského podniku, který je příjemcem všech potravin z jiného členského státu EU nebo ze třetích zemí, povinně informoval příslušný orgán dozoru (SVS nebo SZPI) způsobem, v termínu a v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Vzhledem k řadě připomínek ze strany provozovatelů potravinářských podniků a vzhledem k analýze dopadů na provozovatele potravinářských podniků u plošné informační povinnosti bylo navrženo tuto informační povinnost omezit pouze na stanovené druhy potravin. Tyto konkrétní druhy potravin budou stanoveny pouze na

základě hodnocení rizika podle nařízení (ES) č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva.

V ustanovení § 3d byla rovněž navržena zcela nová informační povinnosti pro provozovatele potravinářských podniků, která se týkala hlášení výroby a použití potravinářských přídatných látek a aromat. Tato informační povinnost sice vyplývá z nařízení (ES) č. 1333/2008 a č. 1334/2008, nicméně je podmíněna zavedením, resp. přijetím prováděcího aktu, který stanoví jednotnou metodiku. Vzhledem k tomu, že v současné době není zřejmé, kdy bude přijata metodika určená pro členské státy, která by měla stanovit bližší informaci o způsobu, rozsahu, charakteru a druhu shromažďovaných informací dle nařízení (ES) č. 1333/2008 a č. 1334/2008, Ministerstvo zemědělství se přiklání k tomu, řešit tuto problematiku až v okamžiku regulatorního přijetí příslušné metodiky na úrovni EU. Z přijaté metodiky bude následně zcela jasné jakou legislativní či nelegislativní formou požadavky metodiky ošetřit a jaké informace by měly být od provozovatelů potravinářských podniků vyžadovány. Z tohoto důvodu byl z návrhu novely zákona o potravinách tento požadavek vypuštěn.

V návaznosti na jednání pracovní skupiny proběhlo před konečnou finalizací textu návrhu novely zákona rovněž setkání zástupců Ministerstva zemědělství a Ministerstva zdravotnictví na úrovni náměstkyně ministra zemědělství a hlavního hygienika ČR. Na tomto jednání byl prezentován a diskutován návrh Ministerstva zemědělství ve věci úpravy kompetencí dozorových orgánů v gesci Ministerstva zemědělství a Ministerstva zdravotnictví. Výstupem tohoto jednání bylo zachování návrhu úpravy kompetencí dozorových orgánů mezi Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem zdravotnictví.

Návrh na zvýšení limitu ze 100 ks na 200 ks prasat týdně v ročním průměru při klasifikaci JUT byl konzultován se zástupci Českého svazu zpracovatelů masa a Svazu chovatelů prasat v Čechách a na Moravě. Žádný ze svazů nezaujal k návrhu změny vyhraněný postoj. Problematika byla rovněž předmětem jednání s Antibyrokratickou komisí při Ministerstvu zemědělství. Výstupem uvedených konzultací je navýšení limitu na 200 ks prasat týdně v souladu s nařízením Komise (ES) č. 1249/2008.

Při konzultacích se zástupci Ministerstva zdravotnictví, SZPI a SVS bylo konzultováno několik dalších oblastí a otázek. V důsledku těchto diskusí byla navržena úprava terminologie, zejména pokud jde o terminologii používanou v právních předpisech spadajících do gesci Ministerstva zdravotnictví, dále došlo ke sjednocení a navýšení maximálních limitů sankcí při porušení požadavků potravinového práva.

Na základě podnětů ze SZPI bylo upraveno ustanovení týkající se označování potravin šarží tak, aby přesněji odpovídalo a transponovalo ustanovení směrnice 2011/91/EU.

B. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem ČR a s mezinárodními smlouvami, jimiž je ČR vázána

Navrhovaná právní úprava odpovídá ústavnímu pořádku a právnímu řádu ČR, zejména ústavnímu zákonu č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, ve znění pozdějších předpisů, a usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku ČR, které se vztahují k předkládanému návrhu zákona.

Navrhovaná úprava se nedotýká mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva.

C. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s právem EU, judikaturou soudních orgánů EU a obecnými právními zásadami práva EU

Předložený návrh není v rozporu se závazky vyplývajícími pro ČR z členství v EU, zejména se Smlouvou o přistoupení ČR k EU, s obecnými zásadami práva EU nebo s judikaturou Evropského soudního dvora.

Návrh zákona má přímý vztah k předpisům EU:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/91/EU ze dne 13. prosince 2011 o údajích nebo značkách určujících šarži, ke které potravina patří,
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy,
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ze dne 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu,
-
- směrnice Komise 1999/21/ES ze dne 25. března 1999 o dietních potravinách pro zvláštní léčebné účely,
-
- směrnice Komise 2006/141/ES ze dne 22. března 1999 o počáteční a pokračovací kojenecké výživě a o změně směrnice 1999/21/ES,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1331/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se stanoví jednotné povolovací řízení pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy a látky určené k aromatizaci potravin,

- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin, v platném znění,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, v platném znění,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 14. prosince 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, v platném znění,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin, v platném znění,
- nařízení Komise (EU) č. 931/2011 ze dne 19. září 2011 o požadavcích na sledovatelnost stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 pro potraviny živočišného původu,
- nařízení Komise (ES) č. 669/2009 ze dne 24. července 2009, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, pokud jde o zesílené úřední kontroly dovozu některých krmiv a potravin jiného než živočišného původu, a kterým se mění rozhodnutí 2006/504/ES, v platném znění,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ze dne 27. ledna 1997 o nových potravinách a nových složkách potravin, v platném znění,
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách, v platném znění.
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS, v platném znění,
- nařízení Komise (ES) č. 1882/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu množství dusičnanů v některých potravinách,
- nařízení Komise (EU) č. 252/2012 ze dne 21. března 2012, kterým se stanoví metody odběru vzorků a analýzy pro úřední kontrolu obsahu dioxinů, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v některých potravinách a kterým se ruší nařízení (ES) 1883/2006,

- nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty,
- nařízení Komise (ES) č. 1249/2008 ze dne 10. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro zavádění klasifikačních stupnic Společenství pro jatečně upravená těla skotu, prasat a ovcí a pro ohlašování jejich cen,
- nařízení Komise (ES) č. 1135/2009 ze dne 25. listopadu 2009, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz určitých výrobků pocházejících nebo odesílaných z Číny a kterým se zrušuje rozhodnutí Komise 2008/798/ES.

Na základě těchto skutečností je možné návrh zákona hodnotit jako plně slučitelný s právem EU.

D. Zhodnocení dopadu navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Navrhovaná právní úprava neobsahuje žádné ustanovení, které by se vztahovalo k zákazu diskriminace.

E. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava je v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

F. Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná právní úprava neobsahuje žádné ustanovení, které by bylo předmětem korupčního rizika.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K Čl. I

K bodu 1

K § 1

V předmětu úpravy zákona je třeba aktualizovat předpisy EU. Stávající ustanovení § 1 odst. 2 se již neuplatňuje vzhledem k tomu, že poslední ohlášení zásob proběhlo 1. 5. 2004. Zákon se nadále nevztahuje na pitnou vodu a na pokrmy.

K bodu 2

K § 2

Některé definice pojmů se ruší z důvodu duplicity s předpisy EU (například definice potraviny je uvedena v čl. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 a pojem „surovina“ je zahrnut v této definici) a vymezují se pojmy, nově používané v zákoně.

Definice „kontrolního vzorku“ – cílem je vymezení a sjednocení pojmu „kontrolní vzorek“ jak pro účely úřední kontroly, tak pro účely doplňujícího odborného posudku. Odběry těchto kontrolních vzorků musí být prováděny za stejných podmínek. Proces realizace a mechanismu odběru „kontrolních vzorků“ musí být v souladu s legislativou EU.

Definice pojmu „čisté množství“ – příloha IX odst. 2 nařízení (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům stanoví „pokud nejsou předpisy Unie nebo v případě jejich neexistence vnitrostátní předpisy stanoví povinnost uvádět určitý druh množství (např. nominální množství, minimální množství, průměrné množství), pak se pro účely tohoto nařízení toto množství považuje za čisté množství“. Z tohoto důvodu zákona o potravinách specifikuje čisté množství jako množství potraviny bez obalu nebo průměrné množství balené potraviny stanovené podle prováděcího právního předpisu nebo přímo použitelného předpisu EU. V prováděcím právním předpisu je stanovené „průměrné množství“, která tak bude považována rovněž za „čisté množství“.

Definice pojmu „název“ – článek 2 odst. 2 písm. n) nařízení (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům stanoví, že zákonným názvem (povinně poskytovaný údaj) se rozumí název potraviny stanovený v předpisech EU nebo při jeho neexistenci název stanovený v právních předpisech členského státu. Definicí názvu je proto na vnitrostátní úrovni stanoveno, že názvem se rozumí název výrobku, druhu, skupiny nebo podskupiny potraviny, které jsou uvedeny v zvláštních právních předpisech nebo v prováděcích právních předpisech. Zákonným názvem při označování potraviny podle požadavků nařízení (EU) č. 1169/2011 tak může být např. údaj složený z názvu výrobku a jeho druhu, pokud jiné údaje nejsou právními předpisy stanoveny nebo např. údaj složený z názvu výrobku jeho druhu skupiny a podskupiny pokud jsou všechny tyto údaje právním předpisem stanoveny. Vymezení těchto názvů je předmětem prováděcích právních předpisů např. 326/2001 Sb., pro maso a masné výrobky. S ohledem na skutečnost, že zákon o potravinách je podpůrně využitelný pro zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství, který obsahuje názvy výrobků (např. „vinný nápoj“), ale neobsahuje definici zákonného názvu, byl jako příklad uveden tento zákon.

Definicí „místa určení“ se rozumí místo prvního skladování (příjmu) potraviny na území ČR z jiného členského státu EU nebo ze třetí země.

Definice pojmu „výroba“ vychází primárně ze stávajícího pojmu. Za výrobu se nepovažuje činnost typu krájení nebo pouze samostatný proces balení. Proces „balení“, který je uveden v definici pojmu „výroba“, musí být navazujícím krokem na předchozí činnosti v definici výroby vymezené.

Definice pojmu „uvádění do oběhu tabákových výrobků“ je nezbytná z důvodu používané terminologie v této oblasti. Definice uvedené v potravinovém právu se na oblast tabákových výrobků nevztahují. Terminologicky byl zachován pojem „uvádění do oběhu“ z důvodu používání tohoto termínu v jiných právních předpisech, např. v zákoně o spotřebních daních apod.

Zpřesnění terminologie u „tabákových výrobků“ v návaznosti na směrnici 2001/37/ES o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových výrobků.

Vymezení pojmu „potravinu neznámého původu“ se zpřesňuje tak, aby za tuto potravinu byly výslovně považovány rovněž složky potravin, zejména při výrobě potravin. Pokud nelze identifikovat zároveň výrobce i dodavatele, jde o potravinu neznámého původu, tj. pokud bude identifikován pouze jeden z těchto provozovatelů potravinářských podniků, jde o potravinu neznámého původu.

Z důvodu duplicity s předpisy EU se vypouští vymezení některých pojmů, např. „zdravotně nezávadné“. Terminologie zákona se uvádí do souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, které používá pojem „bezpečnost potravin“.

K bodu 3

K § 3 odst. 1 písm. a) a b)

Cílem je zpřesnění odpovědnosti za stanovení požadavků na jakost, které musí provozovatel potravinářského podniku dodržovat, pokud tyto požadavky a podmínky nejsou stanoveny prováděcím právním předpisem. Odpovědnost za stanovení těchto podmínek a požadavků se v tomto případě plně vymezuje v souladu s potravinovým právem na výrobce potravin.

K bodu 4

K § 3 odst. 1 písm. b), § 3c odst. 1 a 3, § 4 odst. 8, § 11 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 11 odst. 2 písm. b), § 11 odst. 3, § 11 odst. 4, § 11 odst. 5, § 11a odst. 1, § 16 odst. 1 písm. c) bodě 1, § 16 odst. 8 a § 18 odst. 1 písm. h) bodu 2

V celém textu zákona, týkajícím se potravin (tj. kromě tabákových výrobků) se pojem „uvádění do oběhu“ nahrazuje pojmem „uvádění na trh“. Jedná se o sjednocení terminologie s článkem 3 bodem 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

K bodu 5

K § 3 odst. 1 písm. b) a § 18 odst. 1 písm. h) bodu 1 a 2

Sjednocuje se terminologie zákona a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.

Cílem je zpřesnění odpovědnosti za stanovení požadavků na způsob a podmínky přepravy, podmínky uchování a manipulace s potravinou, které musí provozovatel potravinářského podniku dodržovat, pokud tyto požadavky a podmínky nejsou stanoveny prováděcím právním předpisem. Odpovědnost za stanovení těchto podmínek a požadavků je v tomto případě plně v souladu s potravinovým právem na výrobci potravin.

K bodu 6

K § 3 odst. 1 písm. c)

Ustanovení se doplňuje z důvodu posílení právní jistoty, zejména pokud jde o plnění požadavků stanovených v přímo použitelných předpisech EU nebo v mezinárodních smlouvách, kterými je ČR vázána.

K bodu 7

K § 3 odst. 1 písm. d)

Stanovení povinnosti dodržovat požadavky na přípustné druhy a množství toxikologicky významných látek vyplývající z požadavků národních právních předpisů. Jedná se např. o vyhlášku č. 299/2012 Sb., o obsahu kyseliny erukové v některých potravinách.

K bodu 8

K § 3 odst. 1 písm. e)

Čl. 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 dává členským státům možnost stanovit úřední jazyk pro uvádění údajů na potravinách. V platném znění zákona je povinnost uvádět informace v českém jazyce stanovena v § 6 odst. 4, vztahuje se ale pouze na údaje podle § 6 odst. 1, 2, 5 a 6. Přesunutím tohoto ustanovení do § 3 bude zajištěno, že povinnost uvádět informace v českém jazyce bude platit pro všechny provozovatele potravinářských podniků a vztahovat se na všechny údaje podle národních právních předpisů i předpisů Evropské unie. Pokud jsou povinné údaje uvedeny v českém jazyce, je tímto povinnost splněna a údaje mohou být navíc uvedeny i v dalších jazycích, jak je uvedeno v čl. 15 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011.

K bodu 9

K § 3 odst. 1 písm. f)

Legislativně technická změna v návaznosti na zrušení vymezení pojmů v § 2.

K bodu 10

K § 3 odst. 1 písm. g)

Přesunutí povinnosti ze zrušeného § 5, tato povinnost strukturovaně spadá do obecných povinností provozovatele potravinářských podniků. Z věcného pohledu je v písm. g) převzata povinnost z ustanovení § 5, tj. používat jen takové obaly a obalové materiály, které chrání potraviny před znehodnocením, znemožňují záměnu nebo změnu obsahu bez otevření nebo změny obalu. Druhá část ustanovení písm. g) odkazuje na požadavky na předměty a materiály přicházející do styku s potravinami, kterým se rozumí požadavky uvedené v nařízení (ES) č. 1935/2004, ze kterého mj. vyplývá, že materiály a předměty, včetně aktivních a inteligentních materiálů a předmětů, musí být vyrobeny v souladu se správnou výrobní praxí tak, aby za obvyklých nebo předvídatelných podmínek použití neuvolňovaly své složky do potravin v množstvích, která by mohla ohrozit zdraví lidí, způsobit nepříjemnou změnu ve složení potravin nebo způsobit zhoršení organoleptických (senzorických) vlastností potravin.

K bodu 11

K § 3 odst. 1 písm. h)

Aktualizace odkazu na přímo použitelné předpisy EU upravující požadavky na dovoz některých potravin ze třetích zemí.

K bodu 12

K § 3 odst. 1 písm. i) a § 4a odst. 6

Obrat „způsobem umožňujícím dálkový přenos dat“ pro označení elektronické zprávy byl nahrazen věcně a obsahově vhodnějším slovním spojením „v elektronické podobě dálkovým přenosem dat“. Alternativou k listinné podobě je podoba elektronická, pro kterou se stanoví rovněž způsob dodání.

K bodu 13

K § 3 odst. 1 písm. j)

Úprava ustanovení s cílem stanovení povinnosti provozovatele potravinářského podniku dodržovat požadavky na nejvyšší přípustné úrovně radioaktivní kontaminace dle hodnot

vymezených v souladu s atomovým zákonem, tak aby byly pokryty rovněž potraviny vyráběné a uváděné na trh v ČR. Tuto oblast přímo použitelné předpisy EU neřeší.

K bodu 14

K § 3 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 3 odst. 4 úvodní části ustanovení, § 4 odst. 2 písm. b), § 4 odst. 7 písm. a), § 4 odst. 8, § 11 odst. 1 písm. a), § 15 odst. 11 písm. a) a § 15 odst. 11 písm. d)

Pojem „surovina“ je zahrnut pod definici pojmu „potravina“ v čl. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

K bodu 15

K § 3 odst. 2 písm. b)

Legislativně technická úprava vyplývající z přesunu požadavku na dodržování požadavků na nejvyšší přípustné úrovně radioaktivní kontaminace potravin do ustanovení § 3 odst. 1 písm. j).

K bodu 16

K § 3 odst. 4 písm. a)

Doplňuje se možnost předložit kromě osvědčení jiný vstupní doklad nebo certifikát potvrzující, že dovážená potravina odpovídá požadavkům přímo použitelného předpisu. Rovněž se doplňuje možnost předat tyto doklady kromě celního úřadu příslušnému dozorovému orgánu. Jde o důsledek změn, které vyplývají z přímo použitelných předpisů EU stanovících požadavky na dovoz potravin.

K bodu 17

K § 3 odst. 4 písm. a), § 3 odst. 5 písm. d), § 15 odst. 11 písm. e) a § 19 odst. 1 písm. a)

Pojem „surovina“ je zahrnut pod definici pojmu „potravina“ v čl. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

K bodu 18

K § 3 odst. 4 písm. a), § 3 odst. 5 písm. b), § 3 odst. 5 písm. c), § 4 odst. 6, § 4 odst. 7 písm. b), § 4 odst. 8, § 11a odst. 1 úvodní části ustanovení, § 15 odst. 4, § 15 odst. 9, § 15 odst. 11 písm. d), § 16 odst. 9 a § 18 odst. 2

V celém textu zákona se pojem „Evropské společenství“ nahrazuje pojmem „Evropská unie“ v návaznosti na Lisabonskou smlouvu.

K bodu 19

K § 3 odst. 4 písmeno b)

V EU jsou různé přístupy ke stanovení místa vstupu nebo dovozu (legislativní i nelegislativní). Pro výkon činnosti celní správy bylo nezbytné stanovit požadavek, aby provozovatele potravinářských podniků použili pouze stanovených míst vstupu/dovozu.

K bodu 20

K § 3 odst. 4 písm. c)

Aktualizace normativního odkazu na přímo použitelné předpisy EU upravující požadavky na dovoz některých potravin ze třetích zemí.

K bodu 21

K § 3 odst. 5 úvodní části ustanovení, § 3 odst. 7, § 4 odst. 2 písm. b), § 4 odst. 7 úvodní části ustanovení, § 4 odst. 8, § 11 odst. 1 písm. b), § 15 odst. 3, § 15 odst. 11 úvodní části ustanovení, § 15 odst. 11 písm. e) a § 16 odst. 11 písm. a)

Pojem „surovina“ je zahrnut pod definici pojmu „potravina“ v čl. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

K bodu 22

K § 3 odst. 5 písm. a)

Vypuštění povinností z důvodu duplicity s povinnostmi uvedenými v čl. 12 nařízení (ES) č. 178/2002. Z důvodu vypuštění ustanovení § 5 odst. 3 písm. a) se odkazuje na přímo použitelný předpis EU.

K bodu 23

K § 3 odst. 5 písm. c)

Vypuštění povinností z důvodu duplicity s povinnostmi uvedenými v čl. 12 nařízení (ES) č. 178/2002.

K bodu 24

K § 3 odst. 5 písm. a)

Z důvodu vypuštění ustanovení § 5 odst. 3 písm. a) se odkazuje na přímo použitelný předpis EU.

K bodu 25

K § 3 odst. 6 a 7

Pojem „surovina“ je zahrnut pod definici pojmu „potravina“ v čl. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

K bodu 26

K § 3 odst. 8

Uvedení terminologie do souladu s terminologií nařízení (ES) č. 178/2002

K bodu 27

K § 3 odst. 10

Uvedení terminologie do souladu s terminologií zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách.

K bodu 28

K § 3a až 3c

Povinnosti provozovatelů potravinářských podniků, kteří vyrábějí, dovážejí nebo uvádějí do oběhu přídatné látky, jsou stanoveny přímo použitelným předpisem EU (nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008). Ustanovení § 3b se již neuplatňuje vzhledem k tomu, že poslední ohlášení zásob proběhlo 1. 5. 2004. Povinnosti provozovatelů potravinářských podniků, kteří vyrábějí nebo dovážejí potraviny určené pro zvláštní výživu, budou stanoveny novým přímo použitelným předpisem EU. Kategorie potravin pro zvláštní výživu se zrušuje, tyto potraviny budou upraveny novým přímo použitelným předpisem EU pro potraviny pro kojeneckou výživu, potraviny pro malé děti a potraviny pro zvláštní lékařské účely.

K bodu 29

K § 3c odst. 1

Z důvodu snížení administrativní zátěže se v § 3c odst. 1 u potravin určených pro zvláštní výživu vypouští požadavek informovat Ministerstvo zemědělství.

K bodu 30

K § 3c odst. 3

Legislativně technická úprava související se sjednocením používané terminologie.

K bodu 31

K § 3d odst. 1

Povinnosti provozovatelů potravinářských podniků týkající se požadavků pro obsah, podmínky a způsob použití vitaminů, minerálních látek a dalších látek s nutričním nebo fyziologickým účinkem v současné době vyplývají z přímo použitelných předpisů EU, které členským státům ukládají požadavek na realizaci účinného monitoringu potravin, do nichž byly přidány. Jedná se o čl. 15 nařízení (ES) č. 1925/2006.

Požadavky na oznamovací povinnost pro doplňky stravy vyplývají z čl. 10 směrnice 2002/43/ES.

Monitorování počáteční kojenecké výživy vyplývá z čl. 9 odst. 1 směrnice 2006/141/ES, potravin pro zvláštní lékařské účely z čl. 5 směrnice 1999/21/ES.

Oznamovací povinnost týkající se výživových a zdravotních tvrzení byla vypuštěna z důvodu nízkého praktického přínosu zmíněných informací pro státní správu a zejména s důrazem na snižování administrativní zátěže provozovatelů potravinářských podniků.

K § 3d odst. 2

Ustanovení článku 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách výslovně předpokládá zaručení poctivého jednání v obchodu s krmivem a potravinami a ochranu zájmů spotřebitelů, včetně označování krmiv a potravin a jiných forem informování spotřebitelů. V návaznosti na toto ustanovení článek 3 odst. 6 nařízení umožňuje členským státům stanovit nezbytně nutný rozsah informací, který musí provozovatel potravinářského podniku, kterému bylo zasláno zboží z jiného členského státu, poskytnout dozorovému orgánu k tomu, aby mohly být zorganizovány úřední kontroly k ověření souladu potravin a krmiv s právem EU.

Návrh ustanovení § 3d odst. 2 ukládá tuto povinnost provozovatelům potravinářských podniků, kteří přijímají druhy potravin vymezené v prováděcím právním předpise (přijaté na základě analýzy rizika dle nařízení (ES) č. 178/2002) na území ČR z jiného členského státu EU nebo třetí země. Cílem tohoto monitorování je naplnění požadavků nařízení (ES) č. 882/2004. Informace poskytnuté v rozsahu prováděcího právního předpisu (druh potravin, termín, způsob a rozsah informací) budou určeny pro dozorové orgány (SVS a SZPI), zejména pokud jde o monitoring a sledování těchto údajů souvisejících s původem, množstvím a druhem zboží. Informace jsou vyžadovány v důsledku primárního zhodnocení rizikovitosti zásilek jak z hlediska bezpečnosti potravin, tak i z hlediska ochrany spotřebitele a zejména ochrany domácích producentů z hlediska možné „nekalé soutěže“. Další přidanou hodnotou je efektivní, rychlá a účinná úřední kontrola potravinářské produkce u konkrétních provozovatelů potravinářských podniků v případech akutního ohrožení bezpečnosti potravin nebo klamání spotřebitele a zamezení v těchto případech uvedení nebezpečných potravin na trh v ČR.

K § 3d odst. 3

Informační povinnost se týká primárně provozovatelů potravinářských podniků, kteří odebírají potraviny za účelem jejich dalšího prodeje konečnému spotřebiteli (maloobchod). Toto opatření se vztahuje pouze na provozovatele potravinářských podniků, jejichž tržby

z prodeje potravin za poslední ukončené účetní období na území ČR přesahují 5 mld. Kč (tato hranice je stanovena v souladu se zákonem č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití). Tyto subjekty budou povinny viditelně a čitelně zpřístupnit při vstupu do prodejny určeném pro konečného spotřebitele a současně oznámit Ministerstvu zemědělství údaje o pěti zemích, které mají nejvyšší podíl na jeho tržbách získaných z prodeje potravin jím uváděných na trh. Tyto údaje se musí uvádět vždy k 1. lednu za období posledních 12 měsíců, a to v procentech přiřazených ke každé z pěti zemí. Tyto země se uvedou sestupně počínaje zemí s nejvyšším podílem na jeho tržbách při prodeji takto odebraných potravin.

Informační povinnost může probíhat v listinné podobě nebo v elektronické podobě dálkovým přenosem. Prováděcí předpis stanoví bližší způsob a formát poskytování (prezentování) těchto informací.

Cílem ustanovení není deklarování původu zboží, nicméně informace o podílu na tržbách získaných z prodeje potravin uváděných na trh dle zemí, které mají tento podíl nejvyšší.

Nová informační povinnost vyplývá z obecných principů potravinového práva. Informace o potravinách s přihlédnutím k rozdílu ve vnímání spotřebitelů a jejich informačních potřebách při současném zajištění plynulého fungování vnitřního trhu jsou základem pro pohyb bezpečných a plnohodnotných potravin a významně přispívá ke zdraví a blahu občanů a k jejich sociálním a ekonomickým zájmům. Obecným cílem potravinového práva je rovněž poskytovat spotřebitelům povědomí, které jim umožní informovaně vybírat potraviny, které konzumují. U navrhované úpravy se jedná o neharmonizovaný požadavek ve smyslu čl. 38 odst. 2, a to s ohledem na to, že nařízení EU č. 1169/2011 má širokou věcnou působnost (např. čl. 1 odst. 1 a 2).

K bodu 32

K § 4 odst. 1, § 4 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 4 odst. 3, § 16 odst. 1 písm. c) bodě 4, § 16 odst. 9, § 16 odst. 10 a § 18 odst. 1 písm. p)

Pojem „surovina“ je zahrnut pod definici pojmu „potravina“ v čl. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

K bodu 33

K § 4 odst. 4, § 11 odst. 1 písm. e) a § 18 odst. 1 písm. m) bodě 5

Terminologie zákona se uvádí do souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, které používá pojem „bezpečnost potravin“.

K bodům 34 a 35

K § 4 odst. 6 a § 4 odst. 7 písm. b)

Uvedení terminologie do souladu s Lisabonskou smlouvou.

K bodům 36 a 37

K § 4a odst. 1 až 4

Odstavec 2 písm. a) jednoznačně stanoví, které kategorie prasat se počítají do limitu 200 kusů týdně. Má být započítána pouze kategorie prasat, která budou následně klasifikována, nikoliv kategorie prasat, které sloužily k chovu, případně prasata, která byla poražena před dosažení běžné porážkové hmotnosti (selata, běhouni). Vymezení výše limitu vychází z rozsahu požadavků přímo použitelného předpisu EU, konkrétně článku 20 nařízení Komise (ES) č. 1249/2008.

Odstavec 2 písm. c) stanoví, které kategorie skotu se počítají do limitu 20 kusů týdně. Mají být započítány pouze kategorie skotu staršího než 8 měsíců. Vzhledem k tomuto věkovému limitu bylo nutné vypustit slovo „dospělý“. Tato změna navazuje na aktuální změnu

legislativy EU, která s touto úpravou rovněž počítá a má širokou podporu jednotlivých členských států.

K bodu 38

K § 4a odst. 5

Splnění podmínky zdravotní způsobilosti osob pohybujících se v potravinářském provozu je věcí veterinárního dozoru. Bez zdravotní způsobilosti není možné získat požadovanou praxi v oboru. Zrušením povinnosti dokládat zdravotní způsobilost dojde ke snížení administrativní zátěže.

K bodu 39

K § 5

Požadavky na balení potravin jsou stanoveny nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004. Povinnost provozovatele potravinářského podniku používat takové obaly, které chrání potravinu před znehodnocením a znemožňují záměnu nebo změnu obsahu bez otevření nebo změny obalu, která nevyplývá z nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004, byla přesunuta do § 3 odst. 1.

K bodu 40

K § 6

Povinné informace uváděné na obale balených potravin jsou stanoveny především v přímo použitelných předpisech EU – například nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, dále nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, nařízení Komise (ES) č. 589/2008, nařízení Komise (ES) č. 543/2008, nařízení Komise (EU) č. 543/2011. Z tohoto důvodu došlo, pokud se týká balených potravin podle § 6, k vypuštění všech duplicitních ustanovení. V ustanovení § 6 byl zachován požadavek na uvádění třídy jakosti, stanoví-li tak prováděcí právní předpis, a byl doplněn odkaz na přímo použitelný předpis EU jako např. požadavek na označení třídy jakosti v případě nařízení Komise (EU) č. 543/2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny.

Některé povinně uváděné údaje zpřesňují prováděcí právní předpisy pro konkrétní situace či komodity. Doplněním odkazu na prováděcí právní předpisy je zajištěno provázání zákona s podzákonými právními předpisy jako je například vyhláška Ministerstva zemědělství č. 326/2001 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), g), h), i) a j) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro maso, masné výrobky, ryby, ostatní vodní živočichy a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, kde je uvedeno např. specifické označování šunky (je-li šunka vyrobená z jiného masa, než z vepřového, musí být v názvu označeny živočišným druhem a částí jatečného těla, ze kterého pochází atd.).

K § 7

Požadavky § 7 vyplývají z ustanovení čl. 44 nařízení (EU) č. 1169/2011, které členským státům umožňuje, pokud se týká nebalených potravin (nebalená potravina – potravina zabalená po pro účely bezprostředního prodeje) přijmout vnitrostátní opatření vyžadující povinné poskytnutí vybraných údajů podle čl. 9 a 10 nařízení, stejně jako způsob jejich poskytování.

Bezprostřední prodej je koncept, který využívá nařízení (EU) č. 1169/2011 v souvislosti s nebalenými potravinami v čl. 44. Jedná se o prodej, který je realizován v krátké době po zabalení potraviny bez přítomnosti spotřebitele, resp. zabalení nebalené potraviny není realizováno na žádost spotřebitele. Takto zabalená potravina není považována za balenou

potravinu ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. e) nařízení (EU) č. 1169/2011 a zabalení, které je prováděno pro účely bezprostředního prodeje, není možno považovat za součást výroby dle definice v § 2 písm. h) zákona 110/1997 Sb. Typickým příkladem mohou být sýry krájené v zázemí prodejny zabalené do elastické folie. Pro objasnění pojmu slouží i jiné jazykové verze nařízení (EU) č. 1169/2011, které lépe poukazují na časový prvek v pojmu „přímý (bezprostřední) prodej“. Například francouzská jazyková verze uvádí „vente immédiate“ tj. okamžitý nebo bezprostřední prodej.

Cílem navrženého ustanovení § 7 je zajištění vysoké míry ochrany zdraví spotřebitelů a zaručení jejich práva na informace.

Za balenou potravinu se nepovažuje potravina zabalená na žádost spotřebitele ani potravina zabalená pro účely bezprostředního prodeje. Ustanovení čl. 44 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ponechává členským státům možnost na vnitrostátní úrovni vyžadovat při označování nebalených potravin kromě poskytnutí údaje o přítomnosti alergenních látek také některé další údaje. Členské státy mohou přijmout opatření pro poskytování údajů nebo případně pro způsob jejich vyjadřování a uvádění. V případě potravin zabalených mimo provozovnu výrobce určených pro bezprostřední prodej v ustanovení § 7 se úprava týká zpřesnění používané terminologie podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011. Z hlediska rozsahu požadovaných údajů je v § 7 písm. f) uvedeno deklarování země původu nebo místa původu. Tento požadavek musí být deklarován v souladu s podmínkami uvedenými v nařízení (EU) č. 1169/2011. Z toho vyplývá, že deklarování země původu je povinné v případě, pokud by opomenutí této informace uvádělo spotřebitele v omyl, a dále pokud jde o vepřové, skopové, kozí nebo drůbeží maso. Tento požadavek vychází z nové povinnosti pro deklarování země původu nebo místa původu u balených potravin dle čl. 26 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011. Z důvodu sjednocení požadavků na označování potravin balených a potravin zabalených mimo provozovnu výrobce, určených pro bezprostřední prodej, se tato povinnost zavádí i pro potraviny zabalené. Důvodem jsou mj. opakované požadavky ze strany spotřebitelů, spotřebitelských sdružení, v reakci na průzkumy veřejného mínění (například průzkum Ministerstva zemědělství „Bezpečnost potravin ve vnímání obyvatel ČR“ z roku 2010, 2012 atd.) na deklarování původu potravin. Evropská legislativa, konkrétně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, doposud přijala ustanovení pro deklarování země původu v případě vybraných druhů mas nebo v případě, pokud neuvedení tohoto údaje by uvádělo spotřebitele v omyl. V ostatních případech, například u mléka, nezpracovaných potravin, jednosložkových potravin nebo masa použitého jako složka, se zatím zpracovávají analýzy proveditelnosti takovýchto požadavků.

V ustanovení § 7 písm. h) se dále implementuje požadavek na označování vyplývající z čl. 10 nařízení (EU) č. 1169/2011. Tyto požadavky se týkají dalších povinných údajů pro určité druhy nebo skupiny potravin. Článek 10 odkazuje na další povinné údaje u určitých druhů nebo skupin potravin, které jsou považovány za zásadní z hlediska zajištění informovanosti spotřebitelů u určitých druhů nebo skupin potravin, s cílem ochrany zdraví spotřebitelů.

Pokud se týká výčtu požadovaných údajů v ustanovení § 7 odst. 1, musí být tyto požadavky deklarovány v souladu s podmínkami uvedenými v nařízení (EU) č. 1169/2011. Jedná se o podmínky, způsoby, formulace údajů apod., které se týkají balených potravin. Jako příklad lze uvést již zmíněné deklarování země původu (viz článek 26 nařízení (EU) č. 1169/2011), nebo deklarování přítomnosti alergenní látky ve složení (viz článek 21 nařízení (EU) č. 1169/2011).

Ustanovení odst. 2 nad rámec stávajících požadavků pro „zabalené potraviny“ specifikuje a odkazuje na další požadavky vyplývající zejména z přímo použitelných předpisů EU, např. deklarování tříd jakosti nebo země původu dle nařízení (EU) č. 543/2011 pro ovoce zeleninu, deklarování země původu u hovězího masa podle nařízení Evropského parlamentu a Rady

(ES) č. 1760/2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa atd.

Dle ustanovení čl. 8 odst. 6 nařízení (EU) č. 1169/2011 provozovatelé potravinářských podniků zajistí v podnicích, které řídí, aby informace týkající se nebalených potravin určených pro konečného spotřebitele nebo k dodání do zařízení společného stravování byly předány provozovateli potravinářského podniku, který potraviny přebírá, aby bylo možno poskytnout povinné informace o potravinách konečnému spotřebiteli, pokud to bude nutné.

K § 8

Požadavky § 8 vyplývají z ustanovení čl. 44 nařízení (EU) č. 1169/2011, které členským státům umožňuje, pokud se týká nebalených potravin (nebalená potravina – potravina balená v místě prodeje na žádost spotřebitele), přijmout vnitrostátní opatření vyžadující povinné poskytnutí vybraných údajů podle čl. 9 a 10 nařízení, stejně jako způsob jejich poskytování.

Ostatní požadované údaje naplňují obecný cíl navrženého ustanovení § 8, kterým je zajištění vysoké míry ochrany zdraví spotřebitelů a zaručení jejich práva na informace u potravin zabalených v místě prodeje na žádost spotřebitele. Čl. 44 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ponechává členským státům možnost na vnitrostátní úrovni vyžadovat při označování nebalených potravin, kromě poskytnutí údaje o přítomnosti alergenních látek, také některé další údaje. Členské státy mohou stanovit opatření pro způsob poskytování údajů nebo pro způsob jejich vyjadřování a uvádění. V případě potravin balených v místě prodeje na žádost spotřebitele ustanovení § 8 rozděluje v jednotlivých odstavcích několik způsobů a forem deklarování příslušných údajů pro nebalené potraviny.

Odstavec 1 řeší situaci poskytování informací v těsné blízkosti dotčené potraviny. Z praktického pohledu se jedná o deklarování údajů přímo (v těsné bezprostřední blízkosti – např. u cenovky) u nebalených potravin nabízených k prodeji spotřebiteli, tj. např. v obslužném úseku.

Deklarování názvu potraviny je elementární identifikační údaj nabízeného produktu, deklarování země původu a třídy jakosti vychází ze současných požadavků ze strany spotřebitelů. Země původu a třída jakosti je již v současné době uváděno například již u ovoce a zeleniny. Deklarování údaje o hlavní složce a údaje o jménu nebo obchodním názvu provozovatele potravinářského podniku, který potravinu vyrobil, plně reflektuje obecné principy potravinového práva směřující k zajištění a zaručení práva spotřebitele na informace o potravinách, tak aby se spotřebitel mohl informovaně rozhodnout a vybrat potraviny, které konzumuje. Výše uvedené informace u nebalených potravin hrají zásadní roli při výběru potravin, kterým spotřebitel důvěřuje. Na tyto údaje se nevztahuje požadavek minimální velikosti písma, nicméně tyto údaje musí být viditelně umístěné a zejména snadno čitelné.

V případě požadavku na údaj o množství hlavní složky se jedná o část povinného údaje ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. b) a čl. 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 1169/2011. Splnění tohoto požadavku přispěje k naplňování obecných cílů a principů potravinového práva.

Odstavec 2 řeší situaci poskytování dalších informací, které nemusí být deklarovány v těsné blízkosti potraviny, ale v blízkosti místa samotného prodeje. Z praktického pohledu se jedná o deklarování údajů u nabízených nebalených potravin k prodeji spotřebiteli v blízkosti místa prodeje nebalené potraviny. Jedná se o prostor zahrnující například prodejní pult a jeho blízké okolí. Údaje se viditelně a čitelně zpřístupní pro spotřebitele. Tyto informace se mohou umístit například na vitrínu obslužného úseku, vedle obslužného nebo samoobslužného úseku formou katalogů nebo zalaminovaných textů, elektronickým pultíkem apod. Cílem této úpravy je poskytnutí příslušných údajů konečnému spotřebiteli bez toho, aby žádal obsluhu daného prodejního úseku o informace, tj. před výběrem a koupí dané potraviny.

Informování o přítomnosti alergenu v nebalených potravinách je z hlediska snadného a přístupného informování spotřebitele důležité a plně v souladu s cíly nařízení (EU) č. 1169/2011. Informace o alergenech je považována za velmi důležitou, Existují důkazy, že příčinou většiny projevů potravinové alergie jsou nebalené potraviny. Proto informace o přítomnosti alergenů musí být spotřebiteli komunikována vždy, tak aby byl splněn cíl nařízení, tj. pro dosažení vysoké míry ochrany zdraví spotřebitelů a zaručení jejich práva na informace musí být zajištěno patřičné informování o potravinách, které konzumují.

Odstavec 3 připouští možnost splnit požadavek podle odst. 2 písm. a), tj. viditelně zpřístupnit údaj o datu použitelnosti nebo datu minimální trvanlivosti, až v okamžiku, kdy je potravina v obslužném úseku obsluhou již za přítomnosti spotřebitele zabalena a předána spotřebiteli, tj. na etiketě nebo obale potraviny.

Odstavec 4 řeší deklarování dalších doplňujících údajů (seznam složek – složení potraviny a množství potraviny zdůrazněné např. v názvu potraviny) s tím, že tyto informace musí být konečnému spotřebiteli sděleny v okamžiku jeho vyžádání (např. osobní sdělení od obsluhy obslužného prodeje). Informaci o seznamu složek (složení) a množství složky zdůrazněné např. v názvu potraviny lze spotřebiteli zpřístupnit a sdělit i jinou formou. Za tuto jinou formu se považuje způsob předání informace podle odstavce 2, tj. doplnit tyto údaje způsoby výše uvedenými.

Dle čl. 8 odst. 6 nařízení (EU) č. 1169/2011 provozovatelé potravinářských podniků zajistí v podnicích, které řídí, aby informace týkající se nebalených potravin určených pro konečného spotřebitele nebo k dodání do zařízení společného stravování byly předány provozovateli potravinářského podniku, který potraviny přebírá, aby bylo možno poskytnout povinné informace o potravinách konečnému spotřebiteli, pokud to bude nutné.

Pokud se týká výčtu požadovaných a deklarováných údajů v ustanovení § 8 odst. 1 a 4, musí být tyto požadavky deklarovány v souladu s podmínkami uvedenými v nařízení (EU) č. 1169/2011. Jedná se o podmínky, způsoby, formulace údajů apod., které se týkají balených potravin. Jako příklad lze uvést již zmíněné deklarování země původu (viz článek 26 nařízení (EU) č. 1169/2011), nebo deklarování přítomnosti alergenní látky ve složení (viz článek 21 nařízení (EU) č. 1169/2011).

K § 9

Ustanovení § 9 se týká označování šarže. Jedná se o plnou transpozici směrnice EP a Rady 2011/91/EU o údajích nebo značkách určujících šarži, ke které potravina patří. Vzhledem k rozsahu požadovaných údajů v případě deklarování šarže bylo z důvodů přehlednosti, vymezené specifické problematiky a odpovědnosti za uvádění tohoto údaje, které nebylo možné transponovat do § 6, § 7 ani § 8, zvoleno samostatné ustanovení § 9.

K bodu 41

K § 10

Pojem „uvádění do oběhu“ nahrazuje pojmem „uvádění na trh“. Jedná se o sjednocení terminologie s článkem 3 bodem 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

K bodu 42

K § 10 odst. 1 úvodní části ustanovení

Pojem „uvádění do oběhu“ nahrazuje pojmem „uvádění na trh“. Jedná se o sjednocení terminologie s článkem 3 bodem 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

K bodu 43

K § 10 odst. 1 písm. a)

Vypuštění ustanovení z důvodu duplicitního požadavku, který přímo vyplývá z ustanovení čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002.

K bodu 44

K § 10 odst. 1 písm. d)

Úprava souvisí s ustanovením § 3 odst. 1 písm. j), jehož cílem je stanovení povinnosti provozovatele potravinářského podniku dodržovat požadavky na nejvyšší přípustné úrovni radioaktivní kontaminace dle hodnot vymezených v atomovém zákoně, tak aby byly pokryty rovněž potraviny vyráběné a uváděné na trh v ČR. Tuto oblast přímo použitelné předpisy neřeší.

Pokud potravina překračuje nejvyšší přípustné úrovni kontaminace radionuklidů stanovené v souladu s atomovým zákonem, není považována za bezpečnou a nelze ji uvádět na trh.

K bodu 45

K § 10 odst. 2

Úprava se týká zejména zpřesnění používané terminologie dle zákona o potravinách.

K bodu 46

K § 10 odst. 2

Úprava se týká zejména zpřesnění používané terminologie „bezpečnost“ v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

K bodu 47

K § 10 odst. 3

Úprava se týká zejména zpřesnění možnosti uvádění na trh potravin použitelných k jinému než původnímu použití.

K bodu 48

K § 11 odst. 1 písm. a) a b)

Terminologie zákona se uvádí do souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, které používá pojem „bezpečnost potravin“.

K bodu 49

K § 11 odst. 1 písm. c)

Ustanovení se doplňuje z toho důvodu, že teploty pro uchování potraviny mohou být stanoveny jak přímo použitelným předpisem EU, tak prováděcím právním předpisem, a není-li tak stanoveno, tak přímo výrobcem. Provozovatel potravinářského podniku, který uvádí na trh potraviny, musí potraviny uchovávat při těchto stanovených teplotách. Samozřejmě nad rámec těchto požadavků platí rovněž povinnosti vyplývající z přímo použitelných předpisů, které vymezují teploty uchování, např. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

K bodu 50

K § 11 odst. 1 písm. e)

Cílem úpravy je jednoznačně stanovit povinnost zkracování data použitelnosti a minimální trvanlivosti dle deklarace výrobce, který je schopen na základě své analýzy rizika, tj. svých vlastních zkoušek (rozborů) a poznatků o produkované potravine prodeji stanovit maximální dobu, po kterou je možné potravinu po porušení velkospotřebitelského balení prodávat, aniž

by došlo k porušení jakosti či požadavků na bezpečnost. V současnosti většina výrobců například masných výrobků uvádí jasné deklarace na obalech potravin (například po rozbalení spotřebujte do 48 hodin, po nakrojení, vybalení spotřebujte do 24 hodin), prodejci tuto deklaraci však často vůbec nerespektují. Tato úprava prodejci jasně stanovuje povinnost dodržet uvedené zkrácení data použitelnosti a minimální trvanlivosti podle deklarace výrobce. Upřesnění ustanovení § 11 je plně v souladu s požadavkem čl. 25 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1196/2011.

K bodu 51

K § 11 odst. 1 písm. f)

Požadavky na potraviny určené pro zvláštní výživu (požadavek na uvádění na trh pouze balené) jsou stanoveny ve směrnici 2009/39/ES. Tento předpis se však ke dni 20.7.2016 zrušuje nařízením (EU) č. 609/2013.

Požadavky na doplňky stravy (požadavek na uvádění na trh doplňky stravy pouze balené) jsou stanoveny ve směrnici 2002/46/ES (čl. 1 odst. 1).

K bodu 52

K § 11 odst. 1 písm. g)

Cílem je omezení nekalých obchodních praktik při prodeji nebalených a zabalených potravin dodržováním požadavků stanovených v prováděcích právních předpisech, například v ustanovení § 15 odst. 1 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 326/2001 Sb., pro maso, masné výrobky, ryby, ostatní vodní živočichy a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich.

K § 11 odst. 1 písm. h)

Cílem ustanovení je zamezit případům, kdy po opatření potraviny etiketou v českém jazyce již není původní označení šarže na výrobku zachováno. Podle § 9 je provozovatel potravinářského podniku, který potravinu vyrábí nebo balí nebo dováží ze třetích zemí, povinen uvést na trh potravinu s připojeným údajem, který umožňuje určení šarže.

Potravina označená šarží výrobcem nebo balírnou nebo prvním prodejcem usazeným v EU nesmí být bez tohoto označení uvedena na trh. Tato povinnost je plnou transpozicí ustanovení čl. 2 směrnice 2011/91/EU.

K bodu 53

K § 11 odst. 2 písm. a) bod 2

Pro obaly určené pro styk s potravinami zákon o potravinách nadále nestanovuje specifické požadavky, ale odkazuje na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 a na vyhlášku Ministerstva zdravotnictví č. 38/2001 Sb. o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmů, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 54

K § 11 odst. 2 písm. b)

Možnost schvalovat na národní úrovni používání vitamínů a minerálních látek neuvedených ve směrnici 2002/46/ES o sblíživání právních předpisů týkajících se doplňků stravy byla dána článkem 4 odst. 6 uvedené směrnice pouze do data 31. prosince 2009. Z tohoto důvodu se toto ustanovení ze zákona vypouští.

K bodu 55

K § 11 odst. 3 až 6, 10 a 11

Možnost schvalovat na národní úrovni používání vitamínů a minerálních látek neuvedených ve směrnici 2002/46/ES o sblíživání právních předpisů týkajících se doplňků stravy byla dána článkem 4 odst. 6 uvedené směrnice pouze do data 31. prosince 2009.

Podmínky pro použití výživových a zdravotních tvrzení jsou stanoveny přímo v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006.

Ustanovení týkající se Potravinářské komory ČR se přesunují do samostatného § 11b.

K bodu 56

K § 11 odst. 5

Legislativně technická úprava.

K bodu 57

K § 11 odst. 6 a 7

Legislativně technická úprava.

K bodu 58

K § 12 odst. 1 písm. b)

Zpřesňuje se požadavek na používání látek k výrobě tabákových výrobků, tj. lze používat pouze „povolené“ látky a jejich přípustné množství stanovené vyhláškou č. 344/2003 Sb.

K bodu 59

K § 12 odst. 2

Zpřesňuje se požadavek na uvádění do oběhu tabákových výrobků, tj. tabákové výrobky uváděné do oběhu nesmějí obsahovat „zakázané“ látky stanovené vyhláškou č. 344/2003 Sb.

K bodu 60

K § 12 odst. 4

Ustanovení je nutné nahradit novým zněním z důvodu rozsáhlých změn části zákona týkající se potravin, na které odkazuje, zejména pokud jde o ustanovení § 3 a § 6.

K bodu 61

K § 12a

V důsledku skutečnosti, že označování balených potravin je stanoveno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, které platí výlučně pro potraviny, je nutné v zákoně požadavky na označování tabákových výrobků nově vymezit. Rozdílně od potravin je v ustanovení písmene f) doplněn požadavek na označování, který se týká nepříznivého ovlivnění zdraví lidí. Tyto údaje jsou vymezeny ve vyhlášce č. 344/2003 Sb. a jedná se například o obecné varování „Kouření může zabíjet“, nebo "Kouření vážně škodí Vám i lidem ve Vašem okolí".

K bodu 62

K § 13

Ustanovení se nově týká pouze přepravy tabákových výrobků. Část týkající se přepravy potravin byla duplicitní s povinností stanovenou v čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 a současně nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin.

K bodu 63

K § 14 odst. 1 písm. b)

Nahrazení pojmu „orgány veterinární správy“ pojmem „Státní veterinární správa“ v důsledku změn, ke kterým došlo v roce 2011 novelou veterinárního zákona č. 308/2011 Sb.

K bodu 64

K § 15 odst. 1

Text reflektuje požadavek nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 vzít v úvahu všechny aspekty řetězce výroby potravin jako celek, a to od prvovýroby a výroby krmiv až po prodej nebo dodávky potravin spotřebiteli, neboť každý článek může mít potenciální dopad na bezpečnost potravin.

K bodu 65

K § 15 odst. 5

V reakci na připravenost při řešení krizové situace podle zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), a zákona č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, se nově stanoví rozsah působnosti resortu zemědělství v této oblasti.

K § 15 odst. 6

Nové znění lépe odpovídá skutečnosti a reaguje na vyjádření Evropské komise s požadavkem na jeden orgán v členském státě odpovědný za koordinaci a přípravu dokumentů, přičemž odpovědnost za plány kontrol v sektorech je na rozhodnutí členského státu.

K § 15 odst. 7

Ustanovení písm. a) je pouze zpřesněno v kontextu nařízení (ES) č. 1829/2003.

Ustanovení písm. b) stanoví gesci resortu zemědělství k problematice přijímání žádostí o aktualizaci seznamu výživových tvrzení v souladu s nařízením (ES) č. 1924/2006.

Ustanovení písm. c) stanovuje gesci resortu zemědělství na základě čl. 49 odst. nařízení EP a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin k přijímání žádostí pro zápis potravin do rejstříku zaručených tradičních specialit EU.

K bodu 66

K § 15 odst. 8 písm. a)

Uvedení terminologie do souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/1997 o nových potravinách a nových složkách potravin.

K bodu 67

K § 15 odst. 9

Uvedení terminologie do souladu s Lisabonskou smlouvou.

K bodu 68

K § 15 odst. 10

Nahrazení pojmu „orgány veterinární správy“ pojmem „Státní veterinární správa“ v důsledku změn, ke kterým došlo v roce 2011 novelou veterinárního zákona č. 308/2011 Sb.

K bodu 69

K § 15 odst. 11 písm. a)

Legislativně technická změna v návaznosti na změnu § 3 odst. 4 písm. a).

K bodu 70

K § 15 odst. 11 písm. b)

Kromě osvědčení a certifikátu může mít dovozce povinnost předkládat jiný vstupní doklad, souvislost se změnou v § 3 odst. 4 písm. a).

K bodu 71

K § 15 odst. 11 písm. c)

Toto ustanovení původně odkazovalo na zákon 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků. Ustanovení týkající se závazných stanovisek však byla ze zákona o obecné bezpečnosti výrobků vypuštěna, s odkazem na existenci úpravy v přímo použitelném právním předpisu EU - nařízení (ES) 765/2008. Odkaz na zákon o obecné bezpečnosti se proto nahrazuje odkazem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh.

K bodu 72

K § 15 odst. 11 písm. e)

Uvedení terminologie do souladu s terminologií s nařízením EP a Rady (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.

K bodu 73

K § 15 odst. 12

Určení gesce resortu zemědělství pro přijímání a následně povinnosti pro zveřejňování na webových stránkách ministerstva zemědělství údaje získané podle § 3d odst. 3.

K bodu 74

K § 15a

Odst. 1 písm. a) navazuje na ustanovení § 15 odst. 7 písm. c) a určuje příslušnost Ministerstva zemědělství k povinnostem, které jsou uloženy členským státům na základě čl. 6 odst. 4 a 5 nařízení EP a Rady (ES) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.

Odst. 1 písm. b) stanoví z důvodu zajištění oboustranného toku informací povinnost Ministerstva zemědělství poskytovat jím sbíraná data orgánům ochrany veřejného zdraví a Státnímu zdravotnímu dozoru.

Odst. 1 písm. c) určuje příslušnost Ministerstva zemědělství k povinnostem, které jsou uloženy členským státům na základě čl. 35 nařízení EP a Rady (EU) č. 1169/2011.

Odstavec 2 stanoví povinnost Ministerstva zdravotnictví vést evidenci informací, které mu byly oznámeny např. podle § 3d odst. 1, a upravuje způsob, jakým Ministerstvo zdravotnictví nakládá s těmito informacemi obdrženy od provozovatelů potravinářských podniků.

K bodu 75

K § 16 odst. 1 písm. a) bod 1

Legislativně technická úprava odkazující na zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 76

K § 16 odst. 1 písm. a) bod 1

Úprava související se změnou v § 16 odst. 1 písm. b) bod 3.

K bodu 77

K § 16 odst. 1 písm. b)

Nahrazení pojmu „orgány veterinární správy“ pojmem „Státní veterinární správa“ v důsledku změn, ke kterým došlo v roce 2011 novelou veterinárního zákona č. 308/2011 Sb.

K bodu 78

K § 16 odst. 1 písm. b) bod 1

Legislativně technická úprava odkazující na veterinární zákon.

K bodu 79

K § 16 odst. 1 písm. b) bod 1 a 2

Pojem „surovina“ je zahrnut pod definici pojmu „potravina“ v čl. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

K bodu 80

K § 16 odst. 1 písm. b) bod 3

Legislativně technická úprava (uvedení terminologie do souladu s Lisabonskou smlouvou) s doplněním nového odkazu na nařízení Komise (ES) č. 1249/2008.

K bodu 81

K § 16 odst. 1 písm. b) bod 4

Předmětem úpravy je svěření kompetencí SVS nad úřední kontrolou zvěřiny v celém potravinovém řetězci, a to včetně uvádění na trh zvěřiny při poskytování stravovacích služeb (např. restaurace, ubytovací služby, školní stravování, zdravotní a sociální služby). V těchto případech SVS nahradí dosavadní orgány dozoru, jimiž jsou orgány ochrany veřejného zdraví. Další část detailního odůvodnění je uvedena v Obecné části odůvodnění, bod 6.

K bodu 82 a 83

K § 16 odst. 2 a 3

Jedná se o odstranění nejasností v terminologii zákona a adaptaci zákona na přímo použitelné předpisy EU. Příprava vzorků není vždy prakticky možná za účasti kontrolované osoby, pokud se uskutečňuje po homogenizaci ze souhrnného vzorku. Například podle nařízení Komise (ES) č. 333/2007, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu obsahu olova, kadmia, rtuti, anorganického cínu, 3-MCPD a benzo[a]pyrenu v potravinách nebo podle nařízení Komise (ES) č. 1882/2006, kterým se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu množství dusičnanů v některých potravinách, je příprava vzorku pro doplňující odborný posudek kontrolované osoby z homogenizovaného souhrnného vzorku prováděna v laboratoři. Podle čl. 11 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 příslušné orgány dozoru stanoví vhodné postupy zaručující provozovatelům potravinářských podniků, jejichž výrobky jsou předmětem odběru vzorků a analýzy, právo požádat o doplňující odborný posudek.

K bodu 84

K § 16 odst. 5

Uvedení terminologie do souladu s Lisabonskou smlouvou.

K bodu 85

K § 16 odst. 8

Aktualizace v návaznosti na nahrazení nařízení EU upravujících ochranu zeměpisných označení, označení původu a zaručené tradiční speciality nařízením EU č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.

K bodu 86

K § 16 odst. 10

Uvedení terminologie do souladu s Lisabonskou smlouvou.

K bodu 87

K § 16a

Odstavec 1

Zmocnění Ministerstva zemědělství a Ministerstva zdravotnictví vydávat potvrzení na žádost provozovatele potravinářského podniku o splnění požadavků stanovených zákonem o potravinách, zvláštními právními předpisy a přímo použitelnými předpisy EU pro účely vývozu potravin do třetích zemí. Výše uvedená potvrzení se vydávají podle působnosti stanovené zákonem č. 110/1997 Sb. o potravinách a tabákových výrobcích nebo jiným zákonem, kterým se rozumí kompetenční zákon č. 2/1969 Sb.

Odstavec 2

Stanovení gesce Ministerstva zemědělství na základě čl. 22 odst. 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, ve věci spolupráce ČR s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin.

Odstavec 3

Určení dozorových orgánů kompetentních pro výkon dozoru nad dodržováním podmínek pro používání chráněného označení původu, chráněného zeměpisného označení a označení zaručené tradiční speciality na základě čl. 35 nařízení (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.

Odstavec 4

Stanovení gesce Ministerstva zemědělství k zveřejňování informací a informování Evropské komise o dozorových orgánech odpovědných za dozor nad podmínkami pro používání chráněného označení původu, chráněného zeměpisného označení a označení zaručené tradiční speciality na základě povinnosti členského státu podle čl. 36 odst. 3 nařízení (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.

Odstavec 5

Stanovení gesce Ministerstva zemědělství k informování Evropské komise o názvech a adresách skupin provozovatelů potravinářských podniků založených s cílem podporovat potraviny označené chráněným označením původu, chráněným zeměpisným označením a označením zaručené tradiční speciality na základě povinnosti členského státu podle čl. 45 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.

Odstavec 6

Zmocnění Ministerstva zemědělství a Ministerstva zdravotnictví ke sběru příslušných údajů, které jsou vymezeny v čl. 33 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

Odstavec 7

Přesun ustanovení, které bylo původně uvedeno v § 3d. Legislativně technická změna. Podle čl. 12 směrnice 46/2002/ES mohou členské státy na základě podrobného v důsledku nových informací nebo přehodnocení stávajících informací po přijetí této směrnice nebo některého z prováděcích předpisů EU shledat, že výrobek uvedený v článku 1 ohrožuje lidské zdraví. V tomto případě může členský stát přechodně pozastavit nebo omezit používání vybraných ustanovení směrnice na svém území. Zmocnění Ministerstva zdravotnictví je proto stanoveno z důvodu, aby byl umožněn přístup k získání podrobných informací o potravinách.

Odstavec 8

Právní základ pro hodnocení zdravotního rizika (v souladu s nařízením (ES) č. 178/2002) jednotlivých složek potravin nebo potravin jako takových ze strany resortu Ministerstva zdravotnictví není zcela jednoznačný. Zákonné zmocnění pro hodnocení rizika prováděné Ministerstvem zdravotnictví lze dovodit z § 2 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., nicméně v tomto případě se nejedná o hodnocení zdravotního rizika dle nařízení (ES) č. 178/2002. S ohledem na výše uvedené je žádoucí doplnit do zákona o potravinách zvláštní ustanovení, které by určilo Státní zdravotní ústav jako národní autoritu opravňující poskytovat hodnocení zdravotního rizika v souladu s požadavky potravinového práva.

K bodům 88 až 90

K § 17 až 17i

V návaznosti na navrhované změny povinností provozovatelů potravinářských podniků a podnikatelů, kteří vyrábějí nebo uvádějí do oběhu tabákové výrobky, se upravují správní delikty.

Při rozhodování o výši sankce musí být kromě nastavených limitů vycházeno z ustanovení nařízení, kterým se stanoví obecné požadavky potravinového práva a které mimo jiné uvádí, že výše sankce musí být odrazující, účinná, ale také přiměřená. Navýšením horní sazby sankce na 10 mil. Kč je primárně naplněn odrazující prvek správního trestání za nedostatky zjištěné při úřední kontrole. Dle požadavků uvedených v zákoně o potravinách se při určení výměry sankce přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. V souladu se správním řádem dozorový orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. V souladu s rozhodnutím Nevyššího správního soudu z dubna 2010 by výše uložené sankce neměla být likvidačního charakteru. Jako konečný korektiv při ukládání pokuty musí dozorový orgán ukládající pokutu za správní delikt přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům dotčené osoby tehdy, pokud je zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter.

K bodu 91

K § 17i odst. 6

Terminologie zákona se uvádí do souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, které používá pojem „bezpečnost potravin“.

K bodům 92 až 99

K § 18 a 19

V návaznosti na navrhované změny zákona se upravují zmocnění Ministerstva zemědělství a Ministerstva zdravotnictví k vydání prováděcích právních předpisů. Některá zmocnění jsou již nadbytečná vzhledem k tomu, že požadavky jsou nyní stanoveny přímo použitelnými předpisy Evropské unie (například podmínky pro uvádění nových potravin na trh stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/1997, požadavek na stanovení kritických bodů v technologii výroby a při uvádění potravin na trh je stanoven nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, dále druhy potravin, které nemusí být označeny datem minimální trvanlivosti, jsou uvedeny v příloze X nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011).

V návaznosti na ustanovení přímo použitelných předpisů EU se vkládají nové zmocňovací ustanovení.

Ministerstvo zemědělství stanoví vyhláškou malé množství potravin osvobozených od požadavků na povinné deklarování výživových údajů v souladu s přílohou V bodu 19 nařízení (EU) č. 1169/2011.

Ministerstvo zemědělství stanoví vyhláškou hygienické požadavky na potraviny rostlinného původu určené pro přímý prodej a dodávání malého množství v souladu s čl. 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin.

Ministerstvo zemědělství stanoví vyhláškou druh, termín, rozsah, a způsob informování o potravině přijaté z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země v souladu s ustanovením § 3d odst. 2.

K Čl. II

Změna zákona o ochraně veřejného zdraví

Změna zákona o ochraně veřejného zdraví v nezbytně nutné míře reflektuje navrhované změny zákona o potravinách, zejména pokud jde o kompetence výkonu dozoru v oblasti zvěřiny.

K Čl. III

Změna veterinárního zákona

K § 53

Předmětem úpravy zákona o potravinách je rovněž stanovení kompetencí dozorových orgánů, které vykonávají dozor nad dodržováním povinností uložených provozovatelům potravinářských podniků. Konkrétní opatření přijímaná těmito dozorovými orgány, v případě, že je zjištěno porušení povinností stanovených zákonem o potravinách, jsou však předmětem úpravy stanovené zvláštními právními předpisy, tj. zejména veterinárním zákonem.

Cílem navrhované úpravy je, aby u kontrolovaných subjektů, které jsou dozorovány oběma kontrolními úřady, byla přijímána opatření srovnatelná co do jejich právních účinků (zcela shodná opatření s ohledem na terminologii a systematiku veterinárního zákona a zákona o SZPI být nemohou).

Z uvedeného důvodu je navrhována změna dosavadního textu odstavce 1, do kterého je navíc doplněno písmeno c), které konkrétně upravuje pozastavení uvádění na trh při podezření, že potraviny nejsou bezpečné (v souladu s terminologií veterinárního zákona jiné než zdravotně nezávadné) obdobným způsobem, jaký je navrhován v ustanovení § 5 odst. 1 písm. e) novely zákona o SZPI.

Ostatní navrhované úpravy § 53 souvisí s výše uvedenými změnami a jsou legislativně technického charakteru.

K § 53a

Veterinární dozor vykonávají inspektoři krajské veterinární správy na území krajů, které je shodné s územím krajů podle zákona o vytvoření vyšších územních samostatných celků, ve znění pozdějších předpisů.

Doplňovaný nový odstavec 4 umožní na základě písemného pověření ústředního ředitele vykonávat státní veterinární dozor nad prováděním klasifikace JUT jatečných zvířat i mimo tuto územní působnost krajské veterinární správy, čímž bude zaručena případná rotace inspektorů, která vyplývá ze závěrů mise provedené Kontrolním výborem Společenství Komise Evropských Společenství. Navrhované ustanovení rovněž řeší příslušnost krajské veterinární správy pro řízení o případném správním deliktu.

K Čl. IV

Nabytí účinnosti zákona je navrhováno dnem 1. července 2014, s výjimkou ustanovení čl. I bodu 9 a čl. I bodu 40, pokud jde o § 6 až 8, které nabudou účinnosti dnem 13. prosince 2014 zároveň s nabytím účinnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011.

V Praze dne 11. prosince 2013

předseda vlády

Ing. Jiří R u s n o k, v. r.

ministr zemědělství

Ing. Miroslav T o m a n, CSc., v. r.